

Vaasan hallinto-oikeus

Diaarinumero 00404/20/5103 00479/20/5103

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

15.12.2021

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **22.12.2021 (7 pv)**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 15.12.2021 nro 21/0149/3, valitukset ympäristölupa-asiassa, jätevoimalan toiminnan muuttaminen ja toiminnan aloittamislupa, Vantaa.

Luvan hakija

Vantaan Energia Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **15.12.2021–21.1.2022** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet ja valitusaika

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. **Valitusaika päättyy 21.1.2022.**

Vasa förvaltningsdomstol

Diarienummer 00404/20/5103 00479/20/5103

OFFENTLIG KUNGÖRELSE

Vasa förvaltningsdomstols beslut i ett besvärssärende enligt miljöskyddslagen

Dagen då kungörelsen har publicerats på Vasa förvaltningsdomstols webbplats

15.12.2021

Dagen för delfående av beslutet

Enligt 62 a § 3 momentet i förvaltningslagen anses delfåendet ha skett den sjunde dagen efter publiceringstidpunkten.

Dagen för delfående av beslutet är **22.12.2021**. (7 pv)

Ärende

Vasa förvaltningsdomstols beslut 15.12.2021 nr 21/0149/3 om besvär i ett miljötillståndsärende, som har gällt ändring av verksamheten vid avfallskraftverket samt tillstånd för inledande av verksamhet, Vanda.

Den som ansöker om tillstånd

Vantaan Energia Oy

Hur kungörelsen och beslutet hålls offentligt tillgängliga

Denna kungörelse och beslutshandlingen hålls offentligt tillgängliga under tiden **15.12.2021–21.1.2022** på Vasa förvaltningsdomstols webbplats på adressen

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Anvisningar för överklagande och besvärstiden

Anvisningar för hur man överklagar finns i den del av beslutet som gäller överklagande samt i den besvärсанvisning som finns som bilaga till beslutet. **Besvärstidens sista dag är 21.1.2022.**

Vaasan hallinto-oikeus**Päätös**

Antopäivä

15.12.2021

Päätösnumero

21/0149/3

Diaarinumerot

00404/20/5103

00479/20/5103

Asia

Valitus ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakijat

- 1) Rajakylän Pientaloyhdistys ry, Vaarala Seura ry ja Vantaan Omakotiyhdistysten keskusjärjestö ry
- 2) Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry

Luvan hakija

Vantaan Energia Oy

Päätös, johon on haettu muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 5.3.2020 nro 86/2020

Asiaa koskevia aiempia päätöksiä

Uudenmaan ympäristökeskus on 30.12.2009 antamallaan päätöksellä nro YS 1696 myöntänyt Vantaan Energia Oy:n jätevoimalan (polttoaineteho yhteensä noin 193 MW ja polttokapasiteetti 340 000 t/a syntypaikkalajiteltua järettä) toiminnalle ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaisen ympäristöluvan, johon ovat sisältyneet lupamääräykset 1–42.

Vaasan hallinto-oikeus on 30.12.2011 antamallaan päätöksellä nro 11/0369/1 ratkaissut valitukset edellä mainitusta Uudenmaan ympäristökeskuksen päätöksestä.

Korkein hallinto-oikeus on 17.1.2013 antamallaan päätöksellä taltionumero 229 ratkaissut valitukset edellä mainitusta Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 28.1.2014 antamallaan päätöksellä nro 14/2014/1 muuttanut Vantaan Energia Oy:n jätevoimalan ympäristöluvan nro

Osoite

Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin

02956 42611

Telekopio

02956 42760

Sähköposti

vaasa.hao@oikeus.fi

YS 1696 lupamääräystä 4. Päätöksen liitteessä 1 on esitetty luettelo jätevoimalassa poltettavaksi sallituista jätteistä.

Vaasan hallinto-oikeus on 25.5.2015 antamallaan päätöksellä nro 15/0141/2 ratkaissut edellä mainitusta aluehallintoviraston päätöksestä tehdyt valitukset.

Korkein hallinto-oikeus on 4.11.2016 antamallaan päätöksellä taltionumero 4616 ratkaissut edellä mainitusta Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä tehdyt valitukset ja on Vantaan Energia Oy:n valituksesta kumonnut hallinto-oikeuden päätöksen siltä osin kuin sillä on muutettu aluehallintoviraston päätöksen lupamääräystä 4 ja liitteen 1 riviä erikoisjäte-erät ja on saattanut aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 4 osalta sekä liitteen 1 rivin erikoisjäte-erät osittain muutettuna voimaan. Näin muutettuna lupamääräys 4 on kuulunut seuraavasti:

”4. Jätevoimalassa saa polttaa syntypaikkalajiteltua yhdyskuntajätettä ja siihen rinnastettavaa syntypaikkalajiteltua jätettä yhteensä korkeintaan 340 000 t/a. Luettelo polttoon sallituista jätteistä on esitetty tämän päätöksen liitteessä 1. Liitteen 1 viimeisen kohdan erikoisjäte-eristä, jotka eivät sisälly liitteen 1 muihin jätenimikkeisiin, tulee toimittaa yksityiskohtaiset tiedot Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään yhtä kalenteriviikkoa ennen kyseisen jäte-erän polttoa. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi kieltää kyseisen jäte-erän polton jätevoimalassa, mikäli sen ei katsota olevan rinnastettavissa syntypaikkalajiteltuun yhdyskuntajätteeseen.

Jätevoimalassa ei saa polttaa erilliskerättyjä vaarallisia jätteitä eikä materiaali-kierrätykseen tai uusiokäyttöön kerättyjä jätteitä.

Mikäli poltettavaksi tuodaan jätettä, jonka polttoa ei ole edellä sallittu, on jäte viipymättä palautettava sen haltijalle tai toimitettava paikkaan, jolla on ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupa kyseisen jätteen käsittelyyn.”

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 11.3.2013 antamallaan päätöksellä nro 51/2013/1 myöntänyt Vantaan Energia Oy:lle muun ohella oikeuden johtaa hakemuksessa esitetyn mukaisesti lisävesiprosessissa syntyvä laadultaan talousvettä vastaava jätevesi (savukaasulauhduttimen raakavesisäiliön ylijuuksutusvesi ja lisäprosessissa syntyvä vesi) sekä aluehallintoviraston päätöksen liitteen 1 mukaisen alueen (vihreällä merkitty alue) ja kattojen hulevedet avo-ojaan, josta viettoputkella Porvoonväylän ali etelään avo-ojaan ja edelleen Westerkullanojaan.

Aluehallintovirasto on muuttanut ympäristöluvan nro YS 1969, sellaisena kuin se on muutettuna Vaasan hallinto-oikeuden 30.12.2011 antamalla päätöksellä nro 11/0369/1 ja korkeimman hallinto-oikeuden 17.1.2013 antamalla päätöksellä taltionumero 229, lupamääräyksiä 1, 12, 31–34, 40 ja 42 sekä lisännyt ympäristölupaan lupamääräykset 12a ja 33a. Lupamääräyksen 1 kaksi ensimmäistä kappaletta ovat kuuluneet seuraavasti:

”1. Jätevoimalassa muodostuvat jätevedet (kuten sosiaalijätevedet, lattioiden pesuvedet ja prosessijätevedet), jätevoimalan bunkkerin ympäristön hulevedet ja tämän päätöksen liitteen 1 mukaiselta alueelta (punaisella merkitty alue) sekä savukaasulauhduttimen jätevedet, joita ei hyödynnetä laitoksella, on johdettava kunnalliseen jätevesiviemäriin. Yhteys jätevesiviemäriin on voitava

sulkea onnettomuustapauksissa. Prosessijätevedet on tarvittaessa neutraloitava ennen jätevesiviemäriin johtamista. Jätevesiviemäriin johdettavat mahdollisesti öljyä sisältävät jätevedet on johdettava öljynerotuksen kautta. Öljynerottimien on oltava vähintään standardin SFS-EN 858-1 luokan II mukaisia.

Muiden alueiden (päätöksen liitteen 1 vihreällä merkitty alue) ja kattojen hulevedet sekä savukaasulauhduttimen raakavesisäiliön ylijuokutusvesi ja lisävesiprosessissa syntyvä vesi voidaan johtaa hakemuksessa esitetyn mukaisesti kiintoaineen erotuksella varustetun tasausaltaan kautta viettoputkea pitkin Porvoonväylän ali ja edelleen ojaa pitkin, joka johtaa Westerkullanojaan liitteessä 1 esitetyn kartan mukaisesti. Mahdollisesti öljyä sisältävät hulevedet on johdettava tasausaltaaseen öljynerotuksen kautta. Öljynerottimien on oltava vähintään standardin SFS-EN 858-1 luokan I mukaisia. Puhtaitten vesien tasausaltaasta avo-ojaan saa johtaa hulevetä enintään noin 100 litraa sekunnissa vuorokausikeskiarvona. Yhteys ojaan on voitava sulkea onnettomuustapauksissa. Edellisestä poiketen rakentamattomien viheralueiden hulevedet voidaan johtaa ympäristölupahakemuksessa esitetyn mukaisesti suoraan maastoon. Luvan haltijan on osaltaan huolehdittava viettoputken ja ojien kunnossapidosta ja se on tarvittaessa velvollinen osallistumaan ojituskustannuksiin vettymishaitan ehkäisemiseksi hulevesien purkupaikan alapuolisilla alueilla.

Vaasan hallinto-oikeus on 25.5.2015 antamallaan päätöksellä nro 15/0140/2 ratkaissut edellä mainitusta aluehallintoviraston päätöksestä tehdyt valitukset.

Korkein hallinto-oikeus on 4.11.2016 antamallaan päätöksellä taltionumero 4615 Vantaan Energia Oy:n valituksesta kumonnut edellä mainitun hallinto-oikeuden päätöksen lupamääräyksen 1 ensimmäiseen ja toiseen kappaleeseen tehtyjen muutosten osalta ja saattanut aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksen 1 näiltä osin voimaan.

Päätös, johon on haettu muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on myöntänyt ympäristöluvan Vantaan jätevoimalan toiminnan olennaiselle muuttamiselle. Vantaan jätevoimalan suurin sallittu polttokapasiteetti on noin 420 000 t/a. Kun uusi, polttoaineteholtaan noin 80 MW:n jätteenpolttokattila otetaan käyttöön, jätevoimalan suurin sallittu polttokapasiteetti on vuodessa noin 600 000 t/a.

Aluehallintovirasto on myöntänyt luvan saajalle oikeuden aloittaa hakemuksen mukaisen toiminnan lupapäätöksen mukaisia lupamääräyksiä noudattaen muutoksenhausta huolimatta 60.000 euron suuruista vakuutta vastaan.

Aluehallintovirasto ei ole tarkistanut Vantaan jätevoimalan toimintaa koskevaa voimassa olevaa ympäristölupaa koskien hakijan esitystä suurten polttolaitosten (LCP) ja keskisuurten energiantuotantoyksiköiden ja -laitosten (MCP) soveltamisaloihin kuuluvien toimintojen päästöjen rajoittamiseksi. Ympäristölupa tarkistetaan tältä osin ympäristönsuojelulain 81 §:n mukaisessa tarkistamismenettelyssä.

Toimintaa on harjoitettava hakemuksessa esitetyllä tavalla päätöksessä esitettyjen lupamääräysten mukaisesti.

Aluehallintovirasto on muuttanut Vantaan jätevoimalan toimintaa koskevan ympäristöluvan nro YS 1969 lupamääräyksiä 1, 2, 4, 5, 11, 13, 14, 20, 21, 26, 27, 28, 30, 33a, 34, 35, 36, 37, 40, 41 ja 42 ja poistanut lupamääräyksen 32 a. Selvyyden vuoksi päätöksessä on esitetty muutetut ja muut toimintaa koskevat lupamääräykset 1–43 kokonaisuudessaan.

Päätöksen lupamääräykset 1–5, 7–11, 13, 15–22, 28–29, 34–37, 40 ja 43 kuuluvat kokonaisuudessaan seuraavasti:

Päästöt viemäriin ja avo-ojaan

1. Jätevedet on käsiteltävä ja johdettava niiden laadun ja määrän edellyttämällä tavalla siten, ettei niistä aiheudu maaperän tai pinta- tai pohjavesien pilaantumisvaaraa.

Jätevoimalassa muodostuvat jätevedet (kuten sosiaalijätevedet, lattioiden pesuvedet ja prosessijätevedet), jätebunkkerien ympäristön hulevedet sekä savukaasujen käsittelyn jätevedet, joita ei hyödynnetä laitoksella, on johdettava jätevesiviemäriin. Yhteys jätevesiviemäriin on voitava sulkea onnettomuustapauksissa.

Prosessijätevedet on tarvittaessa neutraloitava ennen jätevesiviemäriin johtamista. Jätevesiviemäriin johdettavat mahdollisesti öljyä sisältävät jätevedet (kuten lattioiden pesuvedet ja päällystetyn piha-alueen hulevedet) on johdettava öljynerotuksen kautta. Öljynerottimien on oltava vähintään standardin SFS-EN 858-1 luokan II mukaisia.

Muiden alueiden ja kattojen hulevedet sekä raakavesi- ja lisävesisäiliön ylijuohtusvedet voidaan johtaa hakemuksen mukaisesti kiintoaineen erotuksella varustetun tasausaltaan tai viivästyssäiliön kautta hallitusti avo-ojaan, joka johtaa Westerkullanojaan. Mahdollisesti öljyä sisältävät hulevedet on johdettava tasaaltaan öljynerotuksen kautta. Öljynerottimien on oltava vähintään standardin SFS-EN 858-1 luokan I mukaisia. Tasaaltaan avo-ojaan saa johtaa hulevettä enintään noin 100 litraa sekunnissa vuorokausikeskiarvona. Yhteys ojaan on voitava sulkea onnettomuustapauksissa.

Rakentamattomien viheralueiden hulevedet voidaan johtaa suoraan maastoon. Luvan haltijan on osaltaan huolehdittava jätevesin johtamiseen käytettyjen rakenteiden (kuten viettoputken) ja ojien kunnossapidosta ja luvan haltija on tarvittaessa velvollinen osallistumaan ojituskustannuksiin vettymishaitan ehkäisemiseksi hulevesien purkupaikan alapuolisilla alueilla.

Kaikki öljynerottimet on varustettava hälyttävillä öljynilmaisimilla ja hälytysjärjestelmien toimivuus on testattava vähintään neljä kertaa vuodessa noin kolmen kuukauden välein. Testauksista on pidettävä kirjaa.

Savukaasujen käsittelystä (sisältäen savupiipun pisaraerottimella kerätyn jäteveden) jätevesiviemäriin johdettavia jätevesiä koskevat seuraavat päästörajat. Tarkkailupiste on esitettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Epäpuhtaus	Päästöjen raja-arvot massapitoisuuksina suodattamattomissa näytteissä
Kiintoaineksen kokonaismäärä	95 % 30 mg/l 100 % 45 mg/l
Elohopea ja sen yhdisteet elohopeana (Hg)	0,03 mg/l
Kadmium ja sen yhdisteet kadmiumina (Cd)	0,05 mg/l
Tallium ja sen yhdisteet talliumina (Tl)	0,05 mg/l
Arseeni ja sen yhdisteet arseenina (As)	0,15 mg/l
Lyijy ja sen yhdisteet lyijynä (Pb)	0,2 mg/l
Kromi ja sen yhdisteet kromina (Cr)	0,5 mg/l
Kupari ja sen yhdisteet kuparina (Cu)	0,5 mg/l
Nikkeli ja sen yhdisteet nikkelinä (Ni)	0,5 mg/l
Sinkki ja sen yhdisteet sinkkinä (Zn)	1,5 mg/l
Dioksiinit ja furaanit	0,3 ng/l

Päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, kun mittausepävarmuus huomioon ottaen:

- kiintoaineksen kokonaismäärän mittaustuloksista 95 % ja 100 % eivät ylitä edellä asetettuja raja-arvoja;
- metallien mittaustuloksista enintään yksi vuodessa ylittää edellä asetetun raja-arvon. Tarkastelu on metallikohtainen;
- yksikään dioksiinien ja furaanien mittaustuloksista ei ylitä edellä asetettua raja-arvoa.

Toiminnanharjoittajan on esitettävä lupamääräyksen 40 mukaisessa tarkkailusuunnitelmassa jätevesien määrän ja laadun tarkkailu sekä esikäsittely.

2. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä käyttämiensä kemikaalien haittavaikeuksista. Jätevesiviemäriin ei saa johtaa jätevesiä siten, että siitä aiheutuu vauriota viemäriverkolle, haittaa puhdistamon toiminnalle tai puhdistamolietteen hyötykäytölle. Vesihuoltolaitoksen kanssa teollisuusjätevesien johtamisesta tehty sopimus on toimitettava tiedoksi Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

3. Laitosalueella tapahtuvista vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille on oltava allas tai säiliö, joka on riittävän suuri vesien säilyttämiseen. Jätevedet on tarvittaessa tutkittava ja käsiteltävä asianmukaisesti. Lupamääräyksessä 40 mainitun tarkkailusuunnitelman yhteydessä on esitettävä edellä mainittujen epäpuhtaiden vesien talteenotto, tutkiminen ja käsittely.

Jätteenpoltto

4. Jätevoimalassa saa polttaa syntypaikkalajiteltua yhdyskuntajätettä ja siihen rinnastettavaa syntypaikkalajiteltua jätettä liitteen 1 mukaisesti. Liitteen 1 viimeisen kohdan erikoisjäte-eristä, jotka eivät sisälly liitteen 1 muihin jätenimikkeisiin, tulee toimittaa yksityiskohtaiset tiedot Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään yhtä kalenteriviikkoa ennen kyseisen jäte-erän polttoa. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi

kieltää kyseisen jäte-erän polton jätevoimalassa, mikäli sen ei katsota soveltuvan poltettavaksi yhdyskuntajätteen polttolaitoksessa.

Jätevoimalassa ei saa polttaa erilliskerättyjä vaarallisia jätteitä eikä materiaali-kierrätykseen tai uusiokäyttöön kerättyjä jätteitä.

Mikäli poltettavaksi tuodaan jätettä, jonka polttoa ei ole edellä sallittu, on jäte viipymättä palautettava sen haltijalle tai toimitettava paikkaan, jolla on ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupa kyseisen jätteen käsittelyyn.

5. Laitoksella vastaanotettavat jätepolttoaineet on kirjattava ja punnittava jäteerittäin ja jätteen toimittajien mukaan. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan noudattaen tämän päätöksen liitteen 1 (polttoon sallitut jätteet) jäteluokitusta.

Vastaanotettavien jätepolttoaineiden radioaktiivisuutta on valvottava sairaala- ja laboratoriojätteistä sekä radioaktiivisia materiaaleja käyttävän teollisuuden jätteistä.

Lupamääräyksen 40 mukaisessa tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä jätepoltoaineiden laadun ja määrän tarkkailumenetelmät.

7. Jätteenpolton savukaasujen lämpötila on nostettava valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kahdeksi sekunniksi 850 °C:seen polttoilman viimeisen syötön jälkeen mitattuna tulipesän sisäseinän läheisyydestä.

Uuden jätteenpolttokattilan savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava asianmukaisesti vähintään kerran käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa. Selvitys todentamisesta on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kuuden kuukauden kuluessa kattilan käyttöönotosta.

8. Jätteenpolttokattilassa on oltava tukipoltin, joka käynnistyy automaattisesti, kun savukaasujen lämpötila laskee alle 850 °C:seen polttoilman viimeisen syötön jälkeen mitattuna tulipesän sisäseinän läheisyydestä. Tukipoltinta on käytettävä kattilan käynnistys- ja pysäytystoimien aikana lämpötilan 850 °C ylläpitämiseksi niin kauan kuin tulipesässä on palamatonta jätettä.

Jätteenpolttokattilan toiminnassa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen tulipesään, jos yksikin seuraavista ehdoista täyttyy:

- savukaasujen lämpötila polttoilman viimeisen syötön jälkeen mitattuna tulipesän sisäseinän läheisyydestä on alle 850 °C;
- savukaasujen happipitoisuuden, hähäpitoisuuden tai edellisessä kohdassa mainitun lämpötilan jatkuvatoiminen mittaus ei toimi;
- jatkuvatoimiset päästömittaukset osoittavat, että jokin päästöraja-arvoista ylittyy puhdistinlaittehäiriön vuoksi;
- savukaasujen puhdistinlaitteen häiriötilanteen aikana savukaasujen päästömittalaitteeseen tulee sellainen häiriötilanne, ettei päästöraja-arvon noudattamista voida varmentaa.

9. Jätepolttoaineen palamisen on oltava kattilakohtaisesti mahdollisimman täydellistä siten, että pohjakuonassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai pohjakuonan hehkutushäviö on alle viisi prosenttia aineksen kuivapainosta. Mikäli jätepolttoaine jossain olosuhteessa jää osittain palamatta niin, että edellä mainitut rajat voivat ylittyä, voidaan aines palauttaa uudelleen poltettavaksi.

Lupamääräyksessä 40 mainitussa tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä menetyt pohjakuonan laadun valvomiseksi.

Päästöt ilmaan

10. Jätteenpolttokattilat on varustettava savukaasujen puhdistinlaitteistoilla, jotka kokonaisuutena täyttävät parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimukset. Savukaasut on puhdistettava ruiskuttamalla tulipesään ammoniakkivettä, johtamalla savukaasut sähkösuodattimen ja/tai letkusuodattimen kautta sekä syöttämällä savukaasuihin aktiivihiiltä ja kalsiumhydroksidia, tai käyttäen muita vähintään yhtä tehokkaita puhdistusmenetelmiä.

Tiedot savukaasujen puhdistinlaitteista on esitettävä lupamääräyksen 40 mukaisen tarkkailusuunnitelman liitteenä.

11. Jätteenpolttokattiloiden savukaasut on johdettava maanpinnasta vähintään 70 metriä korkeaan savupiippuun. Ulosvirtausnopeuden on oltava riittävä savukaasujen painumailmiön estämiseksi.

Jätettä poltettaessa on kattilakohtaisesti noudatettava seuraavia savukaasujen päästöraja-arvoja (kuivassa savukaasussa muunnettuna 11 % happipitoisuuteen):

Epäpuhtaus	Vuorokausikeskiarvo, mg/m ³ (n)	Puolen tunnin keskiarvo, mg/m ³ (n)	Kertamittauksen keskiarvo
Hiukkaset	10	30	-
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	10	20	-
Kloorivety (HCl)	10	60	-
Fluorivety (HF)	1	4	-
Rikkidioksidi (SO ₂)	50	200	-
Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpi-dioksidina	200	400	-
Hiilimonoksidi (CO) ei koske käynnistys- ja alasajovaiheita	50	100	-
Cd, Tl	-	-	yht. 0,05 mg/m ³ (n)
Hg	-	-	0,05 mg/m ³ (n)
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	-	-	yht. 0,05 mg/m ³ (n)
Dioksiinit ja furaanit	-	-	yht.

			0,1 ng/m ³ (n)
--	--	--	---------------------------

Päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yksikään raja-arvoon verrattavista vuorokauden, puolen tunnin tai kertamittausten keskiarvoista ei ylitä raja-arvoa. Raja-arvoihin verrattavien keskiarvojen laskenta on kuvattu lupamääräyksessä 29.

Missään olosuhteessa ei saa ylittyä hiilimonoksidin (CO) tai orgaanisen hiilen (TOC) päästöraja-arvo, eikä savukaasujen hiukkaspitoisuuden puolen tunnin keskiarvo saa olla yli 150 mg/m³(n). Päästöraja-arvojen ylityksiksi ei katsota poikkeamia savukaasun vähimmäislämpötilasta tai -viipymästä.

Melu

13. Laitoksen toiminnasta aiheutuva melu yhdessä alueen muiden ympäristöluvanvaraisten toimintojen aiheuttaman melun kanssa ei saa asumiseen käytettyjen kiinteistöjen piha-alueilla tai Ojangan ulkoilualueen rakennetuilla reiteillä ylittää päivällä kello 7–22 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 55 dB eikä yöllä kello 22–7 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 50 dB.

Toiminta on järjestettävä parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisesti siten, että ehkäistään edellä melulle asetettujen raja-arvojen ylittyminen asumiseen käytettyjen kiinteistöjen piha-alueilla kaikissa toimintatilanteissa.

Vantaan jätevoimalan toimintaan liittyvät kuljetukset (jätepolttoaine-, tuhka- ja kemikaalikuljetukset) on pyrittävä tekemään klo 6–22 välisenä aikana.

Laitoksen varoventtiilien ennalta suunnitellut käytöt on ensisijaisesti ajoitettava päiväaikaan. Laitoksen käyttöönottoon liittyvistä pitkäaikaisista ja erityistä melua aiheuttavista toimenpiteistä, kuten ulospuhalluksista, on vähintään viikkoa aikaisemmin ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille ja lähialueen asukkaille.

Polttoaineiden ja kemikaalien varastointi ja käsittely

15. Hajuhaittojen ehkäisemiseksi jätepolttoaineet on purettava ja varastoitava suljetuissa ja alipaineisissa tiloissa. Alipaineisista tiloista imettävä ilma on johdettava polttoon tai aktiivihilisuodattimeen.

Jätepolttoaineita ei saa varastoida laitoksen piha-alueilla.

16. Polttoaineet ja kemikaalit on varastoitava ja niitä on käsiteltävä siten, että niistä ei aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista, pölyämistä, hajuhaittaa, pilaantumisvaaraa maaperälle tai pinta- tai pohjavesille eikä muutenkaan haittaa ympäristölle.

Kemikaalit on varastoitava kullekin kemikaalityypille tarkoitettussa ja asianmukaisesti merkityssä astiassa. Nestemäisten kemikaalien astiat on sijoitettava kemikaaleja kestäviin suoja-altaisiin siten, että suoja-altaan tilavuus vastaa suurimman astian tilavuutta. Kemikaalien siirtoputket ulkotiloissa on sijoitettava suojaputkeen tai muuten järjestettävä mahdollisten vuotonesteiden johtaminen suoja-altaaseen.

Alueet, joilla ympäristölle haitallisia aineita tai kemikaaleja puretaan tai lastataan, on päällystettävä kemikaalia kestäväällä päällystemateriaalilla. Kaikki purku- ja lastausalueille valuneet kemikaalit on pystyttävä keräämään hallitusti talteen myös suurimman mahdollisen kuljetussäiliön rikkoutuessa.

17. Kevytöljysäiliöissä on oltava ylitäytön estolaitteet sekä pinnankorkeusmittaus. Säiliöiden täyttöjärjestelmän on oltava sellainen, ettei säiliö voi alkaa tyhjentymään hallitsemattomasti säiliöauton täyttöyhteen kautta. Kevytöljysäiliöt on varustettava suoja-altaalla, johon mahtuu 1,1-kertaisesti säiliöiden yhteistilavuus. Suoja-altaan pohjan ja seinämien on oltava tiiviit ja kevyen polttoöljyn vaikutusta kestävä.

Kevytöljysäiliöiden täyttöpaikka on päällystettävä tiiviillä betonilaatalla. Täyttöpaikan pohjarakenteen on kestävä säiliöauton painosta johtuva raskaus. Kaikki tyhjennyspaikalle valunut polttoaine on pystyttävä keräämään hallitusti talteen. Suoja-altaan ja betonilaatan alle on asennettava vähintään 1 mm:n paksuiset HDPE-muovikalvot. Muovikalvojen päällä olevat rakennekerrokset on viemäroitävä tarkastuskaivoon. Tarkastuskaivosta öljynerottimeen johtava putki on varustettava sulkuventtiilillä, joka saadaan avata vain kaivon tyhjentämisen ajaksi.

Kevyen polttoöljyn maanalaiset siirtoputket säiliöiltä jätevoimalaan on asennettava betonikanavaan tai muuten vastaavasti. Putkistot on varustettava hälyttävillä öljynilmaisimilla ja hälytysjärjestelmien toimivuus on testattava vähintään kolmen kuukauden välein.

18. Polttoaineiden ja kemikaalien varastointiin, käsittelyyn ja vuotojen tarkkailuun käytettävien rakenteiden ja laitteiden kuntoa on tarkkailtava säännöllisesti ja tarvittaessa on ryhdyttävä viipymättä korjaustoimenpiteisiin. Määräys koskee myös jätebunkkerin kunnon ja sen nestetiiviiden valvontaa.

Jätteet sekä niiden käsittely, varastointi ja hyödyntäminen

19. Syntyvien polttojätteiden (kuona, tuhka ja savukaasujen puhdistusjäte) välivarastointi ja käsittely jätevoimalan alueella on toteutettava niin, että jätteen joutuminen ympäristöön estetään. Kuiva ja pölymäinen polttojäte, kuten lentotuhka, on varastoitava ja kuljetettava suljetuissa säiliöissä. Kuivan ja pölymäisen polttojätteen varastosiilojen poistoilma on johdettava hiukkassuodatuksen kautta.

Ennen polttojätteiden käsittely- tai hyödyntämistapojen määrittämistä on selvítettävä eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja haitallisuus ympäristölle. Selvityksen on koskettava polttojätteen liukoisen jakeen ja raskasmetallien liukoisen jakeen kokonaismäärää.

20. Laitoksen toiminnassa on pyrittävä siihen, että jätteitä syntyy mahdollisimman vähän. Hyötykäyttöön kelpaavat jätejakeet on ensisijaisesti toimitettava kohteeseen, jossa hyödynnetään jätteen sisältämä aine ja toissijaisesti kohteeseen, jossa hyödynnetään jätteen sisältämä energia. Vain hyötykäyttöön kelpaamattomat jätteet voidaan toimittaa luokituksensa mukaiselle kaatopaikalle tai laitokseen, jolla on ympäristölupa kyseisten jätteiden käsittelyyn. Jätteiden kaatopaikkakelpoisuuden arvioinnit ja testaukset on tehtävä valtioneuvoston

asetuksen (331/2013) 4 luvun arviointimenettelyn mukaisesti ja liitteen 2 mukaisilla menetelmillä.

Jätteen saa antaa kuljetettavaksi vain jätehuoltorekisteriin hyväksytylle tai merkitylle toiminnanharjoittajalle.

21. Jätevoimalassa syntyvät vaaralliset jätteet on toimitettava säännöllisesti, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa, hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa kyseisen jätteen vastaanotto ja käsittely on hyväksytty.

Vaaralliset jätteet on pidettävä erillään muista jätteistä. Erilaiset vaaralliset jätteet on pidettävä erillään toisistaan ja ryhmiteltävä ja merkittävä ominaisuuksiensa mukaan. Vaaralliset jätteet on toimitettava käsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa on hyväksytty kyseisen jätteen käsittely. Vaarallista jätettä luovutettaessa on jätteiden siirrosta laadittava siirtoasiakirja, josta ilmenevät valtioneuvoston asetuksen 179/2012 24 §:n mukaiset tiedot. Siirtoasiakirjan on oltava mukana jätteiden siirron aikana ja se on luovutettava jätteiden vastaanottajalle.

Häiriö- ja muut poikkeustilanteet

22. Mikäli jokin savukaasujen päästöraja-arvoista ylittyy, on jätteenpolttoa rajoitettava tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkuu. Lisäksi on otettava huomioon, mitä lupamääräyksessä 8 on määrätty jätteen syötön pysäyttämisestä.

Kattilassa ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpolttoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos jokin päästöraja-arvo ylittyy. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto saa olla kattilakohtaisesti enintään 60 tuntia kalenterivuodessa.

Jätettä poltettaessa jatkuvatoimiset päästömittauslaitteet saavat olla mittalaittekohtaisesti poissa käytöstä yhtäjaksoisesti korkeintaan neljä tuntia. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto saa olla mittalaittekohtaisesti enintään 60 tuntia kalenterivuodessa. Jätteenpolttoa voidaan kuitenkin jatkaa, jos luotettavilla manuaalisilla tai korreloivilla mittauksilla voidaan varmistua siitä, että päästöraja-arvot eivät ylity. Jätteenpolton jatkamisesta yli neljän tunnin yhtäjaksoisessa mittalaittehäiriössä on viipymättä ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Lupamääräyksen 40 mukaisessa tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet varautumisesta mittalaitteiden käytöstäpoissaolotilanteisiin ja esitykset mahdollisista manuaalisista tai korreloivista mittauksista.

Tarkkailu- ja raportointimääräykset

28. Jätteenpolton savukaasujen ja palamisprosessin tarkkailu on suoritettava kattilakohtaisesti seuraavasti:

Epäpuhtaus tai muuttuja	Kattilakohtainen tarkkailuvelvoite
Hiukkaset	Jatkuvatoiminen mittaus
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	
Kloorivety (HCl)	
Fluorivety (HF)	
Rikkidioksidi (SO ₂)	
Typpimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina	
Hiilimonoksidi (CO)	
Lämpötila polttoilman viimeisen syötön jälkeen mitattuna tulipesän sisäseinämän läheisyydestä	
Savukaasun happipitoisuus, paine ja lämpötila	
Savukaasun vesihöyrysisältö	
Cd, Tl	Mittaus vähintään kahdesti vuodessa noin kuuden kuukauden välein.
Hg	
Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V	
Dioksiinit ja furaanit	

29. Jätteenpolton päästöraja-arvoihin verrattavat puolen tunnin keskiarvot on määritettävä mitatuista arvoista, joista on vähennetty seuraavat mittaustuloksen 95 %:n luotettavuutta kuvaavat osuudet: hiukkaset 30 %, TOC 30 %, HCl 40 %, HF 40 %, SO₂ 20 %, NO₂ 20 % ja CO 10 %. Päästöraja-arvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot on laskettava näiden tulosten keskiarvoista.

Kokonaispäästöjen (kuten t/a) laskennassa ei saa vähentää mittaustulosten epävarmuuksia.

Jätteenpolton päästömittauksissa puolen tunnin keskiarvo on hylättävä, jos sen laskentaan käytettävistä hetkittäisarvoista hylätään enemmän kuin 1/3. Apusuureiden mittaushäiriöt eivät aiheuta puolen tunnin keskiarvon hylkäämistä. Vuorokausikeskiarvo on hylättävä, jos sen laskentaan käytettävistä puolen tunnin keskiarvoista hylätään enemmän kuin viisi. Jos minkään jatkuvatoimisen mittauksen osalta hylätään kalenterivuodessa enemmän kuin kymmenen vuorokausikeskiarvoa, on siitä viipymättä ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Toimet, joilla mittaussjärjestelmän toiminnan luotettavuutta parannetaan, on esitettävä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kahden kuukauden kuluessa kymmenen vuorokauden kiintiön ylittymisestä.

34. Savukaasulauhduttimen puhdistetusta jätevedestä on tehtävä vähintään seuraavat mittaukset:

- kiintoaineksen kokonaismäärän mittaukset vuorokauden ajalta otetuista virtaukseen suhteutetuista edustavista näytteistä;
- vuorokauden päästöjä edustavan näytteen kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset metallipäästöistä ja niiden yhdisteistä (elohopea, kadmium,

tallium, arseeni, lyijy, kromi, kupari, nikkeli ja sinkki);

– dioksiinien ja furaanien mittaukset uuden jätteenpolttokattilan 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana vähintään kerran kolmessa kuukaudessa ja sen jälkeen vähintään kerran kuudessa kuukaudessa.

Mittaukset on tehtävä vuorokauden päästöjä edustavista virtaukseen suhteutetuista näytteistä.

Jätevesiviemäriin johdettavien jätevesien happamuutta (pH), lämpötilaa ja määrää on mitattava jatkuvatoimisesti. Muilta osin viemäriin johdettavien vesien laatua on tarkkailtava vesihuoltolaitoksen kanssa sovitulla tavalla.

Laitokselta vesistöön johdettavia hulevesiä on tarkkailtava ottamalla näytteitä tasausaltaasta ojaan johdettavasta vedestä sekä yhdestä näytepisteestä Westerkullanojasta. Otetuista näytteistä on tutkittava pH, sähkönjohtavuus, kiintoaine-, typpi- ja fosforipitoisuudet sekä orgaanisen hiilen kokonaismäärän (TOC) ja öljyhiilivetyjen (C₁₀–C₄₀) pitoisuudet. Tarkkailu on suoritettava kaksi kertaa vuodessa (keväisin ja syksyisin). Lisäksi ojaan johdettavaan veden näytteestä on analysoitava metallipitoisuuksia (elohopea, kadmium, tallium, arseeni, lyijy, kromi, kupari, nikkeli ja sinkki) vähintään kerran vuodessa.

Jätevesiviemäriin johdettavien jätevesien ja hulevesien tarkkailun suorittaminen on esitettävä yksityiskohtaisesti lupamääräyksessä 40 tarkoitetussa tarkkailusuunnitelmassa. Tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä vähintään näytteenottokohdat, näytteenottomenetelmät, mittauskohdat, mittausmenetelmät, käytettävät analyysimenetelmät sekä mittaus- ja analyysimenetelmien herkkyydet ja epävarmuudet.

35. Toiminnanharjoittajan on osallistuttava alueen yhteisiin melumittauksiin ja ilmanlaadun selvityksiin. Tarkkailusuunnitelman hyväksyy Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

36. Melun leviämismallinnus on pidettävä ajantasaisena. Mallinnuksessa tulee ottaa huomioon laitoksen melulähteiden äänitehotasot (LWA, dB), jotka tulee mitata viimeistään kuuden kuukauden kuluttua toiminnan aloittamisen jälkeen, ja sen jälkeen enintään 10 vuoden välein. Melun ekvivalenttimelutaso (L_{Aeq}) on mitattava kertaluonteisesti uuden kattilan ensimmäisen toimintavuoden aikana vähintään Ojangan ulkoilualueen jätevoimalaa lähimmän rakennetun reitin varrella sekä eniten melulle altistuvan asuinrakennuksen pihalla Ojangossa ja Länsisalmessa. Lisäksi on selvitettävä toiminnan aiheuttama pienitaajuinen melu.

Mittausten aikana jätevoimalan toiminnan on oltava normaalia. Mittaukset on suoritettava ympäristöministeriön ohjeen 1/1995 "Ympäristömelun mittaaminen" mukaisesti. Mittauksia koskevat suunnitelmat on toimitettava tarkistettavaksi Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vähintään kuukautta ennen mittausten suorittamista.

Ekvivalenttimelutasojen (L_{Aeq}) mittaukset laitoksen toimintaa lähinnä sijaitsevien asuinrakennusten ulko-oleskelualueilla on uusittava toimivaltaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä, kun laitoksen melua aiheuttaviin lähteisiin tai niiden määrään tulee sellaisia olennaisia muutoksia, joiden perusteella melupäästöt saattavat kasvaa tai niiden luonne muuttuu.

Mittaustulokset ja mittausraportit on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille kolmen kuukauden kuluessa mittauksen suorittamisesta.

37. Tarkkailu jätevoimalan toiminnan vaikutuksista alueen pohjaveteen on esitettävä lupamääräyksen 40 mukaisessa tarkkailusuunnitelmassa.

Jätevoimalan käytön aikana pohjaveden pinnankorkeutta sekä pohjaveden ja salaojavesien laatua on seurattava vähintään puolen vuoden välein keväisin ja syksyisin. Tarkkailupisteitä on sijoitettava laitosalueelle siten, että mahdolliset säiliö-, putkisto- ja rakennevuodot ja hallitsemattomat päästöt voidaan havaita nopeasti. Jätebunkkeria lähellä olevien pohjavesiputkien on yletyttävä bunkkerin pohjatason alapuolelle. Laitosalueen ympäristössä havaintopisteitä on sijoitettava kaikkiin niihin suuntiin, joihin laitoksen vaikutukset voivat levitä pohjaveden välityksellä. Lisäksi tarkkailua on suoritettava vähintään kahdesta Ojangan alueen juomavesikäytössä olevasta kaivosta.

Pohjavesi- ja salaojavesinäytteistä on tutkittava tarkkailusuunnitelmassa vahvistetut parametrit. Jätevoimalan käytönaikaisesta pohjavesien tarkkailun parametrien seurantataajuutta voidaan muuttaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksynnällä.

Yhteenvetoraportti pohjavesi- ja salaojavesitarkkailusta on toimitettava jätevoimalan vuosiraportoinnin yhteydessä. Ennen laitoksen käyttöönottoa suoritettavasta seurannasta on raportoitava vastaavalla tavalla. Raportissa on esitettävä mitatut pitoisuudet ja parametrit trendikuvaajina siten, että mahdolliset pitkän ajan muutokset pystytään helposti havaitsemaan. Raportissa on myös kuvattava sanallisesti ja graafisesti pohjaveden virtaussuunnat jätevoimala-alueelta ympäristöön, erityisesti Fazerilan pohjavesialueen suuntaan. Virtaussuuntien kuvaus on tehtävä erikseen sekä kevään että syksyn pinnanmittaustuloksille.

Mikäli pohjavesi- ja salaojavesitarkkailussa havaitaan tavallisuudesta poikkeavaa pohja- tai salaojaveden laadun heikkenemistä taikka merkittäviä muutoksia pohjaveden virtaussuunnissa, on kyseisistä muutoksista viipymättä ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli tarkkailupiste tuhoutuu tai ei muutoin sovellu seurantaan, on tarkkailupiste uusittava tai siirrettävä toiseen paikkaan. Tiedot muutoksista on toimitettava viipymättä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

40. Vantaan jätevoimalan toiminnassa on noudatettava tämän päätöksen mukaisesti päivitettyä tarkkailusuunnitelmaa.

Jätevoimalan tarkkailusuunnitelma sekä jätelain (646/2011) 120 §:n mukainen jätteenkäsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma on toimitettava tarkistettavaksi Etelä-Suomen aluehallintovirastolle viimeistään kuusi kuukautta ennen uuden jätteenpolttokattilan toiminnan aloittamista.

Tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat tiedot:

- lupamääräyksissä ja päätöksen perusteluissa tarkkailusuunnitelmaan esitettäväksi vaaditut tiedot;
- polttoaineiden määrän ja laadun tarkkailu;
- kemikaalien kulutuksen tarkkailu;
- palamisolosuhteiden seuranta;
- puhdistinlaitteiden toiminnan tarkkailu;
- kattiloiden, kaasuturbiinin ja apukattilan käynnistys- ja pysäytystilanteiden sekä savukaasun puhdistinlaitteiden häiriötilanteiden määrittäykset;
- savukaasu- ja jätevesipäästöjen mittausmenetelmät ja mahdolliset korreloivat mittaukset mittalaitteiden häiriötilanteissa
- jätteenpolton päästömittausmenetelmien vertailu valtioneuvoston asetuksen 151/2013 liitteeseen 5
- päästömittauslaitteiden kalibroinnit ja laadunvarmistus
- apukattilan käyttö- ja päästötarkkailu
- päästöraja-arvoihin verrattavien pitoisuuksien laskentamenetelmät
- kokonaispäästöjen laskenta sisältäen E-PRTR -raportoinnin edellyttämät aineet ja yhdisteet
- osallistuminen ilmanlaadun yhteistarkkailuun
- ilmapäästöjen vaikutustarkkailu
- suunnitelma hajuhaittojen seurannan järjestämisestä
- jätevesiviemäriin johdettavien jätevesien tarkkailu
- hulevesien tarkkailu
- pohjavesien ja salaojavesien tarkkailu
- muodostuvien jätteiden, mukaan lukien pohjakuona ja muut polttojätteet, määrän ja laadun tarkkailu
- öljy- ja kemikaalivuotojen hälytysjärjestelmien testaukset
- suojarakenteiden kunnontarkkailu
- käyttö- ja häiriötietojen dokumentointi
- raportointi valvontaviranomaisille
- vastuuhenkilöt.

Suunnitelman liitteenä on esitettävä seuraavat tiedot:

- vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin olevien epäpuhtaiden vesien talteenotto, tutkiminen ja käsittely (määräys 3)
- savukaasujen puhdistinlaitteet (määräys 10)
- tulokset ennen jätevoimalan rakentamista ja rakentamisen aikana tehdystä pohjavesiseurannasta.

Tarkkailusuunnitelma on pidettävä ajan tasalla. Tarkkailusuunnitelmaa voidaan muuttaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla, mikäli muutokset eivät heikennä tarkkailun luotettavuutta.

Jätteen käsittelytoiminnan vakuus

43. Toiminnanharjoittajan on ennen uuden kattilan toiminnan aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi 100.000 euron (sis. alv) jätteen käsittelytoimintaa koskeva vakuus. Vakuus on asetettava ympäristönsuojelulain 61 §:n edellyttämällä tavalla.

Aluehallintovirasto on perustellut päätöstään muun ohella seuraavasti:

Ratkaisun perustelut

Vantaan jätevoimalan pääasiallinen toiminta on jätteenpoltto (WI). Euroopan komissio on julkaissut jätteenpolton parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevat päätelmät 3.12.2019 (Euroopan parlamentin ja neuvoston antaman direktiivin 2010/75/EU mukaisten jätteenpolton parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT) koskevien päätelmien laatimisesta koskeva komission täytäntöönpanopäätös, (EU) 2019/2010). Hakija on esittänyt, että WI BAT-päätelmiä ei tule soveltaa tämän lupa-asian käsittelyssä. Hakijan on toimitettava valvontaviranomaiselle selvitys luvan tarkistamisen tarpeesta perusteluineen ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesti. Valvontaviranomainen arvioi, onko lupaa tarkistettava ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin perusteella, ja määrää tarvittaessa hakemuksen jättämisestä.

Hakemuksen mukaan kaasuturbiinin, apukattilan ja varageneraattorin toiminta ei muutu. Näin ollen toiminnan olennaisen muuttamisen vuoksi ei ole perustetta muuttaa niitä koskevia määräyksiä hakijan esityksen mukaisesti. Lisäksi aluehallintoviraston lupaharkinnan mukaan laitoksen päästörajoja ja tarkkailua koskevat määräykset on tarpeen tarkistaa kokonaisuutena ympäristönsuojelulain 81 §:n mukaisessa tarkistamismenettelyssä.

Asiassa on kyse ympäristönsuojelulain 29 §:n mukaisesta Vantaan jätevoimalan toiminnan olennaista muuttamista. Olemassa olevan toiminnan polttokapasiteettia kasvatetaan ja lisäksi käyttöön otetaan uusi, polttoaineteholtaan noin 80 MW:n arinakattila.

Aluehallintovirasto on ratkaisussaan ottanut huomioon ympäristönsuojelulain ja jätelain tavoitteet ja yleiset periaatteet sekä näiden lakien ja niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Harkintaan ovat vaikuttaneet myös lupakäsittelyn aikana saadut lausunnot. Lähtökohtana ratkaisussa on ollut lupahakemus ja hakijan esittämät toimenpiteet haittojen vähentämiseksi. Annetut lupamääräykset ovat tarpeen, jotta toiminta täyttää edellä mainittujen säädösten vaatimukset.

Tämän päätöksen mukaisesti harjoitettuna toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle. Toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset sijoituspaikan valinnalle.

Hakemuksen mukaisesti toimien ja lupamääräykset huomioon ottaen toiminta täyttää ympäristönsuojelulaissa ja jätelaissa sekä niiden nojalla annetuissa asetuksissa mainitunlaiselle toiminnalle asetetut vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Toiminta toteuttaa valtakunnallisessa jätesuunnitelmassa vuoteen 2023 asetettuja tavoitteita. Voimassa olevassa Etelä- ja Länsi-Suomen alueellisessa jätesuunnitelmassa vuoteen 2020 (Pirkanmaan ympäristökeskus, 8.12.2009) esitetään yhtenä tavoitteena, että polttolaitoskapasiteetti on suhteutettu jätemäärään, joka jää jäljelle kierrätyksen tehostamisen ja jätteen synnyn ehkäisyn jälkeen. Toimenpiteenä esitetään, että polttoon ohjataan sellaisia biohajoavia jätteitä, joita ei voida ehkäistä tai hyödyntää aineena. Tällöin seurataan polttolaitoksiin toimitettavan jätteen kelpoisuutta aineena hyödyntämiseen sekä lisätään jätteen

lajittelua ja hyödyntämistä aineena. Polttoon ohjattavaa jätettä ovat muun muassa yhdyskuntajätevirran mukana kulkevat likaiset kartongit, pahvit ja muu biohajoava jäte sekä sivutuoteasetuksen mukaan hävitettävät jätteet alueilla, joilla muuta asetuksenmukaista käsittelykapasiteettia ei ole kohtuullisella etäisyydellä. Lisäksi selvitetään, kuinka suuri osa polttolaitoksilla tuotetusta energiasta käytännössä hyödynnetään ja muutetaan tarvittaessa polttolaitosten lupamääräyksiä aineena hyödyntämisen edistämiseksi ja polttolaitoksilla tuotetun energian hyödyntämisen lisäämiseksi. Kiinnitetään myös huomiota poltto-prosessin tehokkuuteen ja BAT:iin lupamääräyksissä. Kun otetaan huomioon hakemuksessa esitetyt laitosta ja sen toimintaa koskevat tiedot sekä asetetut lupamääräykset perusteluineen, aluehallintovirasto katsoo, että ympäristölu-vassa on ympäristönsuojelulain 51 §:n mukaisesti otettu huomioon alueellinen jätesuunnitelma.

Perustellun päätelmän huomioon ottaminen

Lupamääräyksiä asetettaessa on otettu huomioon ympäristövaikutusten arviointimenettelystä saadut tulokset. Yhteysviranomaisen lausunnon mukaan hankkeella kaikki sen vaihtoehdot huomioon ottaen ei yhteysviranomaisen ar-vion mukaan ole sellaisia ympäristövaikutuksia, jotka ovat luokiteltavissa mer-kittäviksi.

Päätelmien soveltaminen ympäristölupaharkinnassa

Vantaan jätevoimalan pääasiallinen toiminta on jätteenpoltto (WI). Euroopan komissio on julkaissut jätteenpolton parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevat päätelmät 3.12.2019 (Euroopan parlamentin ja neuvoston an-taman direktiivin 2010/75/EU mukaisten jätteenpolton parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT) koskevien päätelmien laatimisesta koskeva komission täytäntöönpanopäätös, (EU) 2019/2010).

Ympäristönsuojelulain 76 §:n mukaan ympäristölupa-asian vireilletulon jäl-keen voimaan tulleita päätelmiä sovelletaan vain, jos se on hakijan kannalta kohtuullista ottaen huomioon lupahakemuksen ja päätelmien sisältö ja päätel-mien voimaantulon ajankohta. Jos komissio ei ole hyväksynyt lupahakemuk-sessa tarkoitettua toimintaa koskevia päätelmiä, sovelletaan lupaharkinnassa teollisuuspäästödirektiivin 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja, komission en-nen 7 päivä tammikuuta 2011 hyväksymien vertailuasiakirjojen vastaavia osia. Niitä sovelletaan kuten päätelmiä, lukuun ottamatta päästötasojen noudatta-mista. Täten lupaharkinnassa on sovellettu jätteenpolton BAT-vertailuasiakir-jaa: Reference Document on the Best Available Techniques for Waste Incineration, 2006.

Ratkaisun merkittävimpana perusteena on pidetty BAT-päätelmien julkaisua-jankohtaa ja asian käsittelyn tilannetta kyseisellä hetkellä. Asiassa on merki-tyksellistä myös se tosiseikka, että toiminnanharjoittajan on tehtävä Vantaan jätevoimalan toiminnasta ympäristönsuojelulain 80 §:n mukainen selvitys, jossa on otettava huomioon se, että BAT-päätelmien laitosmääritelmän perus-teella uusi kattila oheistoimintoinen on uusi laitos.

Lupamääräysten yleiset perustelut

Vantaan jätevoimala on ympäristönsuojelulain 108 §:n 1 momentin kohdassa

1) tarkoitettu jätteenpolttolaitos. Laitoksen pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa kaukolämpöä ja sähköä asianomaiseen verkkoon. Ympäristönsuojelulain 107 §:n 1 momentin ja jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013, jäljempänä jätteenpolttoasetus) 1 §:n 1 momentin perusteella jätevoimalan toiminta kuuluu jätteenpolttoasetuksen soveltamisalan piiriin.

Lupamääräyksiä annettaessa on otettu huomioon laitoksen sijainti, sen yhteys muihin toimintoihin, toiminnasta aiheutunut haitta, toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen todennäköisyys, onnettomuusriski, lähialueen asutuksen ja taajama-alueiden läheisyys sekä ympäristönsuojelulain vaatimus käyttää toiminnassa parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Toiminnan voidaan katsoa edustavan parasta käyttökelpoista tekniikkaa, kun laitos toimii tämän ympäristölupapäätöksen mukaisesti.

Tarkkailua ei ole esitetty yksityiskohtaisesti tässä päätöksessä. Nykyinen tarkkailu toteutetaan Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksellä nro 272/2014/1 hyväksytyyn tarkkailusuunnitelman mukaisesti. Tarkkailusuunnitelma tulee pitää ajan tasalla ja tämän päätöksen mukaisesti päivitettyinä. Uuden toiminnan vuoksi tarkkailusuunnitelma, mukaan lukien jätelain 120 §:n mukainen jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma on määrätty kokonaisuudessaan tarkistettavaksi aluehallintovirastoon ennen uuden toiminnan aloittamista.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Lupamääräys 1. Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toiminnassa syntyvien jätevesien määrästä ja laadusta asianmukaisen käsittelyn ja johtamisen toteuttamiseksi. Jätevesien määrä ja laatu tulee selvittää tarkkailusuunnitelman mukaisesti. Toiminnan tarkkailusuunnitelma on määrätty erikseen toimitettavaksi aluehallintovirastoon. Tarkkailusuunnitelman esittämiseen sovelletaan, mitä ympäristönsuojelulain 39 §:ssä säädetään ympäristöluvan hakemisesta.

Toiminnan olennaisen muutoksen vuoksi ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä 1 on muutettu tarpeellisilta osin. Tarkistuksessa on otettu huomioon erityisesti hakemuksessa esitetty, lupaharkinnassa sovellettavan lainsäädännön vaatimukset sekä toimintaa koskevan voimassa olevan ympäristöluvan nro YS 1969 ja toiminnan muuttamista koskevan aluehallintoviraston päätöksen nro 51/2013/1 ratkaisujen perusteet ja päätöksiin liittyvien valitusasioiden ratkaisut ja ratkaisujen perusteet eri oikeusasteissa (Vaasan hallinto-oikeuden päätös nro 11/0369/, Vaasan hallinto-oikeuden päätös nro 15/0140/2, korkeimman hallinto-oikeuden päätös taltionumero 4615).

Hakemuksen mukaan Westerkullan ojaan johdetaan rakennusten kattosadevedet, piha-alueen puhtaat hulevedet sekä raakavesi- ja lisävesisäiliön ylivuotovedet. Ojaan johdettavan jäteveden määrän rajoittamista on jatkettu tarkistetun lupamääräyksen mukaisesti, jolloin ojaan johdettavien jätevesien laadussa ja määrässä ei tapahdu merkittävää muutosta, eikä toiminnan laajentaminen ennalta arvioiden lisää merkittävästi ympäristövaikutuksia. Ojaan johdettavat jätevedet ovat hulevesiä tai niihin ominaisuuksiltaan ja vaikutuksiltaan rinnastettavia jätevesiä.

Vesihuoltolain (119/2001) 17d §:n mukaan hulevesiä ei saa johtaa jätevesiviemäriin, ellei vesihuoltolaitos kykene huolehtimaan jätevesiviemäriin johdettavasta hulevedestä taloudellisesti ja asianmukaisesti. Uusi toiminta edellyttää muutoksia hulevesien keräämiseen ja johtamiseen. Tarkkailun perusteella voidaan varmistaa hulevesien asianmukainen käsittely ja johtaminen jätevesiviemäriin tai ojaan. Tarkkailusta on annettu määräykset erikseen ja tarkkailusuunnitelma on määrätty hyväksyttäväksi aluehallintovirastoon ennen toiminnan aloittamista. Näin määrätynä muutetun lupamääräyksen aluerajausta puhaille ja likaisille vesille ei ole tarpeen jatkaa.

Määräyksellä on edelleen hyväksytty käsiteltyjen lauhdevesien hyödyntäminen toiminnassa hakemuksen mukaisesti. Savukaasujen käsittelystä (sisältäen savupiipun pisaraerottimella kerätyn jäteveden) jätevesiviemäriin johdettavia jätevesiä koskevat raja-arvot on asetettu jätteenpoltoasetuksen (VNA 151/2013) liitteen 4 mukaisesti. Kyseessä on epäsuora päästö vesiin, jolloin lainsäädännön velvoitteiden lisäksi asiaa koskee lähinnä vesihuoltolaitoksen kanssa mahdollisesti tehty teollisuusjätevesisopimus, josta on määrätty erikseen.

Jätevesien määrän ja laadun seuranta sekä esikäsittely tulee esittää tarkkailusuunnitelmassa. Esikäsittelyn tarve määräytyy pääosin tässä lupamääräyksessä määrätyn ja lupamääräyksen 2 mukaisessa teollisuusjätevesisopimuksessa sovitun perusteella.

Lupamääräys 2. Ympäristöluvan No YS 1696 lupamääräystä 2 on muutettu tarpeellisilta osin. Ottaen huomioon ympäristönsuojelulain aiheuttamisperiaate ja naapurussuhdelain immissiokiello, määräys luvan saajan vastuista on poistettu tarpeettomana.

Ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 41 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen viemäriin johdettavat teollisuusjätevedet ja muut pilaavia aineita sisältävät jätevedet on esikäsiteltävä asianmukaisella tavalla --.

Teollisuusjätevesisopimuksen tarpeellisuuden arvioi vesihuoltolaitos (HSY Vesihuoltolaitos). Mikäli sopimus tarvitaan, on asiasta tehty sopimus toimitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle siltä osin kuin siitä voidaan todentaa sovitun jäteveden määrä ja laatu sekä tarkkailu- ja esikäsittelyvaatimukset. Määräyksen noudattaminen edellyttää, että sopimuksen mukainen tarkkailu ja esikäsittely sisällytetään laitoksen tarkkailusuunnitelmaan.

Lupamääräys 3. Ympäristöluvan No YS 1696 lupamääräystä 3 on jatkettu tällä päätöksellä. Aluehallintovirasto toteaa, että tasausaltaan tai viivästyssäiliön riittävyttä saattaa olla tarpeen arvioida osana laitoksen säännöllistä valvontaa. Ottaen huomioon hakemuksessa esitetty, tämän asian ratkaisu ja ympäristönhallinnon käytettävissä olevat valvontatiedot, määräyksessä ei ole tarpeen asettaa yksilöityä vaatimusta riittävydestä.

Lupamääräys 4. Ympäristöluvan No YS 1696 lupamääräystä 4 on muutettu toiminnan laajentamisen edellyttämällä tavalla. Lupamääräystä on aikaisemmin muutettu Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksellä nro 14/2014/1 ja siitä tehdystä valituksesta annetulla Vaasan hallinto-oikeuden päätöksellä nro 15/0141/2, ja edelleen hallinto-oikeuden päätöksestä tehdystä valituksesta an-

netulla korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä taltionumero 4616. Kyseisten päätösten ratkaisut ja niiden perustelut on otettu huomioon lupamääräyksen tarkistamisessa. Lisäksi on otettu huomioon korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen taltionumero 219 ratkaisu ja sen perustelut.

Hyväksytyjen jätteiden poltto ja toiminnan laajuus on perusteltua. Jätenimikkeisiin on haettu muutosta siten, että liitteen 1 luetteloon on lisätty tunnusnumero 19 12 10 (mekaanisessa jätteenkäsittelyssä eroteltu palava jäte). Kyseessä olevaa jätenimikettä voidaan pitää yleisnimikkeenä polttoon ohjatuille palaville jätteille, ja siten se sisältää usein eri jätenimikkeisiin rinnastettavia palavia jätteitä. Ympäristönsuojeluasetuksen (713/2014) 17 §:n mukaan jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan kuuluvan toiminnan ympäristöluvassa on oltava lupamääräykset: poltettavaksi hyväksytyyn jätteen lajista jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 4 §:ssä tarkoitetun luettelon mukaisesti sekä näiden jätteiden suurimmista sallituista polttomääristä; ja laitoksen suurimmasta sallitusta polttokapasiteetista. Ottaen huomioon muun muassa jätevoimalan käyttötarkoitus lämmön ja sähkön tuotantoon, mikä vaikuttaa laitoksen tosiasialliseen ajotapaan ja polttoainevalikoimaan (jätteiden seossuhteet) sekä toiminnasta aiheutuvien päästöjen rajoittaminen (päästöraja-arvot), voidaan liitteen 1 mukaista ryhmäkohtaista rajoittamista pitää riittävänä, jolloin jätenimikekohtainen suurin sallittu polttomäärä määräytyy ryhmäkohtaisesti. Menettelyä voidaan pitää ympäristönsuojelun kannalta riittävänä, jolloin se ei myöskään rajoita tarpeettomasti laitoksen toimintaa ja menettely parantaa alueellisen jätehuollon toimivuutta kokonaisuutena.

Jätelain (646/2011) 8 §:n perusteella kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava jätehierarkiaa eli jätehuollon etusijajärjestystä. Jätelain säätämistä koskevan hallituksen esityksen (HE 199/2010 vp) 8 §:ä koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että yksittäistä toimintaa ei kuitenkaan voitaisi kieltää pelkästään etusijajärjestystä koskevan säännöksen perusteella, mutta säännös ohjaisi lain soveltamista lupa- ja ilmoitusmenettelyissä. Edellä mainittu etusijajärjestyksen periaate ohjaa alueellista ja valtakunnallista jätehuollon suunnittelua ja jätehuoltojärjestelmien valintaa. Se tulee sovellettaviksi ympäristölupaharkinnassa siltä osin kuin kyse on laitoksen oman jätehuollon järjestämisestä. Vantaan jätevoimalan jätteenpolttokattilan toiminnassa on kyse alueelliseen ja valtakunnalliseen jätehuoltojärjestelmään kuuluvan laitoksen toteuttamisesta.

Aluehallintovirasto on katsonut, ettei jätelain 8 §:n etusijaisuusperiaatetta ole tarkoitettu käytettävän valittua jätehuoltojärjestelmää toteuttavan yksittäisen laitoksen lupaharkinnan perusteena, joten poltettavaksi sallitun jätteen määrän kasvattamisella ei lähtökohtaisesti vaikuteta siihen, kuinka alueelliset ja valtakunnalliset kierrätystavoitteet saavutetaan tulevaisuudessa. Lisäksi on otettava huomioon se, että jätevoimalalle ohjautuu polttoon ammattimaisen tai laitoksen jätteenkäsittelyn jätteitä. Jätelain 8 §:n toisen momentin mukaan toiminnanharjoittajan, jonka tuotannossa syntyy jätettä tai joka ammattimaisesti kerää taikka ammatti- tai laitospäivästä käsittelee jätettä, ja 48 §:ssä tarkoitetun tuottajan sekä muun jätehuoltoon osallistuvan ammattimaisen toimijan on noudatettava etusijajärjestystä sitovana velvoitteena siten, että saavutetaan kokonaisuutena arvioiden lain tarkoituksen kannalta paras tulos. Kyseisten jätteenkäsittelytoimintojen ympäristöluvuissa ja toiminnassa tulisi lähtökohtaisesti ratkaistava se seikka, onko jäte kokonaisuudessaan tai osittain uusiokäyttöön tai

materiaalikierrätykseen sopiva, jolloin uusiokäyttöön tai materiaalikierrätykseen sopivaa jätettä ei ohjata polttoon. Tällöin Vantaan jätevoimalle ei pääsääntöisesti ohjaudu jätettä, jonka vastaanotto ei ole sallittu. Toiminnanharjoittaja on joka tapauksessa velvoitettu seuraamaan ja tarkkailemaan laitokselle vastaanotettavia jätteitä. Jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta on määrätty erikseen ja se on toimitettava aluehallintovirastoon tarkistettavaksi ennen uuden toiminnan aloittamista. Lisäksi alueellisten ja valtakunnallisten kierrätystavoitteiden toteutumista ohjataan muillakin ohjauskeinoilla kuin jätelailla tai ympäristölupamenettelyllä.

Näin ollen ja määräyksen mukaisesti toimittuna Vantaan jätevoimalassa poltetaan materiaalikierrätykseen tai uusiokäyttöön soveltumatonta syntypaikkalajiteltua jätettä. Mikäli poltettavaksi hyväksytylle jätteelle (jätenimikkeen mukainen jäte) on myöhemmin osoitettavissa laajamittainen ja pysyväluonteinen ratkaisu uusiokäyttöön tai materiaalikierrätykseen tai parhaassa käyttökelpoisessa tekniikassa tapahtuu kehittymistä, voidaan määräystä tarvittaessa muuttaa ympäristönsuojelulaissa säädetyn mukaisesti.

Jätevoimalassa sallitaan edelleen poltettavaksi syntypaikkalajitellun jätteen normaalisti sisältämät pienet määrät vaarallisia jätteitä tai muita haitallisia päästöjä aiheuttavia jätteitä, kuten PVC-muovia. Kun otetaan huomioon Vantaan jätevoimalan toiminnassa käytettävät tekniikat ja noudatettavat poltto-olosuhteet sekä velvoite noudattaa päästöraja-arvoja riippumatta poltettavasta jätteestä, tällä menettelyllä ei ole olennaista merkitystä ympäristökuormitukseen ja -vaikutuksiin.

Erikoisjäte-erät (yhteensä enintään 60 000 tonnia vuodessa) voidaan polttaa määräyksen mukaisesti. Uudenmaan ELY-keskus voi kieltää kyseisen jäte-erän polton jätevoimalassa, mikäli jäte-erästä ei ole käytettävissä riittävästi tietoa sen rinnastamiseksi syntypaikkalajiteltuun tavanomaiseen jätteeseen. Tällöin sitä on pidettävä vaarallisena jätteenä, eikä sen poltto ole sallittua jätevoimalassa.

Lupamääräys 5. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä 5 on muutettu siten, että viittaus kumottuun säädökseen on poistettu ja se on korvattu viittamalla tällä päätöksellä poltettavaksi hyväksytyjen jätteiden luetteloon. Luettelo on jäteasetuksen (179/2012) liitteen 4 jäteluokitusten mukainen.

Lupamääräykset 6.–10. Ympäristöluvan nro YS 1696 määräyksiä ei ole muutettu. --- Vaatimukset ovat jätteenpolttoasetuksen (151/2013) ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan vaatimusten mukaiset.

Lupamääräys 11. Vaatimus piipun korkeudelle on asetettu hakemuksen mukaisena perustuen hakemuksessa esitettyyn leviämismallilaskelmaan. Määräys on tarpeen sen varmistamiseksi, että kattilan ilmaan johdettavat päästöt leviäisivät normaaleissa käyttöolosuhteissa riittävästi, eikä savupainaumaa ja paikallisen ilman laadun heikkenemistä esiintyisi. Jätteenpolttoasetuksen 13 §:n mukaan jätteenpolttolaitos on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että ehkäistään sellaiset ilmaan johdettavat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla. Savukaasut on poistettava savupiipun kautta hallitusti. Savupiipun korkeudessa on otettu huomioon, mitä ilmanlaadusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (79/2017) säädetään ja siten, ettei toiminnasta aiheudu terveyshaittaa taikka merkittävää

muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Päästöraja-arvot on asetettu jätteenpolttoasetuksen (151/2013) vaatimusten mukaisena.

Lupamääräys 13. Voimassa olevan ympäristöluvan nro YS 1969 melua koskevaa lupamääräystä 13 on muutettu toiminnan laajentamisen vuoksi. Tarkistamisessa on otettu huomioon muun muassa toiminnan sijoittuminen vilkasliikenteisten liikenneväylien vaikutusalueelle sekä jätevoimalan toiminnan aiheuttaman melun vaikutusalueella olevat muut ympäristöluvanvaraiset toiminnot, joilla on vaikutusta toimintojen kokonaismeluun lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) on asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välitömmässä läheisyydessä sekä hoito- ja oppilaitoksia palvelevilla alueilla ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväajan (klo 7–22) ohjearvoa 55 dB eikä yöajan (klo 22–7) ohjearvoa 50 dB. Toimintaan sovellettavan PIPO-asetuksen (1065/2017) 8 §:n mukaiset vaatimukset ovat sisällöltään samanlaisia, mutta melutilanteen arvioinnissa on otettava huomioon myös alueen muiden lähteiden aiheuttama melutaso.

Laitoksen käynnistyksessä, vuosihuollossa tai häiriötilanteissa toimivien varolaitteiden melua ei oteta huomioon melulle asetetun raja-arvon noudattamisessa. Varolaitteet ovat välttämättömiä laitoksen turvallisen käytön varmistamiseksi ja joiden käytöstä on säädetty muun muassa painelaitteita koskevassa lainsäädännössä.

Hakemuksen mukaisen toiminnan laajentumisen myötä jätevoimalan laitosalueelle tulee lisää melulähteitä sekä liikennettä. Pääosa laitteista sijaitsee sisätiloissa, joten seinärakenteet estävät melun leviämisen. Kuljetusliikenne tehdään hakemuksen mukaan pääsääntöisesti päiväaikaan. Laitoksen toiminnassa saattaa syntyä tilanteita, jolloin kuljetukset ovat välttämättömiä kello 22–6 välisenä aikana, joten määräystä ei ole tältä osin annettu ehdottomana vaan tavoitteellisena. Laitos turvaa alueen kaukolämpötarvetta ja laitoksen käynnistys- ja pysäytystilanteisiin liittyy myös ympäristöriskejä. Muun muassa edellä mainittujen syiden perusteella laitoksen lämmöntuotantoa ei tule keskeyttää kuljetusta koskevan määräyksen vuoksi.

Lisäksi toiminnan melupäästöjä on vähennettävä parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti siten, että melulähteen tuottama äänitehotaso on mahdollisimman pieni sekä melulähteitä vaimentamalla. Aluehallintovirasto ei ole katsonut tarpeelliseksi asettaa tärinää koskevia määräyksiä.

Lupamääräykset 15–18. Ympäristöluvan No YS 1696 määräyksiä koskien polttoaineiden ja kemikaalien varastointia ja käsittelyä ei ole muutettu. Hakemuksen mukaan kemikaalimuutokset ovat lähinnä käyttömäärämuutoksia.

Lupamääräykset 19–21. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä 19 ei ole muutettu. Muutoin määräykset on muutettu lähinnä säädösviittausten ja termien osalta vastaamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä laitoksen toiminnassa muodostuvien jätteiden alkuperästä,

määrästä, lajista, laadusta ja muista jätehuollon järjestämiselle merkityksellisistä jätteen ominaisuuksista sekä jätteen ja jätehuollon ympäristö- ja terveysvaikutuksista ja tarvittaessa annettava näitä koskevat tiedot muille jätehuollon toimijoille. Jätehuollossa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja noudatetaan ympäristön kannalta parasta käytäntöä. Lajitaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään siinä laajuudessa kuin se on terveydelle tai ympäristölle aiheutuvan vaaran tai haitan ehkäisemiseksi, jätelain 8 §:n mukaisen etusijajärjestyksen noudattamiseksi taikka jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista sekä teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.

Laitoksen toiminnassa muodostuneet jätteet, jotka eivät kelpaa hyötykäyttöön tai joiden hyötykäytön järjestäminen on teknisesti tai taloudellisesti kohtuutonta, voidaan hyödyntää laitoksen toiminnassa lupamääräysten mukaisesti. Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Laitoksen käytössä on erityisesti huolehdittava siitä, ettei jätehuollosta aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia päästöjä kuten hajua tai viihtyisyyden vähentymistä.

Vaarallinen jäte on pakattava ja merkittävä ja siitä on annettava tarpeelliset tiedot jätehuollon kaikissa vaiheissa siten, että jätteen siirtoja ja ominaisuuksia voidaan seurata sen syntypaikalta hyödyntämiseen tai loppukäsittelyyn. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen taikka muuhun aineeseen. Sekoittamiskiellosta voidaan poiketa, jos sekoittaminen on jätteen käsittelemiseksi tarpeellista. Jätteet on eroteltava, jos vaarallista jätettä on sekoitettu kiellon vastaisesti ja jos erotelu on tarpeen terveydelle tai ympäristölle aiheutuvan vaaran tai haitan ehkäisemiseksi ja teknisesti mahdollista aiheuttamatta kohtuuttomia kustannuksia.

Lupamääräykset 22–24. Ympäristöluvan No YS 1696 lupamääräyksiä ei ole muutettu. Häiriö- ja poikkeustilanteita koskevat määräykset on asetettu ympäristönsuojelulain, jätteenpolttoasetuksen (151/2013) sekä PIPO-asetuksen (1065/2017) noudattamiseksi. ---

Lupamääräys 28. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä on tarkistettu uuden jätteenpolttokattilan toiminnan aloittamisen osalta. Tarkkailuvaatimus on jätteenpolttoasetuksen (151/2013) vaatimusten mukainen.

Lupamääräys 29. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä ei ole muutettu. Vaatimus on jätteenpolttoasetuksen (151/2013) vaatimusten mukainen.

Lupamääräys 34. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä on muutettu tarpeellisilta osin. Muutettu määräys edellyttää tarkkailun tapahtuvan aluehallintoviraston päätöksellä nro 272/2014/1 hyväksytyn tarkkailusuunnitelman tai ELY-keskuksen hyväksymän tarkkailusuunnitelman muutoksen mukaisesti siihen asti, kunnes aluehallintovirasto on antanut päätöksen ennen toiminnan aloittamista tarkistettavaksi määrätystä tarkkailusuunnitelmasta.

Lupamääräys 35. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä on muutettu siten, että toiminnanharjoittajan on osallistuttava alueen yhteisiin meluselvityk-

siin ympäristönsuojelulain aiheuttamisperiaatteen edellyttämällä tavalla. Toiminnan aiheuttamia merkittäviä päästöjä ovat erityisesti päästöt ilmaan ja melu.

Lupamääräys 36. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä on muutettu tarpeellisilta osin. Melun leviämismallinnuksen ajantasaisuus ja kertaluonteinen melumittaus ovat tarpeen tässä päätöksessä melulle asetettujen raja-arvojen valvomiseksi, melun rajoittamistoimenpiteiden riittävyden varmistamiseksi ja päätöksen perusteiden oikeellisuuden varmistamiseksi sekä taustamelun (alueen muu toiminta) vaikutuksen kokonaismeluun selvittämiseksi. Mittaukset ovat tarpeen uusia määräväleihin, koska muun muassa melulähteen lähtömelutasot voivat ajan kuluessa muuttua. ---

Lupamääräys 37. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräystä on muutettu ottaen huomioon uuden jätteenpolttokattilan käyttöönotto. Muutettu määräys edellyttää tarkkailun tapahtuvan aluehallintoviraston päätöksellä nro 272/2014/1 hyväksytyin tarkkailusuunnitelman tai ELY-keskuksen hyväksymän tarkkailusuunnitelman muutoksen mukaisesti siihen asti, kunnes aluehallintovirasto on antanut päätöksen ennen toiminnan aloittamista tarkistettavaksi määrätystä tarkkailusuunnitelmasta.

Lupamääräykset 40–42. Ympäristöluvan nro YS 1696 lupamääräyksiä on muutettu tarpeellisilta osin. Määräykset on asetettu ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten noudattamiseksi.

Suunnitelmallinen toiminnan seuranta ja tarkkailu ovat tarpeen päästöjen suuruuksien selvittämiseksi ja valvonnallisista syistä. Ympäristönsuojelun edistämiseksi ja elinympäristön haittojen ehkäisemiseksi ja poistamiseksi on oltava selvillä toiminnan ympäristövaikutuksista. ---

Lupamääräys 43. Ympäristönsuojelulain 235 §:n mukaan, jos jätteen käsittelytoimintaan on myönnetty ympäristölupa ennen 1 päivää toukokuuta 2012 ja jos toimintaa varten asetettu vakuus ei ole 59–61 §:n mukainen, vakuutta koskevaa lupamääräystä on tarkistettava viimeistään, kun toiminnan olennaiseen muuttamiseen haetaan lupaa 29 §:n perusteella. Tässä asiassa on kyse toiminnan olennaisesta muuttamisesta, jätteen käsittelytoiminnalle on myönnetty lupa ennen edellä mainittua ajankohtaa ja vakuutta ei ole aikaisemmin asetettu. Ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Aluehallintoviraston lupaharkinnan mukaan hakijan esitys vakuudeksi on riittävä ympäristönsuojelulain 59 §:ssä tarkoitettujen toimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset. Jätevoimalan toiminnan päättyessä käsiteltäväksi vastaanotetut jätteet lähikohtaisesti poltetaan, jolloin vakuudella tulee ensisijaisesti kattaa asianmukainen jätehuolto.

Toiminnan aloittamista muutoksenhausta huolimatta koskevat perustelut

Lupaviranomainen voi ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaan hyväksyä hakijan esittämästä perustellusta syystä toiminnan aloittamisen muutoksenhausta

huolimatta. Lupaharkinnassa huomioon otettavien seikkojen perusteella toiminnan aloittaminen ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Asetettava vakuus on määrätty riittäväksi siltä osin kuin ympäristön muutokset johtuvat ympäristönsuojelulain soveltamisalaan kuuluvista päästöistä tai pilaantumisesta, mikäli lupa evätään tai sen lupamääräyksiä muutetaan. Näin ollen päätöksen täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Päätöksen voimassaolo

Päätös on voimassa toistaiseksi.

Luvan tarkistaminen

Vantaan jätevoimalan pääasiallinen toiminta on jätteenpolto (WI). Toiminnanharjoittajan on toimitettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamisesta valvontaviranomaiselle ympäristönsuojelulain 80 §:n mukainen selvitys luvan tarkistamisen tarpeesta perusteluineen.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. *Rajakylän Pientaloyhdistys ry, Vaarala Seura ry ja Vantaan Omakotiyhdistysten keskusjärjestö ry* (jäljempänä myös yhdistykset) ovat valituksessaan ja sen täydennyksessä vaatineet ensisijaisesti aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja hakemuksen hylkäämistä sekä päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä. Lisäksi yhdistykset ovat vaatineet lupaviranomaista ja toiminnanharjoittajaa korvaamaan asiassa syntyneet oikeudenkäyntikulut, valituksen laatimishetkellä 680 euroa.

Toissijaisesti yhdistykset ovat vaatineet aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja asian palauttamista aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi seuraavien selvitysvelvoitteiden asettamiseksi: Toiminnanharjoittaja tulee määrätä selvittämään aluehallintoviraston päätöksen liitteessä 1 esitettyjen jätteiden koostumus ja ympäristövaikutukset kattavasti YVA-lain mukaisessa ympäristövaikutusten arvioinnissa. Toiminnanharjoittaja on velvoitettava selvittämään kyseisten jättejakeiden käsittelyn parhaat käytettävissä olevat tekniikat, mukaan lukien vuoden 2019 BAT-dokumenttien vaatimukset. Toiminnassa syntyvien jätteiden käsittely on selvitettävä uskottavasti, mukaan lukien tuhka- ja kuonajätteet. Syntyvien jätteiden ympäristöluvitus on käsiteltävä yhdessä tämän luvan kanssa. Eloperäisistä jätteistä aiheutuvat biologiset vaarat ja haitat ihmisille ja ympäristölle on selvitettävä. Pohjaveden pilaantuminen ja siitä aiheutuvat ympäristön riskit on selvitettävä erityisesti rakentamisen aikana, mutta myös sen jälkeen.

Kolmassijaisesti yhdistykset ovat vaatineet aluehallintoviraston päätöksen muuttamista seuraavasti:

Hallinto-oikeuden on hankittava luvan myöntämisen edellytyksenä olevat toissijaisessa vaatimuksessa edellytetyt selvitykset ja järjestettävä kuuleminen niistä sekä huomioitava ne lupamääräyksien korjaamisessa.

Laitoksessa poltettavia jäte-eriä ei pidä muuttaa nykyisin voimassa olevasta ympäristöluvasta.

Lupahtoja tulee tarkentaa niin, että varmistutaan, ettei kyseessä ole muu kuin syntypaikkalajiteltuun yhdyskuntajätteeseen rinnastuva jäte, tai ettei kyseessä ole luettelosta johtuen vaarallisia aineita merkittävästi sisältävä jäte, uusiokäyttöön tai kierrätykseen kelpaava materiaali. Muun kuin lajitellun sekajätteen osalta luvassa tulee määrät pitoisuusraja-arvot raskasmetalleille, halogeeneille ja muille haitta-aineille, joilla voidaan varmistaa, että poltosta ei vapaudu luvattomasti haitta-aineita. Jätteet on määritettävä lainmukaisesti ja päätösvaltaa ei saa antaa luvanhaltijalle tai valvovalle viranomaiselle.

Poltettavien jätteiden luettelosta tulee selvittää, onko kyseisillä jätteillä vaarallisia aineita sisältävä rinnakkaisluokka, ja mikäli näin on, vaarallisten aineiden pitoisuudet kyseisessä luokassa tulee säädellä. Poltettavien jätteiden luettelosta on poistettava: Kohta 20 03 muut yhdyskuntajätteet, joka ei käsitä sekajätteen komponentteja, vaan esimerkiksi viemäriletteitä, joiden koostumus voi poiketa muun muassa raskasmetallien suhteen erittäin merkittävästi syntypaikkalajitellusta yhdyskuntajätteestä; 20 02 02 maa- ja kiviaineksien poltto ei ole järkevää toimintaa; kohta 12 01, joka koskee metalleja ja muoveja on ristiriidassa kierrätysmateriaalien kiellon kanssa; kohta 15 01, joka koskee erilliskerättyjä pakkausjätteitä ja on ristiriidassa kierrätysmateriaalien kiellon kanssa; kohta 19 05 06 jätteenkäsittelyn jätteet käsittävät muun muassa lietteitä, joiden koostumus todennäköisesti poiketa esimerkiksi raskasmetallien ja rikin suhteen erittäin merkittävästi syntypaikkalajitellusta yhdyskuntajätteestä.

Kohdan 20 01 suhteen tulee täsmentää, että 20 01 kuuluvien jätelajien osalta tarkoitetaan kuluttajilta tai kaupasta kerättyjä sekajätteen joukossa olevia jakeita, kun asianmukainen kierrätys ja jätteen laadun varmistus on suoritettu.

Toissijaisesti, mikäli nämä sallittaisiin selvityksien perusteella, jokaisella vaarallisia aineista sisältävällä jakeella tulee olla rajaosuus paljonko se saa olla kerralla poltettavasta jätteestä ja vaarallisten aineiden pitoisuus, jotta voidaan varmistua, että jäte-erän polttaminen ei aiheuta luparajoja ylittäviä päästöjä.

Vaarallisia raskasmetalleja, muita vaarallisia aineita ja POP-yhdisteitä käsittävien jätteiden määrät erityisesti uudessa jäteluokassa 19 12 10 tulee selvittää. Lupahakemuksessa viitataan autonpurkujätteisiin ja autoista sekä muista laitteiden purkamisesta peräisin olevat vaaralliset aineet on selvitettävä. Jätteiden ja autojen murskaustoiminnassa syntyy vaarallisia jätteitä, joita seulotaan muun muassa fluffi- tai SLF-jakeiden tuottamiseksi. Auton ja muusta murskaustoiminnasta sekä autoista peräisin olevat vaarallisia aineita sisältävät jätteet on kiellettävä luvassa.

Lupahtdot koskien päästöjä viemäriin ja alueen purovesistöihin on muutettava siten, että alueella muodostuvat hulevedet on myös vaadittava johdettavaksi alueen viemäreihin ja edelleen asianmukaisesti puhdistettavaksi ennen niiden laskemista luonnon vesistöihin. Hulevesien koostumus on selvitettävä kattavasti kaikkien luvanvaraisten aineiden osalta purkupaikalla ja asetettava luparajat niin, että ympäristölaatumormit eivät ylity vesistöissä, eikä luvanvaraisia aineita lasketa vesistöön ilman lupaa. Viemäriin laskettavien vesien osalta on varmistuttava, että vesilaitoksella on aineiden käsittelyyn tarvittava teknologia ja ettei toiminta aiheuta vesilaitoksen ympäristöluvan rikkomista, ylitä laillisia ympäristölaatumormeja vesistöissä tai luvatonta luvanvaraisten aineiden päästöä.

Laitoksessa tulee sallia vain Suomessa syntyneen syntypaikkalajitellun jätteen poltto. Erikoisjäte-erien polttoa laitoksella ei tule sallia ja tätä koskeva lupamääräys on kumottava.

Ojangan ulkoilun alueen melurajoiksi on asetettava päivällä kello 7–22 ekvivalenttimelutaso (L_{Aeq}) 45 dB ja yöllä kello 22–7 ekvivalenttimelutaso 40 dB ja tältä osin melua koskeva lupamääräys 13 on muutettava.

Lupamääräyksiä 35 ja 36 on tarkennettava ja lisättävä toiminnanharjoittajalle oma erillinen tarkkailuvelvoite melun osalta. Tarkkailuvelvoitteessa on vaadittava ensimmäinen melumittaus lähimmissä häiriintyvissä kohteissa sen jälkeen, kun laitos on toiminnassa sekä sen jälkeen mittaus vähintään kerran vuodessa. Kerran 10 vuodessa tehtävä mittausrytmi on riittämätön.

Jäte-erien kuljetus ja niihin liittyvä liikennöinti on kiellettävä yöaikaan kello 22–6 ja tätä koskeva määräys on lisättävä ympäristölupaan.

Ympäristölupaan on lisättävä tarkemmat määräykset siitä, kuinka alueelle tuotavasta jätteestä on eroteltava kierrätykseen kelpaavat jäte-erät, lupamääräys jätelain 17 §:ssä säädetystä vaarallisten jätteiden sekoittamiskiellosta sekä tarkempi määräys siitä, mitä poltosta syntyvälle tuhkalta ja kuonalle on tehtävä.

Hallinto-oikeuden tulee asettaa raskasmetalleille ja haitta-aineiden päästöille ilmaan ja vesiin lailliset ja kestävät päästönormit. Erilliset tarkkailupisteteet tulee asettaa päästökohtiin ja kerrostunutta vettä tulee mitata ojien pohjien läheisyydessä.

Painekyllästetyn puun poltto tulee kieltää, sillä se sisältää arseenia, kromia ja kuparia. Sama koskee myös kreosiittipitoista puuta.

Polttolämpötilan raja-arvoksi on määrättävä 1 100°C, mikäli merkittävien vaarallisten aineiden määrien polttamisesta sallittaisiin myönnetyn luvan mukaisesti.

Vakuus on asetettava ongelmallisimpien jätteiden käsittelyn hinnalla, SLF-jätteen ja muiden vaarallisten jätteiden osalta tämä voi olla 450 euroa/tonni. Oikea vakuuden suuruusluokka, jota on käytetty muille vastaaville jätteille varastoiville laitoksille, on siten miljoonia. Yhdistykset ovat esittäneet varovaisuusperiaatteella 10 miljoonan euron vakuutta.

Jätevesi- ja ilmapäästöille asetettava raja-arvot kattavasti kaikille luvanvaraisille aineille, mukaan lukien vapautuvat raskasmetallit, lantanoidit, alkali- ja maa-alkalimetalliryhmä, mukaan lukien harvinaisemmat aineet beryllium, cesium, litium ja strontium. Vesissä myös johtokyvylle ja anioneille tulee asettaa raja-arvot, mukaan lukien kloridi, bromidi, fluoridi ja jodidi sekä sulfaatti. EU:n laatuormiaineita on valvottava pinta- ja pohjavesistä lainmukaisella herkkyydellä ja vähintään kuukausittain.

Yhdistykset ovat perustelleet vaatimuksiaan muun ohella seuraavasti:

Päätöksen kumoaminen ja hakemuksen hylkääminen

Hakemus tulee hylätä ympäristö-, vesi-, ympäristövaikutusten arviointi- ja jätelainsäädännön sekä direktiivien vastaisena.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta tulee kieltää, koska se tekisi muutoksenhaun hyödyttömäksi. Erityisesti teollisuusjätteiden ja vaarallisia aineita sisältävien jätteiden polttaminen aiheuttaisivat kestämättömiä ympäristövaikutuksia.

Päätös tulee kumota johtuen puutteellisten selvitysten ja puuttuvien lupa-asiakirjojen aiheuttamista kuulemisvirheistä. Esimerkiksi kaikkia kuulutuksen jälkeen saapuneita täydennyksiä ei ole kuulutettu tai julkaistu luvan yhteydessä. Ei voida tietää, miten puuttuvat asiakirjat vaikuttavat muutoksenhakijoiden oikeuteen. Päätös ei ole BAT-päätelmien mukainen. Lupahakemus on jätetty puutteellisena.

Lupaan ehdotetuilta jätteiltä puuttuvat koostumus- ja vaikutustiedot, erityisesti liitteen 1 teollisuusjätteiltä, jotka voivat käsittää merkittävästi vaarallisia aineita. Luvasta tulee käsitys sekajätteeseen rinnastettavan jätteen polttamisesta, mutta tosiasiallisesti tarkoituksena on vaarallisia aineita sisältävän teollisuusjätteen ja mahdollisesti myös vaarallisen jätteen polttaminen sen varjolla, että jäteluokkien sisällä harkinta jätetään toiminnanharjoittajalle.

Erityisesti puuttuvat tiedot poltettavien jätteiden listalle ehdotetuista vaarallisia aineita sisältävistä jätteistä ja vaarallisen rinnakkaisluokan käsittävistä jätteistä. Jäteluokitus sinänsä ei vapauta jäteainetta ympäristöluvituksesta tai tee siitä vaaratonta tai poista luvituksen tarvetta esimerkiksi suhteessa ympäristölaatunormeihin pinta- tai pohjavesissä. Esimerkiksi suunnitellut jätejakeet voivat ja todennäköisesti sisältävät raskasmetalleja tavalla, joka ylittää selvästi alun perin luvitetun jätteen pitoisuudet. Vaarallisen SLF-jätteen polttamisen riskeistä viranomaisilla tuntuu olevan puutteellinen ymmärrys.

Päätöksen kumoaminen ja asian palauttaminen uudelleen käsiteltäväksi

Laki velvoittaa tekemään selvitykset ja ympäristövaikutusten arvioinnin on käsiteltävä kaikki käsiteltävien ja tuotettavien jätteiden vaikutukset. Jätteiden vaikutukset voimalan kaikkiin prosesseihin sekä poltossa tuleviin ilma- ja vesipäästöihin on selvittämättä. Muutoksenhakijat ovat viitanneet ELY-keskuksen lausuntoon Vantaan Energia Oy:n vaarallisten jätteiden YVA-ohjelmasta vuonna 2011. Mainitussa YVA-menettelyssä tarkasteltiin 5 000 tonnin kyllästetyn puun määrää sekä 1 600 tonnia sairaalajätettä ja kyllästetystä puusta seurasi korkeita raskasmetallipäästöjä. Nyt myönnetyllä luvalla voitaisiin käsitellä 200 000 tonnia SL-jätettä, jossa raskasmetallein ja muiden haitta-aineiden pitoisuuden voivat olla korkeampia.

Syntyvät tuhka- ja kuonajätteet ovat ainakin merkittävältä osalta vaarallisiksi luokiteltuja jätteitä sekä vaarallisia aineita sisältäviä jätteitä, joiden käsittelylle ei ole tiedossa ratkaisua. Jätteet kertyvät varastoon Ämmäsuolle.

Syntyvien jätteiden ympäristö- ja vesiluvitus on käsiteltävä yhdessä tämän luvan kanssa. Nämä ovat oleellisesti toisiinsa liittyviä asioita, jotka tulee lain

mukaan luvittaa yhdessä. Syntyvien jätevesien laskemista koskee vesilain intressipunninta, jota ei voida suorittaa ilman tietoa jätteiden käsittelyn vaikutuksista. Luvasta seuraisi esimerkiksi SLF-jätteen vaikutuksesta entistä suurempi vaarallisten jätteiden ongelma.

Kudoksia käsittäviin sairaalajätteisiin liittyy ilmeisiä tartuntavaaroja sekä biologisia riskejä niiden käsittelyssä, joita ei ole säädelty luvassa.

Pohjaveden pilaantuminen ja siitä aiheutuvat ympäristö riskit on selvitettävä erityisesti rakentamisen aikana, mutta myös sen jälkeen. Laajennushakemukseen liittyvässä YVA-menettelyssä yhteysviranomaisen on todennut, että rakentamisen aikainen pinta- ja pohjavesiasioiden hallinta ja mahdolliset rakennustoiminnasta aiheutuvat haittavaikutukset olisi ollut syytä kuvata arviointiselostuksessa perusteellisemmin. Tämä perustuu alueella tunnettuun pohjaveden pilaantumiseen, jonka ELY-keskus on myös todennut. Hakija on luvassa väittänyt pitoisuuksia pieniksi.

Kolmassijaiset vaatimukset

Vaarallisia raskasmetalleja, muita vaarallisia aineita ja POP-yhdisteitä käsittävien jätteiden määrät erityisesti uudessa jäteluokassa 19 12 10 ja 19 12 12 tulee selvittää. Lupahakemuksessa viitataan autonpurkujätteisiin ja autoista sekä muista laitteiden purkamisesta peräisin olevat vaaralliset aineet on selvitettävä. Jätteiden ja autojen murskaustoiminnassa syntyy vaarallisia jätteitä, joita seulotaan muun muassa fluffi- tai SLF-jakeiden tuottamiseksi. Johtuen jätteiden korkeista metallipitoisuuksista johdonmukainen käsittely olisi metalliteollisuuden raaka-aine polton sijasta. Luvassa on säädelty vetyfluoridi -ja kloridi, mutta POP-yhdisteistä tulee vetybromidia ja siitä seuraava bromidin vesi- ja ilmapäästö. Bromidi on vesissä erityisen haitallinen aine.

Vantaan Energia Oy:llä on selvillä olovelvollisuus jätevoimalansa päästöistä. Päästöjen mittauspisteet ovat välttämättömät, koska pahin laskeuma-alue on 1–3 km säteellä laitoksesta. Tosiasiassa jätevoimalan laajennus muuttuu vaarallisten aineiden jätteenpolttolaitokseksi. Lisävoimalan rakennustyöt vaarantavat pohjaveden ja alapuolella olevan ratatunnelin. Kallioperässä todettu jo aiemmin heikkouskohtia.

Jätevoimalan vieressä on elintarviketeollisuutta, joiden tuotteita viedään myös kansainvälisille markkinoille. Laajennusyksikkö on vakava mainehaitta suomalaisille elintarvikkeille.

Jätevoimalan laajennuksen tarvitsema jättepolttoaineen määrä estää suoraan EU:n jätedirektiivissä määritellyn kierrätysvelvoitteen täyttymisen jätevoimalan alueella. Kierrätyskelpoisen jätteen polttamista ei voida katsoa olevan hiilidioksidipäästöjä vähentävää toimintaa, vaan sen on katsottava vaikutuksiltaan lähinnä rinnastuvan öljyn polttoon. Hakemuksessa ja myönnetyn ympäristöluvan perusteluissa ei missään ilmene kuinka tämän laitoksen laajentaminen voi miltään osin tukea kierrätys velvoitteiden täyttymistä. Voimalan laajennus-hanke on myös ristiriidassa EU:n uuden muovistrategian kanssa, joka tuli voimaan vuoden 2018 alussa. Komission tavoitteena on, että vuonna 2030 kaikki EU:n alueella käytettävä muovi olisi kierrätettävää. Mistä jätevoimalaan riittää tällöin Suomesta poltettavaa jätettä, kun huomioidaan myös muu Suomeen ra-

kennettu jätteenpolttokapasiteetti. Nyt pitäisi investoida tehokkaampaan kierätykseen, ei polttoon.

Ympäristölupaharkinnasta on jätetty pois polton laajentamisesta seuraavien kuona- ja tuhkamäärien syntyminen. Aines ei ole hyödynnettävissä missään vaan siitä seuraa ikuinen jäteongelma. Tuhka- ja kuonavuorien kasvattaminen ei ole EU:n jätestrategian tavoitteiden mukaista.

Laitos ei ole nykyisinkään kyennyt täyttämään kaikilta osin sille määrättyjä päästörajoja. SLF-jäte-erien, jotka sisältävät vaarallisia aineita, polttamista laitoksessa ei tule sallia. Laajennusosa ei täytä ongelmajätteeksi katsottavien jäte-eriksi poltolle asetettavia teknisiä vaatimuksia. Asia käy yksiselitteisesti ilmi laitoksen teknisistä tiedoista ja siksi on jäänyt epäselväksi, miksi näiden jäte-erien polttaminen voitaisiin sallia laajennusosassa.

Hulevesien vaikutusta alueen pohjavesien eikä lähellä sijaitseviin Natura 2000-verkostoon kuuluvien alueiden vesistöjen laatuun ei ole huomioitu ja selvitetty riittävästi. Laitoksen on todettu ylittäneen sille asetettuja päästönormeja ilmaan tapahtuvien päästöjen kautta, joten voidaan olettaa, että alueella muodostuvissa hulevesissä on vastaavia laatumormien ylityksiä. Tilannetta ei jatkossa paranna se, jos alueella sallitaan ongelmajätteiksi katsottavien jäte-erien poltto. Vaarallisempien jätteiden poltosta syntyy ilmaan ja siten hulevesiin aikaisempaa vaarallisempien aineiden päästöjä.

Ympäristöluvassa ei ole lainkaan otettu kantaa siihen missä syntypaikkalajiteltu jäte on syntynyt. Laitoksella ei tule sallia muualla kuin Suomessa tuotetun jätteen poltto. Jätteen tuominen Suomeen muualta poltettavaksi ei edistä hiilineutraaliutta, koska se välillisesti kannustaa muualla tehottomuuteen jätteiden kierrättämisessä ja on siten EU-tasolla säädettyjen tavoitteiden vastaista.

Erityisen pikaprosessin käsittely niin sanotuille erikoisjäte-erille ei ole miltään osin perusteltua. Laitos eikä sen laajennus ole ongelmajätteenkäsittelylaitos ja näiden erien käsittelyä ei tule sallia. Ympäristöluvasta ja sen taustalla olevasta aineistosta ei myöskään käy ilmi, kuinka nämä jäte-erät voitaisiin pitää laitoksella erillään muista jäte-eristä ja kuinka niiden erillispoltto olisi järjestettävissä. Epäselväksi jää myös, kuinka näiden jäte-erien tuhka tullaan käsittelemään ja kuinka se on erotettavissa muusta polttotuhkasta. Ympäristöluvasta puuttuu tarkemmat ehdot siitä kuinka jätelain 17 §:n vaarallisten jätteiden sekoittamiskielto voidaan toteuttaa laitoksella.

Ympäristöluvassa asetetut melurajat ovat Ojangan ulkoilun alueen osalta väärät ja eivätkä ne perustu voimassa olevaan säätelyyn eivätkä myöskään ole linjassa Ojangan alueelle vakiintuneesti sovellettujen melun raja-arvojen kanssa. Väite, että toiminta-alueen lähitiestöllä voidaan perustella korkeampia melun raja-arvoja, on väärä. Tiet ovat olleet olemassa jo aikaisempia ympäristölupia myönnettäessä eikä niiden osalta ole tapahtunut muutoksia. Perustelu, että alueen muut toiminnot mahdollistavat Ojangan ulkoilun alueen korkeammat melun raja-arvot, on myös kestävä, koska missään lainvoimaisessa luvassa ei ole nyt esitettyjä melun raja-arvoja.

Ojangan alueen merkitystä taajamien ulkopuolisena virkistysalueena samoin kuin lähellä sijaitsevan Sipoonkorven merkitystä sekä nämä lähistön Natura 2000-suojelun alueisiin yhdistävän viherkäytävän merkitystä korostaa erityisesti

Östersundomiin esitetyn yleiskaavan kumoaminen Helsingin hallinto-oikeudessa (29.11.2019 päätös 19/0777/5). Östersundomin kaava kaatui erityisesti alueelle suunnitellun liian raskaan rakentamisen ja juuri edellä puhutun viherkäytävän vaarantumisen vuoksi, joten ei ole uskottavaa, että tiivistä taajamarakentamista alueelle koskaan tulisi. Lain mukaan ympäristölupapäätösten on perustuttava voimassa oleviin säädöksiin sekä luvan myöntämisen arvioinnissa on huomioitava sen alueen olosuhteet, minne toiminto on sijoittumassa. Nyt päätös perustuu johonkin muuhun, joka jää päätöksestä epäselväksi. Päätöksestä jää täysin epäselväksi mikä voisi olla se taajama, jonka välittömässä läheisyydessä Ojangon ulkoilualue sijaitsee ja jonka vuoksi lupaan asetetut melun raja-arvot tulisivat sovellettaviksi. Useissa korkeimman hallinto-oikeuden päätöksissä on myös linjattu, että ympäristöluvan myöntämisen täytyy perustua luvan myöntämisen aikaisiin olosuhteisiin, näin ei nyt ole.

Lähin taajamaksi mielletävissä oleva alue katsottuna jätevoimalan toiminta-alueesta on Rajakylän alue ja sekin alkaa vasta yli 1,4 kilometrin päästä. Vaaralan alueelle on noin 1,8 kilometriä, Hakunilaan lähes 2 kilometriä. Kaikki edellä mainitut alueet ovat länteen päin alueesta, jonne on haettu ympäristölupaa. Nämä kaikki alueet ovat siis Ojangon ulkoilualan länsipuolella. Esitetystä toiminta-alueesta pohjoiseen, etelään ja itään ovat alueet, joilla ei ole ja joille ei ole tulossa taajama-asutusta. Uudenmaan liiton julkaisemasta karttaselvityksestä käy myös ilmi, että lähialueille ei tulla rakentamaan taajamaista asutusta. Tätä ei myöskään ehdoteta uudessa maakuntakaavassa vaan alue jää vihervyöhykkeiden ympäröimäksi ja kaikki taajamaksi mielletävissä olevat alueet edelleen kauas Ojangon ulkoilualueesta.

Tilastokeskuksen käyttämiä taajaman kriteereitä täyttäviä alueita Ojangon ulkoilualueella ei ole, eikä ole tulossa. Tilanne alueella ei ole olennaisilta osiltaan muuttunut aikaisemmista viranomaispäätöksistä tai siitä kun Vaasan hallinto-oikeus teki alueella katselmuksen, eikä se siis ole muuttumassakaan. Alueelle on useilla hallinto-oikeuksien ja ympäristöviranomaisten päätöksillä luotu vakiintunut tulkinta Ojangon alueesta ja kaikissa niissä on yhtenevästi vahvistettu, että alue on taajamien ulkopuolinen virkistysalue. Vaasan hallinto-oikeus on myös suorittanut alueella aikoinaan katselmuksen ja sen jälkeen määrittänyt Ojangon virkistysalueen taajamien ulkopuoliseksi virkistysalueeksi ja vahvistanut sen mukaiset melun raja-arvot Ojangon alueelle koskien Långmossebergenin alueella toimineita tai siellä edelleen toimivia yrityksiä. Korkein hallinto-oikeus ei ole näitä melurajoja omissa ratkaisuisaan muuttanut. Kyseessä on yhtenäinen ympäristölupa-käytäntö melurajojen osalta vuodesta 2003. Perusteita soveltamiskäytännön muuttamiselle ei ole.

Yhdistykset ovat viitanneet myös korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjapäätökseen 2019:166, jossa on otettu kantaa siihen, kuinka sitovaa ja tiukasti ohjaavaa lainsäädännössä asetetut normit ja ohjeet ovat ympäristölupaa myönnettäessä ja sen ehtoja asetettaessa.

Jäte-erien kuljetusta ja niihin liittyvää kuljetusta alueelle ei tule sallia yöaikaan kello 22–6. Yöaikainen liikennöinti alueella synnyttää lähialueen asutukselle eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä kielletyn kohtuuttoman raskuuden, kun melua tuottava toiminta ei taukoa edes yöaikaan.

Lisäksi valituksessa on kiinnitetty huomiota perustilaselvityksen puutteellisuuteen, laitoksen toiminnassa ilmenneisiin ongelmiin rikkiarvojen kanssa, laitoksen tukkiviin erikoisjätteisiin, kierrätysvelvoitteen täyttymättä jäämiseen ja pinta- ja pohjavesien pilaantumisriskeihin.

Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Koska muutoksenhaku johtuu lupaviranomaisen ja luvanhaltijan ilmeisistä virheistä ja puutteellisesta toiminnasta, on kohtuutonta, että oikeudenkäyntikulut jäisivät muutoksenhakijoiden vahingoksi.

2. *Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaanpiiri ry* on valituksessaan vaatinut ensisijaisesti aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja hakemuksen hylkäämistä sekä päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä. Toissijaisesti valituksessa on vaadittu laitoksella vastaanotettavalle yhdyskuntajätteelle määrättäväksi enimmäispolttomäärä.

Valitusta on perusteltu muun ohella seuraavasti:

Valtakunnallinen jätesuunnitelma "Kierrätyksestä kiertotalouteen. Valtakunnallinen jätesuunnitelma vuoteen 2023" on EU:n jätedirektiivin (2008/98/EY) edellyttämä strateginen suunnitelma jätehuollon sekä jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämisen valtakunnallisista tavoitteista ja toimenpiteistä. Valtakunnallisessa jätesuunnitelmassa toisin sanoen sitovasti määrätään yhdyskuntajätteen polttokapasiteetin enimmäismäärästä. Nyt kyseessä olevassa ympäristöluvassa jätevoimalan polttokapasiteettia nostetaan 420 000 tonnista 600 000 tonniin vuodessa. Vantaan jätevoimala on jo nykyisellään Suomen suurin jätevoimala. Näin suuri polttokapasiteetin nousu on valtakunnallisen jätesuunnitelman ja siten EU:n jätedirektiivin vastainen ja tällä perusteella ympäristölupa tulee kumota.

Voimassa olevan EU:n jätedirektiivin (2008/98/EY) artiklan 11 mukaan jäsenvaltioiden sitova kierrätystavoite vuodelle 2020 on 50 %. Suomen osalta uuden jätelain, jossa velvoitetaan kierrättämään 55 % vuoteen 2023 mennessä, on määrä tulla direktiivin mukaisesti voimaan 5.7.2020. Uuden jätelain voimaantulosta riippumatta jo voimassa oleva direktiivi kuitenkin velvoittaa Suomea noudattamaan sen sitovaa kierrätystavoitetta. Laitos lisää jätteenpolttokapasiteettia ja vaarantaa mahdollisuuksia saavuttaa jätedirektiivin tavoitteet.

Polttokapasiteetin nosto lisää Vantaan jätevoimalalla muodostuvaa jätemäärää huomattavasti, kun olemassa olevien jätekattiloilla poltettavan jätteen määrä lisääntyy ja rakennetaan yksi polttokattila lisää. Päätöksessä todetaan, että Vantaan jätevoimalan kattila- ja lentotuhka on tutkimustulosten mukaan vaarallista jätettä.

Jätelain etusijajärjestyksen mukaan jätteenpoltossa on ensisijaisesti vähennettävä jätteen määrää ja toissijaisesti kierrätettävä ja vasta kolmas vaihtoehto on jätteen hyödyntäminen energiana. Aluehallintoviraston päätöksellä myös lisätään huomattavasti jätteen määrää, erityisesti vaarallista jätettä, jota ei voida edelleen kierrättää. Näin ollen ympäristöluvan myöntävä päätös on ilmeisessä ristiriidassa jätelain etusijajärjestyksen kanssa ja tulee siten kumota lainvastaisena.

Vantaan jätteenpolttolaitoksella on jo nykyisen toiminnan aikana todettu ilmapäästöjen raja-arvojen ylityksiä. Vuoden 2019 seurannassa on havaittu useita ympäristöluvassa ja jätteenpolttoasetuksessa rikkidioksidille asetetun päästöraja-arvon ylityksiä, joista valtaosa on johtunut polttoaineen korkeasta rikkipitoisuudesta. Uudessa ympäristöluvassa olisi pitänyt kiristää entisestään päästöarvoja, jos on vaarana jo ennen laajennetun tuotannon aloittamista, että päästöarvot tulevat ylittymään. Sekä voimassa olevan ympäristöluvan ehtojen noudattamatta jättämistä että uuden ympäristöluvan päästöarvojen rajoissa pysymisen varmistamatta jättämistä ei voida katsoa uuden ympäristöluvan myöntämistä puoltavana seikkana. Polttokapasiteetin noston myöntävä ympäristöluva tulisi siten kumota ilmapäästöjen raja-arvojen vastaisena.

Natura 2000-verkoston kuuluvat Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet -alue sijaitsevat noin kahden kilometrin päässä laitoksesta ja Sipoonkorven kansallispuistoon kuuluva Sipoonkorpi-alue noin neljän kilometrin päässä laitoksesta. Lisäksi lähialueella sijaitsee useita muita valtion ja yksityisten suojelualueita. Vantaan jätevoimalan laitosalueen pohjoispuolella olevilla metsäalueilla esiintyy EU:n luontodirektiivin suojelemaa lahojaviosammalta.

Luonnonsuojelulain 66 §:n 1 momentin heikentämiskieltoa koskeva säännös painottaa haitallisia vaikutuksia koskevaa kokonaisarviota. Vantaan voimalaitoksen toiminnan laajentamista koskevassa ympäristöluvassa ei ole otettu huomioon haitallisten ympäristövaikutusten yhteisvaikutusta. Remeo Oy:n jätteenkierrätyslaitos sekä Ruduksen kivenmurskausasema sijaitsevat voimalaitoksen kanssa samalla alueella ja näiden toimintojen kumulatiivinen haitallinen vaikutus Natura-alueen luonnonarvoille sekä ympäristölle laajemmin olisi ehdottomasti tullut huomioida ympäristölupaa käsiteltäessä.

Mikäli edellä esitetyistä perusteista huolimatta toiminnalle myönnetään ympäristöluva, Vantaan jätevoimalalle tulee ympäristöluvassa määrätä poltettavan yhdyskuntajätteen suurin sallittu määrä. Tämän tulee olla korkeintaan 45 % Helsingin, Vantaan ja Espoon vuoden 2019 yhteenlasketusta yhdyskuntajätteen määrästä.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, Vantaan kaupungille ja kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle, Helsingin kaupungille ja kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle, Sipoon kunnalle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle sekä Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymälle (HSY) on varattu tilaisuus vastineiden antamiselle valitusten johdosta. Vastineita ei ole annettu.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) on ilmoittanut, ettei sillä ole asiassa lausuttavaa.

Vantaan ja Helsingin kaupunkien ympäristönsuojeluviranomaiset ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna vastinetta asiassa.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on valitusten johdosta antamassaan lausunnossa viitannut valituksenalaisen päätöksen ratkaisuun ja sen perusteluihin sekä todennut muun ohella, että valituksenalaisen päätöksen antamisen jälkeen Uudenmaan ELY-keskus on 10.3.2020 antanut ympäristönsuojelulain 80 §:n

3 momentin nojalla päätöksen UDELY/6098/2015, jossa Vantaan Energia Oy on määrätty jättämään Etelä-Suomen aluehallintovirastolle käsiteltäväksi hakemus Vantaan jätevoimalan ympäristöluvan tarkistamiseksi viimeistään 31.12.2020. Sekä Vantaan jätevoimalan toiminnan ympäristöluvan BAT-tarkistamisen menettely että valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 40 on tarpeen ottaa huomioon valitusasian käsittelyssä ja ratkaisussa.

Valituksenalaisen päätöksen asian käsittelyssä asianosaisten kuulemisajan jälkeen tulleet täydennykset koskivat kirjoitusvirheen korjaamista (13.12.2019), poltettavien jätteiden tarkentavia tietoja (9.1.2020) ja jätteen käsittelytoiminnan vakuutta (21.2.2020). Aluehallintovirasto ei ole pitänyt tarpeellisuutta kuulla asianosaisia uudelleen.

Porvoon kaupungin ympäristöterveysjaosto on Sipoon kunnan terveydensuojeluviranomaisena antamassaan vastineessa todennut, ettei sillä ole lisättävää ympäristölupahakemuksesta aikaisemmin annettuun lausuntoon.

Vantaan Energia Oy on valitusten, lausunnon ja vastineen johdosta antamassaan vastineessa vaatinut valitusten hylkäämistä ja todennut, ettei sillä ole annetusta lausunnosta ja vastineesta lausuttavaa.

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry:n valituksesta yhtiö on lisäksi todennut muun ohella, että valituksessa ei ole esitetty mitään sellaista perustetta, jonka nojalla valituksenalainen päätös tai sitä koskeva aloittamislupa tulisi kumota. Aloittamisluvan kumoamisen osalta yhtiö on lausunut tarkemmin jäljempänä. Valituksenalaisen ympäristöluvan nojalla rakennettavan jätteenpolttokattilan myötä jätevoimalassa yhteensä käytettävän jätteenpoltoaineen määrä on enintään 600 000 tonnia vuodessa. Valituksenalaisessa ympäristöluvassa on siten jo valituksenalaisessa muodossa riittävällä tavalla rajoitettu poltettavien jätteiden määrää toiminnasta aiheutuvien haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi. Jätevoimalan kapasiteetin sitominen pääkaupunkiseudun kierrätystavoitteisiin vaaditulla tavalla ei ole tarkoituksenmukaista tai perustu voimassa olevaan lainsäädäntöön.

Valituksenalainen päätös ei ole valituksessa väitetysti valtakunnallisen ja alueellisen jättesuunnitelmien vastainen, vaan ympäristöluvan mukaisesti harjoitettuna jätevoimalan toiminta vahvistaa jättesuunnitelmien tavoitteita. Yhtiö on viitannut tältä osin myös valituksenalaisen päätöksen perusteluihin ja katsonut, että valituksenalaisessa ympäristöluvassa ja sen lupamääräyksissä on ympäristönsuojelulain 51 §:n mukaisesti otettu huomioon alueellinen jättesuunnitelma.

EU:n jätedirektiivi ei ole säädöksen direktiiviluonteesta johtuen suoraan Suomessa sovellettavaa sääntelyä. Direktiiviin sisältyvien oikeusohjeiden soveltaminen edellyttää, että direktiivi on implementoitu kansalliseen lainsäädäntöön esimerkiksi lailla, asetuksella tai voimassa olevan säädöksen muutoksella. Näin ollen väitetty jätedirektiivin vastaisuus ei voi olla peruste valituksenalaisen ympäristöluvan kumoamiselle tai muuttamiselle. Jätedirektiivin muutos ollaan implementoimassa Suomessa kansallisesti jätelain muutoksella, jota koskeva hallituksen esitys on ollut kesän 2020 aikana lausuntokierroksella. Yhtiön käsityksen mukaan jätelain muutokset on tarkoitus saattaa voimaan joskus kevään 2021 aikana. Koska muutokset eivät ole vielä voimassa eikä niitä koskevaa lopullista hallituksen esitystä ole annettu, tulevan kansallisen säänte-

lyn sisältöön on mahdotonta ottaa tarkasti kantaa. Yhdyskuntajätteen kierrätystavoite kohdistuu yleisesti yhdyskuntajätteen jätehuollon järjestämisestä vastaaviin kuntiin ja jätteen haltijoihin, eikä sitä sovelleta suoraan yksittäisessä ympäristölupaharkinnassa.

Tuhkan laatu ei ole myöskään peruste luvan kumoamiselle. Tuhkan loppusijoituksesta ei säännellä valituksenalaisessa luvassa.

Yhtiön näkemyksen mukaan valituksenalainen päätös ensinnäkin noudattaa jätelaissa säädettyä jätteen etusijajärjestystä ja toiseksi jätteen etusijajärjestys ei ole laissa säädetty peruste jättää myöntämättä ympäristölupaa. Etusijajärjestyksen periaate tulee sovellettavaksi ympäristölupaharkinnassa siltä osin kuin kyse on laitoksen oman jätehuollon järjestämisestä, mutta jätelain 8 §:n etusijaisuusperiaatetta ei ole tarkoitettu käytettävän valittua jätehuoltojärjestelmää toteuttavan yksittäisen laitoksen lupaharkinnan perusteena. Jätelain etusijajärjestys on huomioitu valituksenalaisessa lupapäätöksessä ensinnäkin siten, että lupamääräyksen 4 mukaan laitoksella ei saa polttaa materiaalikierrätykseen tai uusiokäyttöön kerättyjä jätteitä. Jätevoimalan toiminnassa syntyvien jätteiden osalta on puolestaan annettu lupamääräys 20.

Jätevoimalan toiminnassa on vuonna 2019 tapahtunut useita ympäristöluvassa rikkidioksidille asetetun päästöraja-arvon ylityksiä, ja asiaan on kiinnitetty huomiota ympäristölupamenettelyssä. Ylityksistä valtaosa on johtunut polttoaineen korkeasta rikkipitoisuudesta, joka johtuu jätteiden huonosta lajittelusta. Rikkidioksidiraja-arvon ylittymisen ehkäisemiseksi jätettä sekoitetaan jätebunkkerissa jatkuvasti, jolloin suurempia epäpuhtauksia sisältävä jäte sekoituu muun jätteen sekaan, ja havaittaessa savukaasuissa korkeampia epäpuhtauspitoisuuksia jätteen syöttöpaikkaa kattilaan vaihdetaan ja jätteen sekoittamista bunkkerissa tehostetaan. Lisäksi kierrätyksen kehittymisen myötä epäpuhtauksia sisältävien jakeiden määrä tulee vähenemään.

Epäpuhtauksia sisältävä polttoaine on otettu huomioon myös jätevoimalan laajennuksen suunnittelussa. Jätevoimalan laajennus on suunniteltu käsittelemään pitoisuuksiltaan vaikeampia jätelajeja, joten sen puhdistuskyky on nykyistä laitosta parempi. Laajennus tullaan varustamaan savukaasupesurilla, jolla pystytään puhdistamaan savukaasuja vielä nykyistä laitosta huomattavasti tehokkaammin.

Ympäristöluvan muutosta koskien on toteutettu ympäristövaikutusten arviointimenettely, jonka osana hankealueita lähimpänä sijaitsevien luonnonsuojelualueiden ja Natura 2000 -suojeluverkostoon kuuluvien alueiden osalta on arvioitu hankkeen vaikutukset suojeltuihin luontoarvoihin sekä Natura-alueiden osalta vielä erikseen luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisen Natura-arvioinnin tarve. YVA-menettelyssä laaditun savukaasujen leviämismallinnuksen perusteella jätevoimalan laajennushankkeen savukaasupäästöjen aiheuttamat ulkoilman epäpuhtauspitoisuudet ovat pieniä ja selvästi alle terveys- ja kasvillisuusperusteisten ohje- ja raja-arvojen. Melun osalta ympäristömelun ohjearvot eivät tehdyn melumallinnuksen mukaan ylity lähialueen suojelualueilla. Hankkeen ilma- tai melupäästöillä tai mahdollisesti aiheutuvalla hiukkaslaskeumalla ei ole arvioitu olevan suoria eikä välillisiä vaikutuksia uhanalaiseen eliöstöön, Natura 2000 -alueisiin tai muihin suojelualueisiin. Lisäksi jätevoimalan laajennus korvaa runsaspäästöisempää kivihiilen käyttöä pääkaupunkiseudulla.

Jätevoimalan ja Natura-alueiden välisen pitkän välimatkan takia valituksenalaisen ympäristöluvan mukaisesta toiminnasta ei ole arvioitu aiheutuvan luonnonsuojelulaissa tarkoitettua todennäköisesti merkittävää heikentymistä niille luonnonarvoille, joiden perusteella Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet sekä Sipoonkorven alueet on sisällytetty Natura 2000 -verkostoon. Näin ollen edes luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista Natura-arviointia ei ole ollut tarpeen laatia, eikä jätevoimalan laajennuksesta luonnollisesti myöskään aiheudu luonnonsuojelulain 66 §:ssä kiellettyjä vaikutuksia läheisillä Natura-alueilla.

Valituksenalaisesta ympäristöluvasta ei myöskään aiheudu vaaraa jätevoimalan laitosalueen läheisille lahkaviosammaleesiintymille. Laajennus ei sijoitu nykyisen voimalaitoksen pohjoispuolella sijaitseville lahkaviosammaleesiintymille, vaan kokonaisuudessaan jo olemassa olevalle voimalaitosalueelle. Ilmanpäästöjen vaikutuksista alueen luonnolle ovat merkittävimmässä roolissa kaukokulkeutuman tuomat päästöt sekä liikenteen päästöt. Savukaasujen leviämismallinnuksen perusteella jätevoimalan laajennushankkeen savukaasupäästöjen aiheuttamat ulkoilman epäpuhtauspitoisuudet ovat pieniä ja selvästi alle terveys- ja kasvillisuusperusteisten ohje- ja raja-arvojen.

Rajakylän Pientaloyhdistys ry:n ja sen asiakumppaneiden valituksen osalta yritys on todennut ensinnä valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä koskevasta vaatimuksesta muun ohella, että vaatimus on hylättävä ja aloittamislupa pysytettävä. Valituksessa ei ole tuotu esiin, saati näytetty toteen, mitään sellaisia haitallisia ympäristövaikutuksia, joita ei voitaisi tarvittaessa lupapäätöksen muuttuessa tai jopa kumoutuessa ennallistaa, ottaen vielä huomioon, että valituksenalaisessa ympäristöluvassa on kyse olemassa olevan toiminnan laajennuksesta. Uuden jätevoimalan päästöt ilmaan, veteen, jätteiden muodostuminen ja mahdolliset meluhaitat loppuvat välittömästi toiminnan lakatessa, eikä niistä aiheudu nykyiseen toimintaan nähden pysyviä haitallisia ympäristövaikutuksia.

Valituksessa viitatuilla Östersundomin kaava-asialla ei ole merkitystä nyt kyseessä olevan ympäristölupa-asian tai aloittamisluvan kannalta. Jätevoimalan laajennuksen toteutus ei edellytä kaavamuutoksia eikä hankkeella ole merkittäviä vaikutuksia alueen kaavoitukseen, koska laajennus sijaitsee olemassa olevan voimalan laitosalueella ja toiminta on näin ollen voimassa olevan kaavoituksen mukaista. Ympäristöluvan mukaisen toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta ei myöskään vaaranna läheisiä Natura-alueiden tai muidenkaan suojelunalueiden luonnonarvoja eikä lahkaviosammaleen esiintymiä.

Hankkeen vaikutukset ja hankkeen yhteisvaikutukset lähialueen muiden hankkeiden kanssa on selvitetty lainsäädännön edellyttämällä tavalla osana YVA- ja ympäristölupamenettelyitä. Selvitysten perusteella jätevoimalan toiminnan aiheuttamat vaikutukset maa- ja kallioperään sekä pohjaveteen eivät oleellisesti muutu, vaikka jätevoimalan kapasiteettia lisätään. Näin ollen valituksenalaisen ympäristöluvanmukaisen laajennuksen toiminnanaikaiset vaikutukset ovat rinnastettavissa jätevoimalan nykytoiminnasta aiheutuviin vaikutuksiin. Jätevoimalan normaalitoiminnalla ei ole havaittu merkittäviä maa- tai kallioperän tilaan tai pohjaveden määrälliseen tai laadulliseen tilaan kohdistuvia vaikutuksia. Koska laajennus sijoittuu nykyiselle, pääosin asfaltoidulle voimalaitosalueelle, ei hulevesien määrä muutu nykytilasta. Jätevoimalasta ei pureta likaisia

jätevesiä suoraan vesistöön, vaan ne johdetaan puhdistettavaksi jätevedenpuhdistamolle. Näin ollen valituksenalaisen ympäristöluvan mukaisilla jätevesillä ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia vesistöihin.

Yhtiö on lisäksi todennut valituksessa esitetystä muun ohella, että valituksessa on esitetty useita yksilöimättömiä ja jopa totuudenvastaisia väitteitä hankkeesta, sen ympäristövaikutuksista ja väitetystä lainvastaisuudesta, osittain kyseisiä väitteitä tarkemmin perustelematta. Yhtiön näkemyksen mukaan valituksessa on väärinymmärretty nyt kyseessä olevan laajennushankkeen luonne. Tästä esimerkkinä valituksessa useita kertoja väitetään kyseessä olevan vaarallisen jätteen polttolaitos ja viitataan tähän toimintaan liittyviin päästöihin ja ympäristövaikutuksiin, vaikka Vantaan Energia Oy on ympäristölupahakemuksessaan selvästi todennut, ettei voimalaitoksella polteta vaarallisia jätteitä, ja tätä koskien on annettu nimenomainen kielto lupamääräyksessä 4.

Yhtiö on katsonut, ettei käsillä ole oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 95 §:n mukaisia perusteita valittajan oikeudenkäyntikulujen korvaamiselle, eikä oikeudenkäyntikulujen jäämistä valittajan vastattavaksi voida valituksen sisältökään huomioon ottaen pitää kohtuuttomana.

Väitetyn kuulemisvirheen osalta yhtiö on viitannut valituksenalaiseen päätökseen ja aluehallintoviraston lausuntoon. Täydennykset ovat olleet luonteeltaan lupa-asian ratkaisemisen kannalta vähämerkityksisiä, eikä niistä kuuleminen ole ollut tarpeen.

Yhtiö on lupamenettelyssä esittänyt, ettei jätteenpolton BAT-päätelmiä tule soveltaa nyt kyseessä olevan lupa-asian käsittelyssä, joten valituksenalaisessa päätöksessä ei ole mainittuja BAT-päätelmiä huomioitu. Näin ollen jätevoimalaitoksen BAT-päätelmien mukaisuus ja ympäristöluvan mahdollinen päivitystarve BAT-päätelmiä vastaavaksi ratkaistaan ympäristönsuojelulain 76 §:n mukaisesti nyt kyseessä olevasta lupamenettelystä ja valitusasiasta täysin erillisessä menettelyssä, eikä valituksenalainen päätös ole tälläkään perusteella lain vastainen. Lupamääräyksissä on sen sijaan jo otettu huomioon soveltuvin osin suuria polttolaitoksia (LCP) koskevat BAT-päätelmät ja useita toimialoja koskeva horisontaalinen tarkkailuasiakirja JFR Reference Report on Monitoring of Emissions to Air and Water from IED Installations (ROM).

Ympäristölupahakemuksen väitetyn puutteellisuuden osalta yhtiö on todennut, että hyödynnettävät jätteet ovat nykyisen ympäristöluvan mukaisia lukuun ottamatta yhtä uutta jaetta, joka on mekaanisessa jätteenkäsittelyssä eroteltu palava jäte (jättekoodi 19 12 10). Jätteiden määrä ja laatu on kuvattu lupahakemuksen kohdassa 8.1 sekä liitteessä 7. Poltossa syntyvän lämmön hyödyntämistä ja polton energiatehokkuutta on käsitelty lupahakemuksen kohdassa 14 ja poltossa syntyvän jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämistä sekä sen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä kohdassa 10. Lupahakemus täyttää lainsäädännön vaatimukset ja siinä on selvitetty valituksessa luetellut asiat lupa-asian ratkaisemiseksi riittävällä tasolla. Toiminnan luvanmyöntämisedellytysten täyttyminen on selvitetty riittävällä ja asianmukaisella tasolla toiminnan luonne huomioiden, eikä perustetta lisäselvitysten edellyttämiselle valitusvaiheessakaan ole.

Valituksenalaisen ympäristölupapäätöksen mahdollistamalla tavalla uuden jätevoimalan polttoaineena käytetään pääasiassa kaupan, teollisuuden ja rakentamisen kierrätykseen kelpaamattomia, mutta energiana hyödynnettäviä jätelajeja, jotka hankitaan teollisilta kierrätyslaitoksilta, esimerkiksi autopurkamoilta tulevat autonistuimien pehmusteet. Lisäksi polttoaineena voidaan käyttää syntypaikkalajiteltua kotitalousjätettä. Jätevoimalassa ei vastaanoteta tai polteta vaarallisia jätteitä. Jätenimike 19 12 10 on käytännössä yleisnimike polttoon ohjatuille palaville jätteille, ja siten se sisältää usein eri jätenimikkeisiin rinnastettavia palavia jätteitä. Mitään ympäristönsuojelullista perustetta muuttaa laitoksella poltettavien, tavanomaiseksi luokiteltavien jätteiden luetteloa ei ole. Jätejakeeseen 19 12 10 ei sisälly merkittäviä määriä vaarallisia raskasmetalleja, muita vaarallisia aineita tai POP-yhdisteitä, sillä muutoin kyseinen jae luokiteltaisiin vaaralliseksi jätteeksi.

Jätevoimalaitoksen laajennuksen ympäristövaikutukset eivät asiassa saatujen selvitysten perusteella ja esitetyt haittojen lieventämistoimenpiteet huomioon ottaen ole merkittäviä, eikä toiminnasta näin ollen aiheudu väitettyä terveyshaittaa tai sen vaaraa lähialueen asukkaille. Valituksenalaisella päätöksellä ja uuden jätevoimalan rakentamisella ei myöskään ole vaikutusta laitosalueen itäosassa kulkevan Vuosaaren satamaratunnelin toimintaan.

Valituksessa viitattu ELY-keskuksen vuonna 2011 antama lausunto on liittynyt täysin toiseen lupamenettelyyn, jolla ei ole mitään tekemistä nyt kyseessä olevan valitusasian kanssa.

Vuodesta 2009 lähtien nyt kyseessä olevalla laitosalueella suoritettujen pohjavesitarkkailun tulosten perusteella jätevoimalan alueen pohjaveden laadullisessa tilassa ei ole havaittu merkittäviä muutoksia. Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella toiminnan laajentamisesta ei aiheudu nykyisestä toiminnasta poikkeavia pohjavesivaikutuksia. Pohjavettä tarkkaillaan tarkkailusuunnitelman mukaisesti myös rakentamisen aikana.

Jätevoimalaitoksen toiminnassa syntyvät jätteet on käsitelty osana nyt kyseessä olevaa lupamenettelyä, ja niitä koskien on annettu valituksenalaisen päätöksen määräykset 19–21. Kyseessä oleva jätevoimalan laajennushanke ei edellytä vesitalousluvan hakemista vesilain (587/2011) 3 luvun 2 tai 3 §:n nojalla. Jätevesiä koskien valituksenalaisessa ympäristöluvassa on annettu lupamääräykset 1–3. Jätevoimalan tuhkien loppusijoituksen ympäristöluvitusta ei kuulu tämän luvan yhteydessä käsiteltäviin asioihin. Lupamääräykset ovat tuhkien ja kuonien käsittelyn ja jätehuollonjärjestämisen osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi riittävät ympäristönsuojelulain 52 §:n edellyttämällä tavalla.

Jätteen luokittelussa vaaralliseksi jätteeksi on lähtökohtana EU:n jäteluettelo, joka on pantu Suomessa täytäntöön jäteasetuksen (179/2012) liitteessä 4. Jäteluettelossa on kolmenlaisia nimikkeitä: jätteet, jotka on aina luokiteltu vaaralliseksi (* merkityt nimikkeet); jätteet, jotka on aina luokiteltu vaarattomiksi; ja jätteet, joille löytyy sekä vaarattoman että vaarallisen jätteen nimike eli niin sanotut rinnakkaisnimikkeet. Jos jäte kuuluu sellaiseen jätteenimikkeeseen, joka on luokiteltu aina vaaralliseksi jätteeksi tai aina vaarattomaksi jätteeksi, ei jätteen luokittelemisesta tarvitse tehdä erillistä arviota sen selvittämiseksi, sovelletaanko jätteeseen lainsäädännön vaarallisia jätteitä koskevia säännöksiä. Jos

taas jätteellä on rinnakkaisnimike, on jätteen luokittelu tehtävä tapauskohtaisesti jätedirektiivin liitteessä III esitettyjen kriteerien mukaisesti. Jos jätteellä on yksikin jätedirektiivin liitteen III mukainen vaaraominaisuus, jäte luokitellaan rinnakkaisnimikeparin vaarallisen jätteen nimikkeeseen. Jos vaaraominaisuuksia ei ole, voidaan jäte luokitella nimikeparin vaarattoman jätteen nimikkeeseen. Vantaan jätevoimalassa poltettavien rinnakkaisnimikkeisten jätelajien osalta on varmistuttu siitä, ettei kyseisillä jätteillä ole vaaranominaisuuksia, ja laitoksella poltetaan ainoastaan tavanomaisia jätteitä. Ympäristöluvassa ei ole myöskään ympäristönsuojelulain 52 §:n nojalla perustetta antaa rajoituksia koskien poltettavien jätteiden syntypaikkaa tai maantieteellistä alkuperää, eikä vastaavia säännöksiä ole muidenkaan toiminnanharjoittajien ympäristöluvuissa, mikä johtaisi epäyhdenvertaisuuteen toiminnanharjoittajien välillä.

Polttoon tulevan jätteen laatua tarkkaillaan jätevoimalan tarkkailuohjelman mukaisesti jätteen saapuessa, bunkkerissa ennen polttoon ohjausta sekä pistokokein. Ensimmäinen jätteen laaduntarkastus tehdään silmämääräisesti jätteen saapuessa, mikäli se on mahdollista kuorma-auton rakenteen kannalta. Poltettavaksi kelpaamaton jäte poistetaan ennen sen syöttämistä jätebunkkeriin. Seuraava laaduntarkastus on bunkkerissa, jota tarkkaillaan laitoksen valvomosta. Bunkkerin toisessa päässä on murskain isokokoiselle jätteelle, muun muassa huonekaluille, patjoille ja puujätteille. Kahmari nostaa isot kappaleet murskaimelle, joka syöttää murskatun jätteen suoraan bunkkeriin. Polttoon kelpaamattomat osat poistetaan bunkkerista nosturilla ja siirretään hylkysäiliöön. Kaikki polttoon soveltumaton aines punnitaan, dokumentoidaan ja palautetaan jäteyhtiöille. Lisäksi jätekuormia tarkastetaan pistokokein vastaanottohallissa. Pistokokeissa jätekuorma kipataan vastaanottohallin lattialle ja tarkastetaan sen sisältö. Mikäli jäte täyttää vaatimukset, se siirretään pyöräkuormaajalla jätebunkkeriin. Tämän lisäksi sairaaloista ja laboratorioista sekä radioaktiivisia materiaaleja käyttävän teollisuuden jätteiden radioaktiivisuus mitataan portilla käsikäyttöisellä mittarilla. Jos radioaktiivisuutta havaitaan, jätettä ei oteta vastaan. Jätteiden vastaanotosta ja kierrätykseen kelpaavien jäte-erien erottelusta ei ole ympäristönsuojelulain 52 §:n nojalla tarpeen antaa erillistä lupamääräystä.

Valituksenalaisen ympäristöluvan lupamääräyksen 4 nojalla erikoisjäte-erät, yhteensä enintään 60 000 tonnia vuodessa, voidaan polttaa määräyksen mukaisesti. Uudenmaan ELY-keskus voi kieltää kyseisen jäte-erän polton jätevoimalassa, mikäli jäte-erästä ei ole käytettävissä riittävästi tietoa sen rinnastamiseksi syntypaikkalajiteltuun tavanomaiseen jätteeseen. Tällöin kyseistä jätettä on pidettävä vaarallisena jätteenä, eikä sen poltto ole sallittua jätevoimalassa. Näin ollen valitus tulee erikoisjäte-erien polttamisen kieltämistä koskevan vaatimuksen osalta hylättyä.

Laitoksen hulevesien osalta yhtiö on todennut, että Westerkullanojan johdetaan tasausaltaan kautta raakavesi- ja lisävesisäiliön mahdolliset ylivuotovedet sekä hulevedet olemassa olevien ja uusien rakennusten katoilta ja piha-alueelta, jolla jäteautot eivät liikennöi. Hulevedet ovat näin ollen puhtaita. Raakavesisäiliön sisältämä vesi on kaupungin vesijohtoverkosta otettua vettä sekä käsiteltyä savukaasulauhdetta, jonka laatu vastaa vähintään talousveden laatua. Lisävesiprosessissa vesi puhdistetaan hyvin tarkasti vastaamaan prosessiveden vaatimuksia, jotka ovat talousvesivaatimuksiakin tiukemmat. Puhtaiden ylivuotovesien sekä hule- ja vuotovesien johtaminen jätevoimalan alueelta ei tarkkailutulosten mukaan ole vaikuttanut pintaveden laatuun Westerkullan-

ojassa. Näin ollen hulevesillä ei ole vaikutusta myöskään monen kilometrin etäisyydellä sijaitsevilla Natura-alueilla. Myöskään ympäristönsuojelullista perustetta vaatia hulevesien ohjaamista viemäriin tai päästöraja-arvojen asettamista Westerkullanojaan johdettaville hulevesille ei ole.

Mahdollisesti öljyntyneet sade- ja hulevedet sekä prosessi- ja talousjätevedet johdetaan hiekan- ja öljynerotus tai neutraloinnin kautta käsiteltyinä HSY:n Viikin jätevedenpuhdistamon kautta mereen. Uuden jätevoimalan prosessijätevedet käsitellään niiden laadun edellyttämällä tavalla ennen viemäriin johtamista, joten laadultaan ne vastaavat jätevoimalalla nykyisin muodostuvia prosessijätevesiä. Savukaasujen käsittelystä, mukaan lukien savupiipun pisarakerottimella kerätty jätevesi, jätevesiviemäriin johdettaville jätevesille on asetettu lupamääräyksessä 1 jätteenpolttoasetuksen (151/2013) liitteen 4 mukaiset päästöraja-arvot. Asetetut päästöraja-arvot ovat ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi riittävät ympäristönsuojelulain 52 §:ssä edellytetyllä tavalla. Kyseessä on epäsuora päästö vesiin, jolloin lainsäädännön velvoitteiden lisäksi asiaa koskee lähinnä vesihuoltolaitoksen kanssa tehty teollisuusjätevesisopimus. Valituksenalaisessa ympäristöluvassa ei voida antaa lupamääräyksiä tai päästöraja-arvoja koskien jätevedenpuhdistamolta mereen johdettavien vesien haitta-ainepitoisuuksia, eikä yhtiö luonnollisesti voi olla vastuussa jätevedenpuhdistamon toiminnasta.

Pääkaupunkiseudun merialueen yhteistarkkailussa ei ole havaittu pelkästään Vantaan jätevoimalan jätevesien aiheuttamia vaikutuksia merialueen tilassa ja veden laadussa, ja Vantaan jätevoimalan vesistövaikutukset ovat ylipäättään erittäin vähäiset myös toiminnan laajennuksen jälkeen. Jätevoimalan toiminnan laajennukseen ei näin ollen liity ympäristönsuojelullista tarvetta muuttaa myöskään toiminnan päästö- ja vaikutustarkkailua nykyisestä.

Laitoksen jätevesi- ja ilmanpäästöissä noudatetaan ympäristöluvassa jätteenpolttoasetuksen 14 ja 15 §:ssä säädettyjä päästöraja-arvoja, eikä ympäristönsuojelullista tarvetta tiukempien raja-arvojen tai tarkkailumääräysten asettamiselle ole.

Melun osalta yhtiö on todennut, että valituksesta puuttuu aluetta koskeva tuorein Etelä-Suomen aluehallintoviraston 2.7.2018 Rudus Oy:lle antama ympäristölupapäätös (Nro 127/2018/1), joka koskee jätevoimalan länsi-luoteispuolella sijaitsevaa murskaustoimintaa. Päätöksessä Etelä-Suomen aluehallintovirasto on Uudenmaan ELY-keskuksen antaman puoltavan lausunnon jälkeen katsonut, että Ojangon ulkoilualue on taajamien välittömässä läheisyydessä oleva virkistysalue, jolla melutaso ei saa ylittää melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa 55 dB kello 7–22 eikä yöohjearvoa 50 dB kello 22–7. Muutosta on perusteltu asemakaavan muutoksella, jossa osa (4,9 ha) Ojangon ulkoilualueesta (VL) on muutettu linja-autovarikoksi (ET) ja sen suojaviheralueeksi. Päätöksen mukaan Vantaan kaupungin tekemien kaa-voitusratkaisujen perusteella Ojangon ulkoilualue voidaan tulkita taajaman välittömässä läheisyydessä olevaksi virkistysalueeksi. Yhtiö on huomauttanut, että nykytilanteessa liikenteen aiheuttama melu ylittää aiemmassa ympäristöluvassa asetetut tiukemmat raja-arvot suurella osalla Ojangon aluetta. Edellä esitetyn perusteella myös jätevoimalan toiminnan laajentamista koskevassa ympäristölupapäätöksessä on tarkoituksenmukaista määrätä jätevoimalan toiminnan aiheuttamista enimmäismelutasoista samalla Ojangon ulkoilualueella vas-

taavasti kuin edellä mainitussa murskaustoimintaa koskevassa lupapäätöksessä.

Valituksenalaisessa lupapäätöksessä on annettu lupamääräys 13, jonka nojalla Vantaan jätevoimalan toimintaan liittyvät jätepolttoaine-, tuhka- ja kemikaalikuljetukset on pyrittävä tekemään kello 6–22 välisenä aikana. Kuljetukset tapahtuvat pääsääntöisesti arkisin kello 6–22 välisenä aikana, mutta laitoksen toiminnassa saattaa syntyä tilanteita, jolloin kuljetukset ovat välttämättömiä myös kello 22–6 välisenä aikana. Liikenteen meluvaikutuksia on arvioitu ympäristölupamenettelyssä melumallilla, ja tulosten perusteella liikenteestä laitosalueella toiminnan laajentumisen jälkeen ei aiheudu ympäristöhaittaa. Myös alhainen ajonopeus laitosalueella ehkäisee melua, minkä lisäksi lupamääräyksen nojalla laitoksen toiminnasta aiheutuva melu yhdessä alueen muiden ympäristöluvanvaraisten toimintojen aiheuttaman melun kanssa ei saa asumiseen käytettyjen kiinteistöjen piha-alueilla ylittää yöllä kello 22–7 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 50 dB. Lupamääräykset ovat riittävät naapureille laitoksen toiminnasta ja liikennöinnistä mahdollisesti aiheutuvan haitan ehkäisemiseksi.

Myös ympäristöluvassa annetut melun mittausta koskevat lupamääräykset 35 ja 36 ovat riittävät ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Melun leviämismallinnuksen ajantasaisuus ja kertaluonteinen melumittaus ovat tarpeen meluraja-arvojen valvomiseksi ja melun rajoittamistoimenpiteiden riittävyyden varmistamiseksi, mutta toiminnan säilyessä muuttumattomana yksin jätevoimalan toiminnan melumittaus ja mallinnuksen päivittäminen tiheällä syklillä on tarpeetonta, kun laitoksen melunlähteet ja melutasot ovat jo hyvin tiedossa. Ottaen huomioon alueen muut melua aiheuttavat toiminnot ja lähialueen vilkkaat liikenneväylät, on tarkoituksenmukaisinta, että melumittauksia suoritetaan osana alueen yhteistarkkailua lupamääräyksessä 35 määrättyllä tavalla, jolloin mittauksissa saadaan selville toimintojen yhteisvaikutus, joka on mahdollisten haitankärsijöidenkin kannalta olennaisin tieto.

Jätelain 17 §:ssä säädettyä vaarallisen jätteen sekoittamiskieltoa on noudatettava suoraan lain nojalla, eikä sitä koskevaa lupamääräystä ole tarpeellista sisällyttää valituksenalaiseen ympäristölupaan.

Jätevoimalassa vastaanotetaan ja poltetaan ainoastaan rakentamisessa ja purkamisessa syntyviä puujätteitä, jotka eivät sisällä painekyllästettyä puuta tai muuta vaaralliseksi jätteeksi luokiteltua puujätettä. Myöskään kreosiittipitoista puujätettä tai vaaralliseksi jätteeksi luokiteltavaa SLF-jätettä ei vastaanoteta tai polteta voimalaitoksessa.

Yhtiö on vaatinut toimintaa koskevan vakuuden muuttamista koskevan vaatimuksen hylkäämistä. Ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi. Koska jätevoimalan toiminnan päättyessä käsiteltäväksi vastaanotetut jätteet lähtökohtaisesti poltetaan, vakuudella tulee ensisijaisesti kattaa asianmukainen jätehuolto. Aluehallintovirasto on hyväksynyt päätöksellään yhtiön esittämän 100.000 euron suuruisen vakuuden, joka on riittävä ympäristönsuojelulain 59 §:ssä tarkoitettujen toimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja ympäristöluvan määräykset. Vakuus vastaa suuruudeltaan voimassa olevaa käytäntöä. Vantaan jätevoimalassa ei polteta vaarallisia jätteitä, joten vaatimus vakuuden korottamisesta tulee myöskin tältä

osalta hylätä perusteettomana.

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry on antanut vastaselityksen, jossa se on todennut muun ohella, että Vantaan Energia Oy:llä on aikomuksena laajentaa toimintaansa samalla laitosalueella kattamaan myös vaarallisen jätteen polton, jonka suunniteltu jätteenkäsittelymäärä on noin 45 000 tonnia vuodessa. Vaarallisen jätteen polttoa koskeva hanke on parhaillaan YVA-ohjelmavaiheessa. Koska nämä toiminnan laajennusta ja vaarallisen jätteen polttoa koskevat hankkeet käsitellään erillisinä ympäristölupamenettelyineen ja YVA-menettelyineen, ei niiden yhteisvaikutukset ympäristölle tule käsiteltäviksi nyt käynnissä olevissa prosesseissa.

Ottaen huomioon ympäristöluvan kohteena olevan toiminnan välittömässä läheisyydessä Långmossebergenissä sijaitsevat Vantaan Energia Oy:n vaarallisen jätteen polton hankkeen, jo olemassa olevan Vantaan Energia Oy:n jätteenpolttolaitoksen, Remeo Oy:n jätteenkäsittelylaitoshankkeen, Remeo Oy:n jätteenkierrätyslaitoksen, Rudus Oy:n kivenmurskausasema sekä alueen muut toiminnot, alueen toimintojen kumulatiivinen vaikutus olisi tullut kokonaisuudessaan arvioida nyt kyseessä olevan jätevoimalan toiminnan olennaista muuttamista koskevassa ympäristölupamenettelyssä.

Vastoin yhtiön vastineessaan esittämää väitettä jätelaitoksessa poltetaan ja tullaan polttamaan myös vaarallisia jätteitä sisältävää yhdyskuntajätettä. Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymän selvityksen ”Pääkaupunkiseudun sekajätteen koostumus vuonna 2018” mukaan lajittelematon sekajäte sisältää noin 0,9 % vaarallista jätettä. Näin ollen väite, että jätelaitoksella ei polteta vaarallisia jätteitä, on perustelematon.

Rajakylän Pientaloyhdistys ry, Vaarala Seura ry ja Vantaan Omakotiyhdistysten keskusjärjestö ry ovat antaneet vastaselityksen, jossa on todettu muun ohella, että nykyisen laitoksen jätemäärien kasvattaminen pelkästään ELY-keskuksen kannanotolla ei ole riittävä. Kapasiteetin lisäys on olennainen muutos, johon olisi tullut hakea ympäristölupa. Kun huomioidaan ilman YVA-menettelyä alueelle sallittu jätevoimalan kapasiteetin kasvattaminen ja kun siihen lisätään vielä nyt haussa oleva lisäkapasiteetti, on selvää, että laadittu YVA-selostus ei täytä laissa asetettuja vaatimuksia. YVA-menettelyssä olisi tullut selvittää toiminnan vaikutukset muiden jäsenvaltioiden osalta. Asiassa on pyydetty Euroopan unionin komission lausunto erityisesti siltä osin, että onko toiminnan laajentaminen nyt tehdyllä tavalla Suomea sitovan Euroopan Unionin sääntelyn mukaista muun muassa kilpailuoikeuden osalta, kun alueelle toteutettujen muiden kuin alkuperäisen laitoksen alkuperäisen kapasiteetin osalta sitä ei ole tehty.

Suomi on sitoutunut siihen, että jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun vaikuttavasta toiminnasta on järjestettävä julkinen kilpailutus. Näin ei ole tehty, vaikka EU:n komissio on yksiselitteisesti todennut jätealan olevan yksi toimiala, jolla selvästi on vaikutuksia jäsenvaltioiden rajojen yli. Kilpailutus on tapahtunut vain 1. vaiheesta, jonka jälkeen toiminnon koko on yli kaksinkertaistunut siitä mitä 1. vaiheessa kilpailutettiin. Tältä osin toiminta ei ole alueellisten jätesuunnitelmien mukainen, koska niiden laadinnassa täytyy noudattaa myös Suomea sitovaa EU tason sääntelyä.

Yhtiö ei ole vastineessaan tuonut esille miksi sen ei ole mahdollista noudattaa jätelain 8 §:n mukaista jätehierarkiaa. EU:n uusi jätedirektiivi tiukentaa vaatimuksia jätehierarkian osalta. Tältäkin osin on erikoista, että yhtiö kieltäytyy johdonmukaisesti selvittämästä, mitä toimenpiteet jätteiden vähentämiseksi ja niiden kierrättämisen tehostamiseksi vaikuttavat mahdollisesti polttoon päättyvän jätteen määrään. Esimerkiksi, jos muovin kierrätysaste nostetaan noin 20 %:sta 80 %:iin, niin mikä vaikutus tällä on poltettavan jätteen määrään ja onko silloin koko nykyisen kokoinen laitos edes tarpeen.

Yhtiön väite jätteiden huonosta lajittelusta on outo ja se osoittaa kyvyttömyyttä rakentaa sellainen prosessi, ettei polttoon päädy sinne kuulumatonta ainesta. Ympäristölupaan on lisättävä nykyistä ehdottomammat määräykset laitoksen toiminnan pysäyttämiseksi, jos se ylittää ympäristöluvassa asetetut päästöjen raja-arvot.

Näin yleisvaarallisen toiminnan sijoittaminen taajama-alueen keskelle ja lähelle Natura2000 -aluetta ja Sipoonkorven kansallispuiston välittömään läheisyyteen ei ole voimassa olevan sääntelyn perusteella mahdollista. YVA-selostusta on täydennettävä edellä mainituilta osin ja erityisesti Natura2000 -alueiden, Sipoonkorven kansallispuiston sekä alueen taajamaluonteen osalta.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää valitukset.
2. Hallinto-oikeus hylkää valituksissa esitetyt vaatimukset aluehallintoviraston päätöksen täytäntöönpanon kieltämisestä.
3. Hallinto-oikeus hylkää Rajakylän Pientaloyhdistys ry:n ja sen asiakumppaneiden vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Perustelut

1. Pääasia

Sovellettuja oikeusohjeita

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvilläolovelvollisuus).

Ympäristönsuojelulain 7 §:n 2 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on noudatettava jätelain (646/2011) 2 luvussa säädettyjä yleisiä velvollisuuksia ja periaatteita.

Ympäristönsuojelulain 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan: 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski; 2) vaikutusalueen herkkyys ympäristön pilaantumiselle; 3) merkitys

elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta; 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus; 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaan luvanvaraista toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Ympäristönsuojelulain 17 §:n 1 momentin mukaan ainetta, energiaa tai pieneliöitä ei saa panna, päästää tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että: 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka pohjaveden laatu voi muutoin olennaisesti huonontua; 2) toisen kiinteistöllä olevan pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka tehdä pohjaveden kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää; tai 3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua (*pohjaveden pilaamiskielto*).

Ympäristönsuojelulain 29 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvanvaraisen toiminnan päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista. Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ennen päätöksentekoa. Hakemukseen on lisäksi tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain (1096/1996) 65 §:ssä tarkoitettu arviointi.

Ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on pyydettävä hakemuksesta lausunto: 1) kunnan ympäristönsuojeluviranomaisilta niissä kunnissa, joissa hakemuksen tarkoittaman toiminnan ympäristövaikutukset saattavat ilmetä; 2) toiminnan sijaintikunnan terveydensuojeluviranomaiselta; 3) asiassa yleistä etua valvovalta viranomaisilta; --- 5) lupaharkinnan kannalta muilta tarpeellisilta tahoilta. Pykälän 2 momentin mukaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, valtion ympäristölupaviranomaisen on pyydettävä lausunto valtion valvontaviranomaiselta, hakemuksen tarkoittaman toiminnan sijaintikunnalta ja tarvittaessa vaikutusalueen kunnilta.

Ympäristönsuojelulain 43 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on ennen asian ratkaisemista varattava niille, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea (asianosainen), tilaisuus tehdä muistutuksia lupa-asian johdosta. Pykälän 2 momentin mukaan muille kuin asianosaisille on varattava tilaisuus ilmaista mielipiteensä.

Hakemuksen kuulutushetkellä voimassa olleen ympäristönsuojelulain (527/2014) 44 §:n mukaan lupaviranomaisen on tiedotettava lupahakemuksesta kuuluttamalla siitä vähintään 30 päivän ajan toiminnan vaikutusalueen kuntien ilmoitustauluilla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa

säädetään. Lisäksi kuulutuksen julkaisemisesta on tiedotettava ainakin yhdessä toiminnan vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä, jollei asian merkitys ole vähäinen tai julkaiseminen ole muutoin tarpeetonta. Kuulutus on annettava erikseen tiedoksi niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee. Valtion lupaviranomaisen on julkaistava internetsivuillaan yleisölle tarkoitettu tiivistelmä lupahakemuksesta.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset. Pykälän 3 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään. Pykälän 4 momentin mukaan toiminnan olennaista muuttamista koskeva lupahakemus on ratkaistava siten, että harkinta kattaa ne toiminnan osat, joihin olennainen muutos voi vaikuttaa ja ne ympäristöön kohdistuvat vaikutukset ja riskit, joita muutos voi aiheuttaa.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristönsuojelulain 51 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on 49 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurauksen merkittävyttä arvioitaessa otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa tai merenhoitosuunnitelmassa esitetään toiminnan vaikutusalueen vesien ja meriympäristön tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Ympäristönsuojelulain (1166/2018) 51 §:n 2 momentin mukaan luvanvaraisen jätteenkäsittelylaitoksen tai -paikan luvassa on otettava huomioon jätelain 88 §:ssä tarkoitettut alueelliset jättesuunnitelmat.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista; 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista

koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 58 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset jätteistä ja jätehuollosta jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi. Luvassa on tarvittaessa annettava määräys jätelain 32 §:n mukaisesti kunnan vastuulle kuuluvan hyödynnettävän tai loppukäsiteltävän sekalaisen yhdyskuntajätteen taikka loppukäsiteltävän muun jätteen toimittamisesta mainitun lain 19 §:n 2 momentissa tarkoitettuun käsittelylaitokseen.

Ympäristönsuojelulain 58 §:n 2 momentin mukaan jätteen käsittelyä koskeva ympäristölupa voidaan rajoittaa tietynlaisen jätteen käsittelyyn. Jätelain 32 §:n mukaisesti kunnan vastuulle kuuluvan sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämistä tai loppukäsittelyä taikka muun jätteen loppukäsittelyä koskevassa luvassa voidaan tarvittaessa määrätä, että toiminnassa saa käsitellä vain tietyltä alueelta peräisin olevaa jätettä.

Ympäristönsuojelulain 59 §:n 1 momentin mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 60 §:n 1 momentin mukaan vakuuden on oltava riittävä 59 §:ssä tarkoitettujen toimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset.

Ympäristönsuojelulain 61 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset 59 §:ssä säädetyistä vakuudesta ja sen asettamisesta. Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Ympäristönsuojelulain 61 §:n 2 momentin mukaan vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetyistä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 2 momentin mukaan tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä. Luvassa on myös määrättävä siitä, miten seurannan ja tarkkailun tulokset arvioidaan ja miten tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan määrätä antamaan valvontaa varten myös muita tarpeellisia tietoja.

Ympäristönsuojelulain 63 §:n mukaan lupaviranomainen voi tarvittaessa ympäristöluvassa määrätä useat luvanhaltijat yhdessä tarkkailemaan toimintojensa vaikutusta (*yhteistarkkailu*) tai hyväksyä toiminnan tarkkailemiseksi osallistumisen alueella tehtävään seurantaan. Yhteistarkkailu voi koskea tähän lakiin ja vesilakiin perustuvaa tarkkailua.

Ympäristönsuojelulain 64 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa voidaan määrätä, että toiminnanharjoittajan on esitettävä 62 §:n mukaisen seurannan ja tarkkailun tai 63 §:n mukaisen yhteistarkkailun järjestämisestä erillinen suunnitelma lupaviranomaisen, valvontaviranomaisen tai kalatalousviranomaisen hyväksyttäväksi. Suunnitelma on toimitettava viranomaiselle niin ajoissa, että seuranta ja tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksenmukaisena ajankohtana. Suunnitelman esittämiseen sovelletaan, mitä 39 §:ssä säädetään ympäristöluvan hakemisesta.

Ympäristönsuojelulain 76 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa-asian vireilletulon jälkeen voimaan tulleita päätelmiä sovelletaan vain, jos se on hakijan kannalta kohtuullista ottaen huomioon lupahakemuksen ja päätelmien sisältö ja päätelmien voimaantulon ajankohta. Pykälän 2 momentin mukaan, jos komissio ei ole hyväksynyt lupahakemuksessa tarkoitettua toimintaa koskevia päätelmiä, sovelletaan lupaharkinnassa teollisuus päästödirektiivin 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja, komission ennen 7 päivä tammikuuta 2011 hyväksymien vertailuasiakirjojen vastaavia osia. Niitä sovelletaan kuten päätelmiä, lukuun ottamatta päästötasojen noudattamista.

Ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin mukaan, kun komissio on julkaissut päätöksen direktiivilaitoksen pääasiallista toimintaa koskevista päätelmistä, laitoksen ympäristölupa on tarkistettava, jos se ei vastaa voimassa olevia päätelmiä ja tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka jos luvassa on määräys 78 §:n mukaisista lievemmistä päästöraja-arvoista. Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet ja ajan tasalle saatetut päätelmät, joita sovelletaan laitokseen ja jotka komissio on hyväksynyt sen jälkeen, kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin tai sen tarkistamisen tarve arvioitiin.

Ympäristönsuojelulain 80 §:n 2 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on toimitettava valvontaviranomaiselle selvitys luvan tarkistamisen tarpeesta perusteluineen. Selvitys on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on julkaissut päätöksen päätelmistä. Valvontaviranomainen voi antaa selvityksen tekemiselle pyynnöstä lisää aikaa.

Ympäristönsuojelulain 110 §:n 1 momentin mukaan, jos jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen puhdistuslaitteiden toiminnassa ilmenee häiriöitä, toiminnanharjoittajan on rajoitettava laitoksen toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

Ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014, ympäristönsuojeluasetus) 8 §:n mukaan, jos toimintaa muutetaan siten, että siihen on haettava lupa ympäristönsuojelulain 29 §:n perusteella, lupahakemuksessa on oltava: 1) tieto siitä, miten muutos vaikuttaa toimintaan sekä sen ympäristövaikutuksiin; 2) 3–7 §:ssä vaadituista tiedoista ja selvityksistä vain ne, jotka koskevat toiminnan muutosta ja sen ympäristövaikutuksia.

Ympäristönsuojeluasetuksen 11 §:n 1 momentin mukaan lupahakemuksesta ja ilmoituksesta on kuulutettava sen jälkeen, kun asia on riittävän yksityiskohtaisesti selvitetty.

Ympäristönsuojeluasetuksen 15 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan lupapäätöksen ratkaisuosasta on käytävä ilmi asian ratkaisu ja miten lausunnot, muistutukset ja mielipiteet sekä mahdollinen ympäristövaikutusten arviointimenetelmästä annetun lain (252/2017) mukainen arviointiselostus ja perusteltu päätelmä on otettu huomioon.

Jätelain 8 §:n 1 momentin mukaan kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava seuraavaa *etusijajärjestystä*: Ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Jos jätettä kuitenkin syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä.

Samanaikaisesti 2 momentin mukaan toiminnanharjoittajan, jonka tuotannossa syntyy jätettä tai joka ammattimaisesti kerää taikka ammatti- tai laitospäiväkohtaisesti käsittelee jätettä, ja 48 §:ssä tarkoitettujen tuottajien sekä muun jätehuoltoon osallistuvan ammattimaisen toimijan on noudatettava etusijajärjestystä sitovana velvoitteena siten, että saavutetaan kokonaisuutena arvioiden lain tarkoituksen kannalta paras tulos. Arvioinnissa otetaan huomioon tuotteen ja jätteen elinkaaren aikaiset vaikutukset, ympäristönsuojelun varovaisuus- ja huolellisuusperiaate sekä toiminnanharjoittajan tekniset ja taloudelliset edellytykset noudattaa etusijajärjestystä.

Jätelain 12 §:n 2 momentin mukaan jätteen haltijan on oltava selvillä jätteen alkuperästä, määrästä, laadusta ja muista jätehuollon järjestämiselle merkityksellisistä jätteen ominaisuuksista sekä jätteen ja jätehuollon ympäristö- ja terveysvaikutuksista ja tarvittaessa annettava näitä koskevat tiedot muille jätehuollon toimijoille.

Jätelain 13 §:n 2 momentin mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Jätteen keräyksessä ja kuljetuksessa sekä jätteen käsittelylaitoksen tai -paikan sijoittamisessa, rakentamisessa, käytössä ja käytön jälkeisessä hoidossa on erityisesti huolehdittava siitä, ettei jätehuollosta aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia päästöjä mukaan lukien melua ja hajua taikka viihtyisyyden vähentymistä. Toiminnan, laitoksen tai paikan on lisäksi sovellettava ympäristöön ja maisemaan. Pykälän 3 momentin mukaan jätehuollossa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja noudatetaan ympäristön kannalta parasta käytäntöä.

Jätelain (646/2011) 17 §:n 1 momentin mukaan vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteesseen taikka muuhun aineeseen. Sekoittamiskiellosta voidaan poiketa, jos sekoittaminen on jätteen käsittelemiseksi tarpeellista ja toimintaan on ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupa. Jätteet on eroteltava, jos vaarallista jätettä on sekoitettu kiellon vastaisesti ja jos erottelu on tarpeen terveydelle tai

ympäristölle aiheutuvan vaaran tai haitan ehkäisemiseksi ja teknisesti mahdollista aiheuttamatta kohtuuttomia kustannuksia.

Jätelain (646/2011) 119 §:n 1 momentin mukaan edellä 118 §:ssä tarkoitettuun kirjanpitoon on toiminnan luonteen mukaan sisällytettävä tiedot syntyneen, kerätyn, kuljetetun, välitetyn tai käsitellyn jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä ja toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpitoon on sisällytettävä myös tiedot 118 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyssä toiminnassa syntyneen jätteen määrästä suhteessa liikevaihdolla, työntekijöiden määrällä tai muulla vastaavalla tavalla ilmaistuun toiminnan laajuuteen (*ominaisjättemäärä*).

Jätelain 120 §:n 1 momentin mukaan edellä 118 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan harjoittajan on seurattava ja tarkkailtava järjestämäänsä jätehuoltoa säännöllisesti ja suunnitelmallisesti sen varmistamiseksi, että toiminta täyttää sille tässä laissa ja sen nojalla säädetyt ja määrätyt vaatimukset ja että valvontaviranomaiselle voidaan antaa toiminnan valvomiseksi tarpeelliset tiedot. Toiminnanharjoittajan on myös huolehdittava siitä, että jätehuollosta vastaavat henkilöt perehdytetään toiminnan seurantaan ja tarkkailuun ja että heille annetaan siitä riittävät tiedot. Toiminnanharjoittajan on viivytyksettä ryhdyttävä toimiin seurannan ja tarkkailun perusteella havaittujen toiminnan puutteiden poistamiseksi.

Jätelain 120 §:n 2 momentin mukaan ympäristöluvanvaraisen jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on esitettävä lupaviranomaiselle suunnitelma jätteen käsittelyn seurannan ja tarkkailun järjestämisestä. Suunnitelmaan on sisällytettävä tarpeelliset tiedot jätehuollon seurannan ja tarkkailun järjestämiseksi. Jos käsiteltävän jätteen laatu tai määrä taikka käsittelyn järjestelyt muuttuvat, toiminnanharjoittajan on arvioitava ja tarvittaessa tarkistettava suunnitelmaa ja ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle.

Jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013, jätteenpolttoasetus) 6 §:n mukaan jätteenpolttolaitoksen ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että vastaanotettujen jätteiden tiedot kirjataan jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 22 §:n mukaisesti ja jätteet punnitaan jäte-erittäin. Jätteen paino on määritettävä mahdollisuuksien mukaan noudattaen mainitun asetuksen 4 §:ssä tarkoitettua jäteluettelon mukaista jäteluokitusta.

Jätteenpolttoasetuksen 14 §:n 1 momentin mukaan jätteenpolttolaitos sekä jätteen rinnakkaispolttolaitos, jossa poltetaan käsittelemätöntä jätelain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sekalaista yhdyskuntajätettä tai vaarallista jätettä, on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Jätteenpolttoasetuksen 15 §:n 1 momentin mukaan savukaasujen puhdistuksessa syntyvän jäteveden päästäminen vesiin on ehkäistävä mahdollisimman tehokkaasti siten kuin ympäristöluvassa määrätään. Pykälän 2 momentin mukaan savukaasujen puhdistuksessa syntyvän jäteveden epäpuhtauksien pitoisuudet eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä 4 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja. Jätevettä ei saa laimentaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.

Jätteenpolttoasetuksen 27 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on määrättävä pisin sallittu aika, jonka kuluessa puhdistuslaitteiden teknisesti välttämättömien seisokkien, häiriöiden tai vikojen vuoksi päästöt ilmaan ja vesiin saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot, sekä aika, jonka päästöjen mittaamiseen tarkoitetut laitteet saavat olla poissa käytöstä. Pykälän 2 momentin mukaan puhdistuslaitteiden häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (252/2017, YVA-laki) 3 §:n 1 momentin mukaan tätä lakia ja ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sovelletaan hankkeisiin ja niiden muutoksiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä arvioitavat hankkeet ja niiden muutokset luetellaan liitteessä 1.

YVA-lain liitteen 1 hankeluettelon kohdan 11 b mukaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sovelletaan jätteiden käsittelylaitoksiin, joissa muuta kuin vaarallista jätettä poltetaan ja jotka on mitoitettu vähintään 100 tonnin vuorokausittaiselle jätemäärälle sekä kohdan 12 mukaan 1–11 kohdassa tarkoitettuja hankkeita kooltaan vastaavien hankkeiden muutoksiin.

YVA-lain 19 §:n 1 momentin mukaan hankkeesta vastaava laatii ympäristövaikutusten arviointiselostuksen arviointiohjelman ja yhteysviranomaisen siitä antaman lausunnon pohjalta. Arviointiselostus on toimitettava yhteysviranomaiselle. Pykälän 2 momentin mukaan arviointiselostuksen tulee sisältää tarvittavat tiedot hankkeesta, kuvaus ympäristön nykytilasta, kuvaus hankkeen ja sen kohtuullisten vaihtoehtojen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, niiden lieventämisestä, seurannasta ja vaihtoehtojen vertailusta, tiedot ympäristövaikutusten arviointimenettelyn toteuttamisesta ja yleistajuinen yhteenvedo.

YVA-lain 23 §:n 1 momentin mukaan yhteysviranomaisen tarkistaa ympäristövaikutusten arviointiselostuksen riittävyden ja laadun sekä laatii tämän jälkeen perustellun päätelmänsä hankkeen merkittävistä ympäristövaikutuksista. Perusteltu päätelmä on annettava hankkeesta vastaavalle kahden kuukauden kuluessa lausuntojen antamiseen ja mielipiteiden esittämiseen varatun määräajan päättymisestä. Perustellussa päätelmässä on esitettävä yhteenvedo arviointiselostuksesta annetuista muista lausunnoista ja mielipiteistä.

YVA-lain (252/2017) 26 §:n mukaan lupapäätökseen on sisällytettävä perusteltu päätelmä, ja siinä on otettava huomioon arviointiselostusta koskevat ja 29 §:n mukaiset kuulemisten tulokset. Päätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointiselostus, perusteltu päätelmä ja mahdolliset valtioiden rajat ylittäviin vaikutuksiin liittyvät 29 §:ssä tarkoitetut kansainvälistä kuulemistä koskevat asiakirjat on otettu huomioon.

Luonnonsuojelulain 42 §:n 2 momentin mukaan rauhoitetun kasvin tai sen osan poimiminen, kerääminen, irtileikkaaminen, juurineen ottaminen tai hävittäminen on kielletty. Sama koskee soveltuvin osin rauhoitetun kasvin siemeniä.

Luonnonsuojelulain 47 §:n 1 momentin mukaan asetuksella voidaan säätää erityisesti suojeltavaksi lajiksi sellainen uhanalainen eliölaji, jonka häviämishu

on ilmeinen.

Luonnonsuojelulain 65 §:n 1 momentin mukaan, jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman tai verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000 -verkostoon, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset. Sama koskee sellaista hanketta tai suunnitelmaa alueen ulkopuolella, jolla todennäköisesti on alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

*Luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 22 §:n mukaan luonnonsuojelulain 47 §:n 1 momentissa tarkoitettujen erityisesti suojeltavat lajit on merkitty *-merkinnällä tämän asetuksen liitteessä 4. Liitteen 4 luettelossa on mainittuna * lahkaviosammal, *Buxbaumia viridis*.*

Vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) 2 §:n 1 momentin mukaan asetusta sovelletaan vesilaissa (587/2011) tarkoitettuun vesistöön, noroon, ojaan ja pohjaveteen sekä Suomen aluevesiin ja talousvyöhykkeeseen. Noroon ja ojaan ei kuitenkaan sovelleta 6 §:ssä tarkoitettua ympäristölaatu normia koskevia säännöksiä.

Mainitun asetuksen 2 §:n 2 momentin mukaan liitteen 1 kohdassa B säädetyt päästöraja-arvoja elohopean ja kadmiumin pitoisuuksille jätevedessä ei sovelleta jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun savukaasujen puhdistuksessa syntyvään jäteveeseen.

Melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Uusilla alueilla on melutason yöohjearvo kuitenkin 45 dB. Oppilaitoksia palvelevilla alueilla ei kuitenkaan sovelleta yöohjearvoja.

Saman pykälän 2 momentin mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla taajamassa voidaan kuitenkin soveltaa 1 momentissa mainittuja ohjearvoja. Yöohjearvoa ei sovelleta sellaisilla luonnonsuojelualueilla, joita ei yleisesti käytetä oleskeluun tai luonnon havainnointiin yöllä.

Hallintolain 34 §:n 1 momentin mukaan asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 37 §:n 1 momentin mukaan hallintotuomioistuimen on huolehdittava siitä, että asia tulee selvitettyksi. Hallintotuomioistuimen on tarvittaessa osoitettava asianosaiselle tai päätöksen tehneelle viranomaiselle, mitä lisäselvitystä asiassa tulee esittää. Pykälän 2

momentin mukaan hallintotuomioistuimen on hankittava oma-aloitteisesti selvitystä siinä laajuudessa kuin käsittelyn tasapuolisuus, oikeudenmukaisuus ja asian laatu sitä vaativat.

Kyseessä oleva asia

Asiassa on kysymys Vantaan jätteenpolttolaitoksen toiminnan olennaista muutosta koskevasta hakemuksesta. Toiminnalle on Uudenmaan ympäristökeskus myöntänyt ympäristöluvan 30.12.2009 antamallaan päätöksellä nro YS 1969. Olemassa oleva jätteenpolttolaitos koostuu kahdesta jätteenpolttokattilasta (K1 ja K2), joiden yhteenlaskettu polttoaineteho on noin 116 MW ja polttokapasiteetti noin 340 000 t/a syntypaikkalajiteltua jätettä, kaasuturbiinista ja lämmöntalteenottokattilasta, apukattilasta sekä polttoaine- ja tuhka järjestelmistä ja savukaasujen puhdistuslaitteistoista.

Hakemus koskee toiminnan laajentamista siten, että olemassa olevan jätteenpolttolaitoksen yhteyteen rakennetaan uusi jätteenpolttokattila, jonka polttoaineteho on noin 80 MW ja polttokapasiteetti noin 180 000 t/a syntypaikkalajiteltua jätettä, sekä jätevoimalan toimintaan liittyvät rakennukset ja laitteistot. Samalla haetaan olemassa olevissa kattiloissa käytettävän jätteenpolttoaineen määrän lisäämistä 420 000 tonniin vuodessa. Olemassa olevien jätteenpolttokattiloiden toiminnassa ei tapahdu muita muutoksia. Uusi jätevoimala on suunniteltu otettavaksi käyttöön kesällä 2022.

Vantaan jätevoimalan toiminta ja toiminnan laajennus sijoittuvat Vantaan kaupungin kaakkoisosaan Långmossebergeniin kiinteistöille 92-92-201-2, jonka omistaa Vantaan Energia Oy. Laitosalue on voimassa olevassa asemakaavassa merkitty alueeksi ET (yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialue) ja sitä koskee muun muassa seuraava määräys: korttelialueelle saa sijoittaa energiantuotantolaitoksia, kuten jätevoimalaitoksen ja biopolttoaineen logistiikka-alueen sekä toimintoja palvelevia laitoksia ja rakennuksia sekä toimintaan liittyviä toimistotiloja. Korttelin kaavamääräyksen mukaan rakennuksia ei saa sijoittaa alueen alapuolella olevan maanalaisen rautatietunnelin rakenteita tai siellä tapahtuvaa liikennettä vaarantavalla tavalla.

Jätevoimalan länsipuolella sijaitsee Rudus Oy:n betonin ja kiviaineksen murskauslaitos sekä betoniasema. Alueen eteläpuolella kulkee Porvoonväylä ja itäpuolella Sotungintie. Lounaispuolella on Kehä III:n ja Porvoonväylän eritasoliittymäalue. Alueen pohjoispuolella on suurjännitevoimalinjoja sekä Ojängon ulkoilualue ja koiraurheilukeskus. Jätevoimalan itäpuolelle on suunnitella Remeo Oy:n jätteenkierrätyslaitos. Lähimmät asuinalueet ovat Länsimäki, Rajakylä ja Vaarala. Lähin asutus sijaitsee noin 300 metrin etäisyydellä jätevoimala-alueesta koilliseen. Lähin koulu (Västersundoms skola) sijaitsee noin 600 metrin etäisyydellä ja lähimmät päiväkodit Rajakylässä ja Länsimäessä 1,2–1,3 km:n etäisyydellä laitosalueesta.

Vantaan jätevoimalaa lähimmät kaksi Natura 2000 -verkostoon sisällytettyä aluetta ovat laitosalueesta noin kahden kilometrin etäisyydellä sijaitseva Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet -alue sekä noin neljän kilometrin etäisyydellä sijaitseva Sipoonkorpi-alue, joka on osa Sipoonkorven kansallispuistoa. Lisäksi lähialueella sijaitsee useita muita valtion ja yksityisten suojealueita. Vantaan jätevoimalan laitosalueen pohjoispuolella olevilla metsäalueilla esiintyy EU:n luontodirektiivin suojelemaa laho-kaviosammalta.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Kysymyksenasettelu

Hakemus koskee Vantaan Energia Oy:n jätteenpolttolaitoksen toiminnan olennaista muuttamista edellä kuvatulla tavalla. Hakemus ei koske jätteen poltosta syntyvän tuhkan loppukäsittelyä jätteenpolttolaitoksen yhteydessä eikä tuhkan loppukäsittelytoiminta siten kuulu jätteenpolttolaitoksen lupaharkintaan. Tämän hakemusasian käsittelyn yhteydessä ei voida arvioida toiminnanharjoittajan mahdollisia tulevia hankkeita ja niiden ympäristövaikutuksia.

Julkisen hankintamenettelyn asianmukainen noudattaminen ei ole osa ympäristönsuojelulain 49 §:ssä säädettyjä ympäristöluvan myöntämisen edellytyksiä, joten sen tutkiminen ei myöskään kuulu tähän asiaan.

Voimassa olevassa ympäristöluvassa asetettujen savukaasujen rikkidioksidin päästöraja-arvojen noudattamisen valvontaa koskevat ympäristönsuojelulain valvontaa ja hallintopakkoa koskevat säännökset, jotka eivät ole osa ympäristöluvan myöntämisen edellytyksiä.

Asiassa on hallinto-oikeudessa edellä todettujen rajausten jälkeen valituksissa esitettyjen vaatimusten johdosta ensin ratkaistava, onko valituksenalainen päätös kumottava ja aluehallintoviraston päätöksellä ratkaistu ympäristölupahakemus hylättävä valituksissa esitettyjen eri menettelyiden ja selvitysten puutteellisuutta koskevien väittämien johdosta ja mahdollisesti palautettava lupaviranomaiselle uuteen käsittelyyn. Mikäli päätöstä ei ole kumottava ja hakemusta hylättävä, on asiassa valitusten johdosta ratkaistava, onko valituksenalaista päätöstä muutettava valituksissa esitetyt vaatimukset ja niiden perusteet huomioon ottaen.

Aluehallintoviraston päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset

Menettely aluehallintovirastossa ja selvitysten riittävyys

Rajakylän Pientaloyhdistys ry asiakumppaneineen on valituksessaan ja sen täydennyksessä vaatinut aluehallintoviraston päätöksen kumoamista sillä perusteella, että asiassa on aluehallintovirastossa tapahtunut kuulemisvirhe, kun kuulemisajan jälkeen saapuneita täydennyksiä ei ole annettu tiedoksi hakemusta uudelleen kuuluttamalla. Lisäksi päätöstä on vaadittu kumottavaksi sillä perusteella, että hakemuksessa esitetyt tiedot ja selvitykset ovat riittämättömät. Kolmassijaisesti asukasyhdistykset ovat vaatineet hallinto-oikeutta hankkimaan asiassa puuttuvat selvitykset.

Asiakirjojen mukaan hakemus on annettu tiedoksi kuuluttamalla Vantaan kaupungissa, Sipoon kunnassa ja Helsingin kaupungissa ajalla 23.9.–23.10.2019 sekä erityistiedoksiantona asianosaisille. Ilmoitus kuulutuksesta on julkaistu Hufvudstadsbladetissa 24.9.2019, Helsingin Uutisten Metropainoksessa ja Vantaan Sanomissa 25.9.2019 sekä Sipoon Sanomissa 26.9.2019. Hakemuksesta on pyydetty ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 ja 2 momenttien mukaisesti lausunto Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta, Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymältä, Vantaan ja Helsingin kaupunkien

ympäristönsuojeluviranomaiselta ja terveydensuojeluviranomaiselta, Vantaan kaupunginhallitukselta sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta, terveydensuojeluviranomaiselta ja kunnanhallitukselta.

Hakemusta on kuulutusajan jälkeen täydennetty 13.12.2019, 9.1.2020 ja 21.2.2020. Täydennykset ovat koskeneet hakemuksessa olleen kirjoitusvirheen korjaamista, poltettavan jätteen enimmäismääriä jätenimikkeittäin sekä ympäristönsuojelulain 59 §:ssä tarkoitettua vakuutta. Täydennykset ovat perustuneet aluehallintoviraston täydennyspyyntöihin ja ne on kirjattu aluehallintoviraston päätöksen kertoelmaosaan.

Hallinto-oikeus toteaa, että hakemusten täydennysten uudelleen kuuluttaminen tai muutoin tiedoksi antaminen on lainsäädännössä jätetty pitkälti lupaviranomaisen harkintaan. Hallinto-oikeus katsoo, että edellä mainittuja hakemuksen täydennyksiä ei voida pitää sillä tavoin olennaisena tai toiminnasta aiheutuvia ympäristövaikutuksia lisäävänä, että hakemus olisi sen vuoksi tullut antaa tiedoksi uudelleen. Täydennyksissä esitetyt tiedot ovat olleet luonteeltaan sellaisia, joilla ei ole ollut vaikutusta muiden kuin luvanhakijan oikeuteen tai etuun. Tähän nähden asianosaisilla on ollut tiedoksi annetun hakemuksen sisältö sekä muutoksenhakijoiden valituskirjelmässään esittämät seikat huomioon ottaen riittävä tieto hankkeesta ja sen ympäristövaikutuksista. Hakemuksen kuuluttamisessa ei siten ole menetelty ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentti ja 44 § sekä ympäristönsuojeluasetuksen 11 § huomioon ottaen virheellisesti niin, että päätös olisi kumottava.

Kun lisäksi otetaan huomioon mitä edellä on todettu hakemuksesta pyydyistä lausunnoista, on lupahakemuksesta tiedotettu siten, kuin ympäristönsuojelulain 43 ja 44 §:issä ja hallintolain 34 §:ssä säädetään.

Hakemuksen ja siihen liitettyjen selvitysten puutteellisuutta koskevan väittämän osalta hallinto-oikeus toteaa, että merkittävimmät toiminnasta aiheutuvat ympäristövaikutukset liittyvät meluun, hajuun, ilmapäästöihin sekä alueelta pois johdettaviin hulevesiin. Kysymyksessä on ympäristönsuojelulain 29 §:n mukainen toiminnan olennaista muuttamista koskeva hakemus, jolloin hakemuksessa on esitettävä riittävät tiedot toiminnan muutoksen vaikutuksista mainittuihin päästöihin ja ympäristövaikutuksiin. Asiassa saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että hakemus ja siihen liitetyt selvitykset, siten kuin niitä myöhemmin on täydennetty, ovat olleet ympäristönsuojelulain 39 §:n ja ympäristönsuojeluasetuksen 8 §:n mukaisesti riittävät luvan myöntämisen edellytysten arvioimiseksi.

Edellä mainituilla perusteilla aluehallintoviraston päätöstä ei ole kumottava valituksessa viitattujen menettelyvirheiden tai hakemuksessa esitettyjen selvitysten puutteellisuuden vuoksi. Hallinto-oikeus katsoo, että asia on tullut oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 37 §:n mukaisesti riittävästi selvitettyksi eikä asiassa näin ollen ole tarpeen esittää lisäselvitystä hallinto-oikeudessa.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn riittävyys

Rajakylän Pientaloyhdistys ry:n ja asiakumppaneiden valituksessa on vaadittu, että aluehallintoviraston päätös on kumottava, koska laitoksen toimintaa kos-

keva ympäristövaikutusten arviointimenettely (YVA) on olennaisilta osin puutteellinen.

Hakemuksessa tarkoitettua toiminnan olennaisesta muuttamisesta on toteutettu YVA-menettely YVA-lain 3 §:n 1 momentin ja liitteen 1 kohtien 11 b ja 12 perusteella. Ympäristövaikutusten arviointiselostus on liitetty hakemukseen. Arviointiselostus sisältää muun ohella Vantaan jätevoimalan ja alueen muiden toimintojen yhdessä aiheuttaman pölyn, ilmanlaadun, melun ja liikenteen yhteisvaikutusten tarkastelun sekä arvion toiminnan vaikutuksista Natura 2000 -verkostoon kuuluviin alueisiin.

Hankkeen YVA-yhteysviranomaisena toiminut Uudenmaan ELY-keskus on 4.9.2019 antanut arviointiselostuksen johdosta YVA-lain 23 §:ssä tarkoitettua perustellun päätelmän dnro UUDELY/11485/2018. Perusteltu päätelmä on liitetty hakemukseen. Perustellussa päätelmässä on todettu, että hankkeella kaikki sen vaihtoehdot huomioiden ei yhteysviranomaisen arvion mukaan ole sellaisia ympäristövaikutuksia, jotka ovat luokiteltavissa merkittäviksi. Perustellussa päätelmässä on lisäksi tehty huomioita hankkeen kiertotalous- ja ilmastönäkökohdista, pölystä ja ilmanlaadusta, melusta ja liikenteestä sekä pinta- ja pohjavesivaikutuksista.

Asiassa saadun selvityksen perusteella jätevoimalan laajennuksen ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen siitä antama perusteltu päätelmä sisältävät YVA-lain 19 ja 23 §:issä tarkoitettua tietoja. Valituksenalaisesta päätöksestä käy YVA-lain 26 §:ssä ja ympäristönsuojelulain 15 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla ilmi, miten arviointiselostus ja perusteltu päätelmä on otettu ratkaisussa huomioon. Näin ollen aluehallintoviraston päätöstä ei ole kumottava sillä perusteella, että päätöstä tehtäessä ei olisi noudatettu sitä, mitä YVA-menettelystä on säädetty ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentissa ja edellä mainituissa YVA-lain säännöksissä.

Jätteenpolton BAT-päätelmien soveltaminen

Rajakylän Pientaloyhdistys ry:n ja asiakumppaneiden valituksessa on vaadittu aluehallintoviraston päätöstä kumottavaksi sillä perusteella, että asiassa ei ole noudatettu jätteenpolton BAT-päätelmiä.

Komission täytäntöönpanopäätös Euroopan parlamentin ja neuvoston antaman direktiivin 2010/75/EU mukaisten jätteenpolton parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT) koskevien päätelmien laatimisesta (2019/2010, jätteenpolton BAT-päätelmät) on annettu 12.11.2019. Täytäntöönpanopäätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 3.12.2019.

Aluehallintoviraston diaaritietojen mukaan Vantaan Energia Oy:n hakemus on tullut vireille aluehallintovirastossa 4.6.2019. Hakemuksen vireilläolosta on tiedotettu kuuluttamalla 23.9.–23.10.2019. Valituksenalainen päätös on annettu 5.3.2020 eli edellä mainittujen BAT-päätelmien voimaantulon jälkeen.

Ympäristönsuojelulain 76 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa-asian vireilletulon jälkeen voimaan tulleita päätelmiä sovelletaan vain, jos se on hakijan kannalta kohtuullista ottaen huomioon lupahakemuksen ja päätelmien sisältö ja päätelmien voimaantulon ajankohta. Mainitun lainkohdan esitöiden (HE

214/2013 vp s. 120) mukaan vireilletulon jälkeen voimaan tulleiden päätelmien soveltaminen voisi olla kohtuutonta esimerkiksi silloin, jos lupahakemusta olisi sen vuoksi täydennettävä, hakemus olisi kuulutettava uudestaan ja asian käsittely pitkittyisi huomattavasti. Esitöiden mukaan toisaalta, päätelmät voitaisiin ottaa harkinnassa huomioon, jos se ei johtaisi menettelyn pitkittymiseen ja soveltaminen olisi hakijalle muutoinkin kohtuullista. Usein tilanne on sellainen, että BAT-päätelmien sisältö on tiedossa jo hyvän aikaa ennen kuin komissio hyväksyy ne virallisesti ja tällöin niiden huomioon ottaminen lupahakemuksessa ja -harkinnassa voi olla käytännöllistä myös toiminnanharjoittajan kannalta.

Edellä lainvalmisteluaineistossa todetun perusteella 76 §:n 1 momentissa tarkoitettu kohtuullisuus hakijan kannalta uusien hakemuksen jälkeen voimaan tulleiden päätelmien soveltamiseksi tarkoittaa ensisijassa hakemusasian käsittelyä koskevia menettelyllisiä ja ajan kulumiseen liittyviä seikkoja. Hallinto-oikeus katsoo hakemuksen liitteenä olevan BAT-arvioinnin sisältö sekä hakemuksen vireilletulon ja kuuluttamisen ajankohdat huomioon ottaen olevan ilmeistä, että hakemusta olisi jouduttu jätteenpolton BAT-päätelmien voimaantulon jälkeen täydentämään erillisellä selvityksellä ja hakemus olisi jouduttu kuuluttamaan uudelleen, mikäli asiassa olisi aluehallintovirastossa sovellettu mainittuja BAT-päätelmiä. Lisäksi on huomattava, että asiassa on aluehallintovirastossa ollut kysymys jätteenpolttolaitoksen toiminnan olennaisesta muuttamisesta uuden jätteenpolttokattilan osalta, kun jätteenpolton BAT-päätelmät tulevat sovellettavaksi laitoksen koko toiminnassa. Näin ollen asiassa ei ole ollut perusteita uusien BAT-päätelmien soveltamiselle ympäristönsuojelulain 76 §:n nojalla. Aluehallintoviraston päätöksessä on ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesti määrätty luvan tarkistamisen tarvetta koskevan selvityksen toimittamisesta valvontaviranomaiselle BAT-päätelmien julkaisemisen vuoksi.

Jätteen käsittelyn etusijajärjestys ja jätehuoltosuunnitelman sekä jätedirektiivin huomioon ottaminen

Valituksissa on vaadittu aluehallintoviraston päätöstä kumottavaksi sillä perusteella, että hakemuksen mukainen toiminta ei noudata jätteen käsittelyn etusijajärjestystä, jätehuoltosuunnitelmien tavoitteita eikä jätedirektiivin vaatimuksia. Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry on valituksessaan lisäksi toissijaisesti vaatinut, että laitoksella poltettavalle jätteelle määrätään enimmäispolttomäärä, joka saa olla enintään 45 % Helsingin, Vantaan ja Espoon vuoden 2019 yhteenlasketusta yhdyskuntajätteen määrästä.

Jätelain 8 §:ää koskevien esitöiden (HE 199/2010 vp, s. 70) mukaan etusijajärjestys ohjaisi lain nojalla tapahtuvaa norminantoa ja jättesuunnitelmien laatimista sekä muuta lain perusteella tapahtuvaa päätöksentekoa ja ohjausta. Etusijajärjestys tulisi myös ottaa huomioon kaikessa toiminnassa, jossa sen toteutumiseen voidaan vaikuttaa. Yksittäistä toimintaa ei kuitenkaan voitaisi kieltää pelkästään etusijajärjestystä koskevan säännöksen perusteella, mutta säännös ohjaisi lain soveltamista lupa- ja ilmoitusmenettelyissä.

Ympäristönsuojelulain 51 §:ää koskevien esitöiden (HE 214/2013 vp, s. 113) mukaan pykälä vastaisi voimassa olevan ympäristönsuojelulain 50 §:ää. Vanhan ympäristönsuojelulain (86/2000) 50 §:ää koskevien esitöiden (HE 84/1999 vp, s. 73) mukaan vanhan jätelain (1072/1993) 40 §:n tarkoittamat valtakunnalliset ja alueelliset jättesuunnitelmat eivät sellaisenaan sitoisi lupaharkintaa,

mutta ne tulisi kuitenkin ottaa huomioon luvassa.

Hallinto-oikeus toteaa, että jätelaissa säädetty jätehuollon järjestämistä koskevat yleiset huolehtimisvelvollisuudet ohjaavat alueellista ja valtakunnallista jätehuollon suunnittelua ja jätehuoltojärjestelmien valintaa. Lisäksi ne tulevat sovellettaviksi ympäristölupaharkinnassa siltä osin kuin kyse on laitoksen oman jätehuollon järjestämisestä. Nyt puheena olevassa tapauksessa on kysymys alueelliseen ja valtakunnalliseen jätehuoltojärjestelmään kuuluvan olemassa olevan laitoksen toiminnan olennaisesta muuttamisesta. Hallinto-oikeus katsoo edellä esitetyt jätelain ja ympäristönsuojelulain esityöt huomioon ottaen, ettei jätelain säännöksistä ilmenevää etusijaisuusperiaatetta ole tarkoitettu käytettävän valittua jätehuoltojärjestelmää toteuttavan yksittäisen laitoksen lupaharkinnan perusteena eikä se siten ole osa ympäristönsuojelulain 49 §:ssä säädettyjä luvan myöntämisen edellytyksiä.

Aluehallintoviraston päätöksessä on otettu huomioon valtakunnallinen jätesuunnitelma ympäristönsuojelulain 51 §:ssä säädetyllä tavalla siten, kuin aluehallintoviraston päätöksen perusteluista tarkemmin ilmenee. Lisäksi hallinto-oikeus viittaa aluehallintoviraston päätöksen lupamääräykseen 4 ja sen perusteluihin. Lupamääräyksessä 4 on sallittu poltettavaksi vain materiaalikierrätykseen tai uusiokäyttöön soveltumattomia mainittuihin ryhmiin tarkoitettuja jättepolttoaineita. Laitoksen omassa toiminnassa syntyvien jätteiden käsittelystä ja varastoinnista on annettu lupamääräykset 19–21, joissa on muun ohella määrätty syntyvien jätteiden ominaisuuksien selvittämisestä ja jätteiden toimittamisesta asianmukaiseen käsittelyyn.

Ympäristöluvan tarkoituksena on hakemuksessa esitetyn ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan ympäristövaikutusten ehkäiseminen ja vähentäminen eikä sillä seikalla, poltetaanko laitoksella jatkossa koko hakemuksessa ilmoitettu vuotuinen enimmäismäärä jätteitä, ole merkitystä luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa. Jätteiden suurin sallittu käsittelymäärä on määrätty valituksenalaisen päätöksen ratkaisuosassa enintään 600 000 tonniin vuodessa siitä alkaen, kun uusi jätteenpolttokattila on otettu käyttöön. Poltettavan jätteen enimmäismäärästä on määrätty ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin 3 kohdan ja 58 §:n mukaisesti eikä sen enemmälle rajaamiselle ole syytä valituksissa esitetyillä perusteilla.

Edellä mainituilla perusteilla jätteenpolttolaitoksen toiminta ei ole ristiriidassa ympäristönsuojelu- ja jätelainsäädännön kanssa. Hakemuksen ja lupapäätöksen mukaisesti toimiessa toiminta ei myöskään ole ristiriidassa jätedirektiivissä asetettujen vaatimusten kanssa. Toiminnassa syntyvän jätteen käsittelystä ja varastoinnista on annettu ympäristönsuojelulain 52 ja 58 §:ien sekä 76 §:n 2 momentin mukaisesti riittävät lupamääräykset.

Luonnonsuojelulain mukaiset selvitykset

Asukasyhdistysten valituksessa on esitetty, että hulevesien vaikutusta alueen lähellä sijaitseviin Natura 2000 -verkostoon kuuluviin alueisiin ei ole selvitetty riittävästi. Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaanpiiri ry:n valituksessa on esitetty, että asiassa ei ole otettu huomioon eri toimintojen yhteisvaikutuksia Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden luonnonarvoille.

Hakemuksen mukaan kohti Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet -alueella sijaitsevaa Kapellvikenin lahtea laskevaan Westerkullanojaan johdetaan raakavesi- ja lisävesisäiliön mahdolliset ylivuotovedet sekä hulevedet rakennusten katoilta ja piha-alueelta, jolla jäteautot eivät liikennöi. Tarkkailutulojen mukaan hulevesien johtaminen jätevoimalan alueelta ei ole vaikuttanut pintaveden laatuun Westerkullanojassa.

Asiassa saadun selvityksen perusteella sekä toimintakiinteistön ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden välinen etäisyys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että hakemuksen mukainen toiminta ei yksin tai yhdessä alueen muiden toimintojen kanssa todennäköisesti merkittävästi heikennä Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet -alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelun alue on sisällytetty Natura 2000 -verkostoon. Hakemuksen mukaisesta toiminnasta ei myöskään ennalta arvioiden ulotu Sipoonkorven Natura 2000 -verkostoon kuuluvalla alueella merkittäviä haitallisia vaikutuksia. Luonnonsuojelulain 65 §:n 1 momentin mukainen arviointi ei siten ole asiassa tarpeen.

Asiassa tehdyn savukaasujen leviämismallinnuksen perusteella jätevoimalan laajennushankkeen savukaasupäästöjen aiheuttamat ulkoilman epäpuhtauspitoisuudet ovat pieniä ja jäävät alle terveys- ja kasvillisuusperusteisten ohje- ja raja-arvojen. Tällä perusteella hallinto-oikeus katsoo, että uuden jätteenpolttokattilan rakentaminen olemassa olevalle laitosalueelle ei vaaranna laitosalueen pohjoispuolella sijaitsevaa lahojaviosammaleen esiintymää. Valituksenalainen päätös ei siten ole ympäristönsuojelulain 48 §:n 3 momentin eikä luonnonsuojelulain 42 §:n 2 momentin vastainen.

Päätöksen muuttamista koskevat vaatimukset

Poltettavan jätteen laatua ja määrää koskevat vaatimukset

Rajakylän Pientaloyhdistys ry asiakumppaneineen on valituksesta tarkemmin ilmenevällä tavalla vaatinut muutoksia laitoksella poltettaviksi hyväksyttäviin jätejakeisiin, vaarallisiin jätteisiin, erikoisjäte-eriin ja jätteiden vastaanottoon sekä vaatinut, että laitoksella sallitaan vain Suomessa syntyneen jätteen poltto.

Asiassa on kyse jätevoimalan toiminnan olennaista muuttamista koskevasta hakemuksesta. Jätteenpolttolaitoksella on voimassa oleva ympäristölupa, jossa on valituksenalaisen päätöksen liitettä 1 vastaavasti listattu laitoksella poltettavaksi sallitut jätejakeet, mukaan lukien erikoisjäte-erät, ja niiden suurimmat sallitut vuosittaiset enimmäispolttomäärät jätenimikkeittäin. Voimassa oleva päätös ja laitoksella poltettavaksi sallittujen jätteiden luettelo on tullut lainvoimaiseksi korkeimman hallinto-oikeuden 4.11.2016 antamalla päätöksellä talionumero 4616. Hakemuksessa on haettu mainitun luettelon muuttamista siten, että poltettavaksi jätejakeeksi sallittaisiin myös jätenimikkeeseen 19 12 10, jätteiden mekaanisessa käsittelyssä eroteltu palava jäte, kuuluva jäte. Lisäksi muutosta on haettu voimassa olevassa lupapäätöksessä poltettavaksi sallittujen jätenimikkeiden enimmäispolttomääriin.

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksen 4 ensimmäisen kappaleen mukaan jätevoimalassa saa polttaa syntypaikkalajiteltua yhdyskuntajätettä ja siihen rinnastettavaa syntypaikkalajiteltua jätettä liitteen 1 mukaisesti. Lupamää-

räyksen 4 toisen kappaleen mukaan jätevoimalassa ei saa polttaa erilliskerätyjä vaarallisia jätteitä eikä materiaali kierrätykseen tai uusiokäyttöön kerättyjä jätteitä. Lupamääräyksessä 4 mainitussa liitteessä 1 ei ole mainittu poltettavaksi sallittuina jätteinä jäteasetuksen liitteessä 4 tähdellä (*) merkittyjä jätenimikkeitä, joihin kuuluvat jätteet ovat vaarallisia jätteitä. Näin ollen laitoksella ei myöskään saa polttaa painekyllästettyä puuta tai SLF-jätettä eli fluffia.

Yhtiö on hakemuksessaan esittänyt, että poltettavat jätteet sekoitetaan bunkkerissa ennen polttoa mahdollisimman tasalaatuisiksi, jolloin jätenimikkeiden sekoittumissuhteet ja polttaminen järjestetään siten, että laitoksen päästöt eivät ylitä ympäristöluvan mukaisia päästöraja-arvoja. Uusi jätteenpolttokattila on suunniteltu ottaen huomioon kiristyvät jätteiden kierrätystavoitteet, jolloin polttoon päätyy entistä hankalampia jätejakeita ja erilaisia jätteenkäsittelyn rejektejä. Uusi jätteenpolttokattila tullaan varustamaan savukaasupesurilla.

Asiassa saadun selvityksen mukaan jätenimikkeen 19 12 10 mukaisessa jätteessä on kysymys yleisnimikkeestä erilaisille polttoon ohjatuille jätteille, jotka on luokiteltu vaarattomaksi jätteeksi. Hallinto-oikeus katsoo, että jätenimikkeellä 19 12 10 luokiteltu jäte on voitu sallia poltettavaksi Vantaan jätteenpolttolaitoksella. Asiassa ei ole ilmennyt syytä muuttaa lainvoimaisella päätöksellä jätteenpolttolaitoksella poltettavaksi sallittuja jätenimikkeitä, mukaan lukien erikoisjäte-erät, tai niiden valituksenalaisessa päätöksessä sallittua enimmäispolttomäärää ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaisten luvan myöntämisen edellytysten varmistamiseksi, kun erityisesti otetaan huomioon laitoksella käytettävä polttotekniikka ja savukaasujen käsittelyjärjestelmät sekä asiassa saatu selvitys toiminnan järjestämisestä.

Jätteiden vastaanotossa tehtävästä kirjanpidosta ja hylättävistä jäte-eristä on määrätty valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksissä 4 ja 5. Jätepolttoaineiden vastaanotosta ja varastoinnista on määrätty lupamääräyksissä 15 ja 16 ja polttoprosessin viipymästä ja lämpötilasta lupamääräyksissä 7 ja 8. Hakemuksen ja lupamääräysten mukaisesti toimiessa laitoksella vastaanotettavista jätteenpolttoaineista, eloperäiset jätteet mukaan lukien, ei aiheudu haittaa tai vaaraa ympäristölle. Toiminnanharjoittajaa koskee ympäristönsuojelulain 6 §:n ja jätelain 12 §:n mukainen selvilläolovelvollisuus, joka kattaa myös laitokselle poltettavaksi tuotavien jätteiden laadun ja syntypaikan. Kun lisäksi otetaan huomioon ympäristönsuojelulain 7 §:n 2 momentti ja 52 §:n 1 ja 3 momentit, jätelain 119 ja 120 §:t, jätteenpolttoasetuksen 6 § sekä jätelain 121 §:ssä tarkoitettu jätteiden siirtoasiakirja, ei jätteiden vastaanotosta ole tarpeen määrätä enemmän kuin valituksenalaisesta päätöksestä ilmenee.

Jätelain 17 §:n 1 momentin mukainen vaarallisten jätteiden sekoittamiskielto velvoittaa toiminnanharjoittajaa suoraan lain nojalla. Kun lisäksi otetaan huomioon valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 21, on vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä määrätty valituksenalaisessa päätöksessä riittävästi.

Valituksessa on lisäksi esitetty, että laitoksella ei tule sallia vastaanotettavaksi ulkomailta toimitettavia jätteitä. Tältä osin hallinto-oikeus toteaa, että ulkomailta peräisin olevien jätteiden vastaanottamiselle ei ole lain asettamia esteitä.

Hule- ja jätevesien käsittelyä, raja-arvoja ja tarkkailua koskevat vaatimukset

Hakemuksen mukaan Westerkullanojaan johdetaan raakavesi- ja lisävesisäiliön mahdolliset ylivuotovedet sekä hulevedet rakennusten katoilta ja piha-alueelta, jolla jäteautot eivät liikennöi. Hulevedet ovat siten hakijan näkemyksen mukaan puhtaita. Raakavesisäiliön sisältämä vesi on vesijohtoverkosta otettua vettä sekä käsiteltyä savukaasulauhdetta, jonka laatu vastaa vähintään talousveden laatua. Lisävesiprosessissa vesi puhdistetaan ultrasuodatuksella ja käänteisosmoosilla vastaamaan prosessiveden vaatimuksia. Puhtaiden ylivuotovesien sekä hule- ja vuotovesien johtamisella ei tarkkailutulosten perusteella ole ollut vaikutusta Westerkullanojan veden laatuun.

Hakemuksen mukaan laitoksella muodostuvat jätevedet eli mahdollisesti öljyntyneet sade- ja hulevedet sekä prosessi- ja talousjätevedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuksen sekä neutraloinnin kautta Viikin jätevedenpuhdistamolle käsiteltäviksi. Merialueen yhteistarkkailussa ei ole havaittu pelkästään Vantaan jätevoimalan jätevesien aiheuttamia vaikutuksia merialueen tilassa tai veden laadussa.

Valituksenalaisessa lupapäätöksessä on hule- ja jätevesien käsittelemisestä ja johtamisesta annettu lupamääräykset 1–3 ja hule- sekä jätevesien tarkkailusta lupamääräys 34. Kun otetaan huomioon hulevesien laadusta ja tarkkailutuloksista saatu selvitys, ei hulevesien koostumuksen enempi selvittäminen tai määrättyä laajempi tarkkailu ole ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarpeen. Hallinto-oikeus selvytyden vuoksi toteaa, että vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) 2 §:n 1 momentin mukaisesti mainitun asetuksen 6:ssä tarkoitettuja ympäristönlaatuormeja ei sovelleta ojaan. Westerkullanoja laskee Porvarinlahteen yli kahden kilometrin etäisyydellä hulevesien purkupaikasta eikä hulevesistä tähän nähden sekä hulevesien laatu huomioon ottaen voida katsoa aiheutuvan ympäristönlaatu normien ylitystä lähimmässä vesistössä.

Viemäriin johdettavia jätevesiä koskevat lupamääräykset ja raja-arvot ovat parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisia ja täyttävät jätteenpoltoasetuksen 15 §:n mukaiset vaatimukset laitokselta poistettavien jätevesien laadusta. Samalla voidaan todeta, että säännöksissä esitetyt vaatimukset täyttyvät myös jätevesien lopullisessa purkupaikassa vesistöön. Lupamääräyksessä 2 on kielletty jätevedenpuhdistamolle haitallisten jätevesien johtaminen viemäriin.

Edellä mainituilla perusteilla hule- ja jätevesien käsittelyä, johtamista ja tarkkailua koskevat lupamääräykset, kun edellä mainittujen lupamääräysten lisäksi otetaan huomioon valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 40 päivitetyn tarkkailusuunnitelman toimittamisesta aluehallintovirastolle, ovat ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 ja 3 momenttien sekä 62 ja 64 §:ien mukaisesti riittävät hule- ja jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja päästöjen tarkkailemiseksi.

Hallinto-oikeus toteaa lisäksi, ettei valituksenalaisen päätöksen mukainen toiminta edellytä vesilain mukaista lupaa. Mahdolliset vesistöihin tai pohjavesiin kohdistuvat ympäristön pilaantumista tarkoittavat vaikutukset käsitellään ja ratkaistaan ympäristönsuojelulain ja soveltuvin osin vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen säännösten perusteella.

Pohjavesien tarkkailua koskevat vaatimukset

Rajakylän Pientaloyhdistys ry asiakumppaneineen on valituksessaan vaatinut toiminnan aiheuttaman pohjaveden pilaantumisen riskin selvittämistä uuden jätteenpolttokattilan rakentamisen aikana ja myös tämän jälkeen.

Asiassa on kyse uuden jätteenpolttokattilan rakentamisesta olemassa olevan jätevoimalan yhteyteen olemassa olevalle laitosalueelle. Toimintakiinteistö ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähin pohjavesialue, Fazerila (0109252, I-luokka), sijaitsee noin 250 metrin etäisyydellä jätteenpolttolaitoksen sijaintikiinteistöltä länteen. Alueen pohjavettä käytetään elintarviketeollisuuden tarpeisiin. Hakemuksen mukaan pohjaveden virtaus suunnat eivät ole laitosalueelta pohjavesialueen suuntaan. Pohjavesitarkkailu sisältyy jo voimassa olevaan laitoksen nykyiseen tarkkailusuunnitelmaan. Tarkkailusuunnitelman mukaan pohjaveden laatua tarkkaillaan yhteensä neljästä kaivosta ja 16 pohjavesiputkesta kaksi kertaa vuodessa, keväisin ja syksyisin. Pohjavesinäytteistä analysoidaan pH, sähkönjohtavuus, sameus, kloridi, sulfaatti, nitraatti, nitriitti, ammonium, COD_{Mn}, COD_{Cr}, kokonaisfosfori, hiilivedyt (C₄/C₅–C₁₀), mineraaliöljyt (C₁₀–C₄₀), PAH- ja PCB-yhdisteet, VOC, dioksiinit ja furaanit sekä metallit (As, Ba, Cd, Co, Cr, Cu, Ni, Pb, Zn, V, Al, Sb, Ca, Na, Tl ja elohopea). Lisäksi suoritetaan pohjaveden pinnankorkeuden tarkkailua.

Hakemuksen mukaan jätevoimalan alueella sijaitsevista pohjaveden havaintopisteissä on todettu ympäröivää aluetta korkeampia kloridin, sulfaatin, nitraatti- ja nitriittityypen sekä metallien pitoisuuksia. Pitoisuudet ovat kuitenkin pieniä eivätkä ne ole merkittävästi muuttuneet vuonna 2009 alkaneen seurannan aikana.

Asiassa saadun selvityksen perusteella nykyisestä toiminnasta ei voida katsoa aiheutuneen ympäristönsuojelulain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa. Hakemuksen mukainen toiminnan olennainen muuttaminen ei lisää pohjaveden pilaantumisen riskiä. Lisäksi valituksenalaisessa päätöksessä on annettu pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi erityisesti lupamääräykset 16–18 ja pohjaveden tarkkailemisesta lupamääräys 37. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 40 on määrätty toimittamaan lupapäätöksen mukaisesti päivitetty tarkkailusuunnitelma lupaviranomaiselle viimeistään kuusi kuukautta ennen uuden jätteenpolttokattilan toiminnan aloittamista. Suunnitelmaan on liitettävä tulokset ennen jätevoimalan rakentamista ja rakentamisen aikana tehdystä pohjavesiseurannasta.

Edellä mainituilla perusteilla hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisessa päätöksessä pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi ja jätteenpolttolaitoksen toiminnasta aiheutuvien pohjavesivaikutusten tarkkailemiseksi annetut lupamääräykset ovat ympäristönsuojelulain 62 ja 64 §:ien mukaisesti riittävät.

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvoja koskevat vaatimukset

Asukasyhdistysten valituksessa on vaadittu ilmaan johdettaville päästöille asetettavaksi lailliset raskasmetallien ja haitta-aineiden päästöraja-arvot.

Osana YVA-menettelyä tehdyn savukaasujen leviämismallinnuksen mukaan laitoksen toiminnasta ilmaan aiheutuvat rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukasten pitoisuudet alittavat selvästi voimassa olevat terveysvaikutusperusteiset ilman epäpuhtauksia koskevat ohje- ja raja-arvot. Leviämismallinnuksen tulosten perusteella toiminnan päästöillä ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta ilmanlaatuun.

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 11 on siitä tarkemmin ilmevästi asetettu jätteenpolttokattiloille kattilakohtaiset savukaasujen päästö- raja-arvot. Raja-arvot ovat jätteenpolttoasetuksen 14 §:n 1 momentin mukaiset. Jätteen polton keskeyttämisestä savukaasujen päästöraja-arvojen ylittyessä on valituksenalaisessa päätöksessä annettu lupamääräys 22 ympäristönsuojelulain 110 §:n ja jätteenpolttoasetuksen 27 §:n mukaisesti. Savukaasupäästöjen raja-arvot ovat ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 ja 3 momenttien sekä 76 §:n 2 momentin mukaisesti riittävät luvan myöntämisen edellytysten täyttymiseksi eikä niitä ole syytä muuttaa valituksessa esitetyillä perusteilla.

Melun raja-arvoja ja tarkkailua koskevat vaatimukset

Asukasyhdistykset ovat valituksessaan vaatineet valituksenalaisen päätöksen lupamääräystä 13 muutettavaksi siten, että Ojangon ulkoilualuetta koskevat melun raja-arvot määräytyvät virkistysalueen raja-arvoina. Yhdistykset ovat lisäksi vaatineet, että jätekuljetukset laitokselle kielletään kello 22–6 välisenä aikana. Lupamääräykseen 35 ja 36 on lisättävä määräys toiminnan aiheuttaman melutason mittaamisesta laajennetun toiminnan alettua ja tämän jälkeen vuosittain.

Hakemuksen mukaan Vantaan jätevoimalan ympäristössä melua aiheuttaa etenkin Porvoonväylän ja Kehä III:n liikenne. Muita merkittäviä melulähteitä ovat jätevoimala, betoni- ja tiilimurskeen valmistuslaitos, mullanjalostusalue ja lentoliikenne. Jätevoimalan vaikutusalueella on mitattu melutasoja kolmessa pisteessä vuonna 2015. Melumittauksissa merkittävin melulähde oli tieliikenne. Häiriökorjattujen mittaustulosten mukaan melutaso asuintalojen piha-alueilla oli yöaikaan 50 dB (L_{Aeq}) (mittauspiste 1 jätevoimalan kaakkoispuolella) ja 45 dB (L_{Aeq}) (mittauspiste 2 jätevoimalan koillispuolella) ja päiväaikaan 48 dB (L_{Aeq}) (mittauspiste 2). Ojangon ulkoilualueella päiväaikaan mitattu melutaso oli 44 dB (L_{Aeq}).

Hakemuksen mukaan liikenne laitosalueelle kulkee Kehä III:n Länsimäentien eritasoliittymästä Pitkäsuontielle. Toiminnan laajentumisen myötä liikennöinti lisääntyy nykyisesti noin 170 kuorma- tai rekka-autosta noin 220 autoon vuorokaudessa. Näistä kuusi kappaletta ajoittuu hakemukseen liitetyn meluselvityksen (ÅF Consult Oy 7.1.2019) mukaan yöaikaan. Kuljetukset ovat jätepoltoaine-, tuhka- ja kemikaalikuljetuksia sekä henkilöautoliikennettä. Kuljetukset tapahtuvat pääsääntöisesti arkisin kello 6–22 välisenä aikana. Meluselvityksen tulosten perusteella liikenteestä ei toiminnan laajentumisen jälkeen aiheudu ympäristöhaittaa.

Edelleen meluselvityksen tulosten mukaan toiminnasta laajennuksen jälkeen aiheutuvat melutasot ovat pieniä ja jätevoimalan toiminnoista aiheutuva 55 dB päiväaikaisen keskiäänitason vyöhyke rajoittuu jätevoimalan omalle tontille ja Pitkänsuontien varteen. Yöaikaan jätevoimalan toiminnasta aiheutuvat kes-

kiäänitasot ovat hieman pienempiä, kuin päiväaikaan, koska yöaikaan jätevoimalan laitosalueella ei ole rekkaliikennettä ja osa melua aiheuttavista laitteista ei ole toiminnassa.

Remeo Oy:n, Rudus Oy:n ja Vantaan Energia Oy:n toimintojen sekä alueen liikenteen melun yhteisvaikutuksia on arvioitu Remeo Oy:n YVA-menettelyn yhteydessä laaditussa meluselvityksessä. Laskentamallien perusteella alueen ympäristössä on liikennemelun takia alueita, joissa melutasojen ohjearvot ylittyvät nykytilanteessa. Tulosten perusteella alueen toiminnoilla ei arvioida olevan merkittäviä yhteisvaikutuksia alueen melutasoihin.

Hakemuksen mukaan sekä nykyisen jätevoimalan että uuden jätteenpolttokattilan toiminnasta aiheutuvaa melua ja tärinää torjutaan rakennusteknisin toimenpitein ja huomioimalla melun leviämisen estäminen häiriintyvien kohteiden suuntaan. Laitteita voidaan tarvittaessa eristää suojakoteloilla ja sijoittaa tärinää aiheuttavat laitteet joustaville alustoille. Jätevoimalan varoventtiilien ulospuhallusputkissa on äänenvaimentimet. Yöajan ympäristömelua rajoitetaan ajoittamalla kuljetukset pääsääntöisesti päiväaikaan. Uuden jätteenpolttokattilan käynnistyttyä on mahdollista mitata melulähteiden päästöjä ja ympäristömelua sekä tarvittaessa toteuttaa meluntorjuntatoimenpiteitä.

Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa saadun selvityksen mukaan jätevoimala sijoittuu alueelle, jossa on muitakin meluavia toimintoja sekä runsaasti yleistä liikennettä valtavyylillä. Asiassa saadun selvityksen perusteella ja kun lisäksi otetaan huomioon Ojangon ulkoilun alueen ja sen ympäristössä sijaitsevien meluavien toimintojen välinen etäisyys sekä alueen luonne kokonaisuutena, hallinto-oikeus katsoo, että Ojangon ulkoilun aluetta on pidettävä melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuna virkistysalueena taajamassa ja taajaman välittömässä läheisyydessä. Kun lisäksi otetaan huomioon hakemuksen mukaisesta toiminnasta Ojangon ulkoilun alueelle aiheutuva melutaso, ei lupamääräyksessä 13 asetettujen Ojangon ulkoilun aluetta koskevien melun raja-arvojen muuttaminen ole ympäristönsuojelulain 49 §:ssä kielletyn kohtuuttoman melurasituksen ehkäisemiseksi tarpeen. Hallinto-oikeus toteaa, että asukasyhdistysten valituksessa mainitun Östersundomin yleiskaavan kumoutumisella korkeimmassa hallinto-oikeudessa ei ole oikeudellisesti sitovaa merkitystä arvioitaessa jätteenpolttolaitoksen toiminnasta aiheutuvan melun rajoittamiseksi tarvittavia lupamääräyksiä.

Asiassa laitokselle tapahtuvasta liikennöinnistä ja sen aiheuttamasta melusta saatu selvitys huomioon ottaen Vantaan jätevoimalan toimintaan liittyvää liikennettä koskevaa määräystä lupamääräyksen 13 kolmannessa kappaleessa ei ole tarpeen muuttaa valituksessa esitetyillä perusteilla.

Hallinto-oikeus toteaa, että valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 36 on edellytetty jätevoimalan toimintaa koskevan melun leviämismallinnuksen pitämistä ajantasaisena, voimalaitoksen äänitehotasojen mittaamista viimeistään kuuden kuukauden kuluttua toiminnan aloittamisen jälkeen sekä ekvivalenttimelutasojen mittaamista Ojangon alueella ja eniten melulle altistuvan asuinrakennuksen piha-alueella ensimmäisen toimintavuoden aikana. Tämän lisäksi mittaukset on toistettava valvontaviranomaisen pyynnöstä, mikäli laitoksen toiminnassa tapahtuu sellaisia muutoksia, joiden perustella melupäästöt saattavat kasvaa tai niiden luonne muuttua. Lupamääräyksessä 35 toiminnan-

harjoittaja on veloitettu osallistumaan alueen yhteisiin melumittauksiin. Alueen ääniympäristöstä ja luonteesta sekä jätevoimalaitoksen toiminnasta ja sen aiheuttamasta melutasosta saatu selvitys huomioon ottaen lupamääräyksiä 35 ja 36 on pidettävä ympäristönsuojelulain 62 ja 63 §:ien mukaisesti riittävinä.

Toimintaa koskeva vakuus

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksen 43 mukaan toiminnanharjoittajan on ennen uuden kattilan toiminnan aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi 100.000 euron (sis. alv) suuruinen jätteen käsittelytoimintaa koskeva vakuus.

Asukasyhdistysten valituksessa on vaadittu mainitun vakuuden muuttamista erityisesti vaarallisten jätteiden käsittelyn vuoksi. Hallinto-oikeus toteaa, että nyt kysymyksessä olevan hakemuksen ja valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksen 4 mukaisesti Vantaan jätevoimalaitoksessa ei polteta vaarallisia jätteitä. Tähän nähden ja kun lisäksi otetaan huomioon aluehallintoviraston päätöksen perustelut ja laitoksella kerrallaan varastoitavien jätteiden enimmäismäärä, asetettua vakuutta on pidettävä ympäristönsuojelulain 59–61 §:ien mukaisesti riittävänä asianmukaisen jätehuollon, seurannan ja tarkkailun varmistamiseksi toiminnan mahdollisessa äkillisessä päättymistilanteessa.

Johtopäätökset ja lopputulos

Yllä mainitun perusteella ja kun otetaan huomioon toiminnan laatu, laajuus, sijainti ja ympäristövaikutukset, hule- ja jätevesistä ja niiden johtamisesta esitetty selvitys, toiminnasta aiheutuvasta melusta ja sen torjuntatoimista esitetty selvitys, hule- ja pohjavesitarkkailun tulokset, etäisyydet toiminnan päästölähteistä lähimpiin häiriintyviin kohteisiin sekä toiminnalle asetetut lupamääräykset, hallinto-oikeus katsoo, ettei toiminnasta ennalta arvioiden sitä hakemuksen ja lupamääräysten mukaisesti harjoitettaessa aiheudu eräistä naapurussuhteista annetun lain mukaista kohtuutonta rasitusta, terveyshaittaa tai muutakaan ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettua kiellettyä seurausta.

Nykyiselle jätteenpolttolaitokselle ja sen sijoittamiselle on lainvoimainen ympäristölupa. Uusi jätteenpolttokattila aputoimintoinen sijoittuu olemassa olevalle laitoskiinteistölle, jolla on voimassa oleva asemakaava. Toiminta on asemakaavan kaavamerkintöjen ja -määräysten mukaista. Toiminnan lähiympäristön muut toiminnot ja liikenneväylät sekä etäisyydet lähimpiin häiriintyviin kohteisiin huomioon ottaen jätteenpolttolaitoksen vaikutusalueita ei voida pitää erityisen herkkänä toiminnasta aiheutuville ympäristövaikutuksille. Toiminnan hakemuksen mukaiselle sijoittamiselle ei myöskään ole muuta ympäristönsuojelulaissa viitatuissa säännöksissä tarkoitettua estettä. Näin ollen ympäristönsuojelulaissa säädetyt ympäristöluvan myöntämisen edellytykset hakemuksen mukaiselle jätevoimalaitoksen toiminnan olennaiselle muuttamiselle ovat täyttyneet.

Edellä mainituilla perusteilla ja kun otetaan huomioon aluehallintoviraston päätös lupamääräyksineen, valitukset perusteineen ja asiakirjoista saatu selvitys, hallinto-oikeus katsoo, että aluehallintoviraston päätöksen kumoamiseen tai muuttamiseen ei ole syytä, vaan valitukset on hylättävä.

2. Aluehallintoviraston päätöksen täytäntöönpano

Ympäristönsuojelulain 199 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista. Vaatimus vakuuden asettamisesta ei koske valtiota tai sen laitosta eikä kuntaa tai kuntayhtymää. Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä täytäntöönpanon lupapäätöstä suppeammaksi sekä määrätä täytäntöönpanon aloitusajankohdasta.

Ympäristönsuojelulain 201 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhakutuomioistuimien voi valituksesta kumota 199 ja 200 §:ssä tarkoitetun määräyksen tai muuttaa sitä tai muutoinkin kieltää lupapäätöksen täytäntöönpanon.

Asiassa on kysymys uuden energiantuotantoyksikön rakentamisesta olemassa olevan jätteenpolttolaitoksen yhteyteen. Alueella on voimassa oleva asemakaava ja toiminta on kaavamerkintöjen ja -määräysten mukaista. Toiminnan aloittamisesta ei aiheudu sellaisia ympäristövaikutuksia, jotka tekisivät muutoksenhaun hyödyttömäksi. Asiassa ei näin ollen ole ilmennyt syytä aluehallintoviraston päätöksen täytäntöönpanon kieltämiselle. Vaatimukset täytäntöönpanon kieltämisestä on siten hylättävä.

3. Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Asian ratkaisu huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että Rajakylän Pientaloyhdistys ry asiakumppaneineen joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta on siten hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksen tiedoksiantaminen

Rajakylän Pientaloyhdistys ry:n on viipymättä tämän päätöksen tiedoksi saatuaan ilmoitettava päätöksestä yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille asiakumppaneilleen.

Päätöksestä ilmoittaminen

Vantaan kaupunginhallituksen, Helsingin kaupunginhallituksen ja Sipoon kunnanhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **21.1.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Diaarinumerot

00404/20/5103

00479/20/5103

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Reko Vuotila ja Riitta Riihimäki, luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen. Asian on esitellyt Jenni Korpeinen.

Reko Vuotila

Juha Väisänen

Jenni Korpeinen

Riitta Riihimäki

Toimituskirjan antaja:

Anu Sara
lainkäyttösihteeri

Jakelu

Päätös ja maksu

Rajakylän Pientaloyhdistys ry ym.
oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
*(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)*

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry
oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
*(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)*

Jäljennös maksutta

Vantaan Energia Oy
Asiamies:
HPP Asianajotoimisto Oy

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Helsingin kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Helsingin kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Sipoon kunnan terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupunginhallitus

Helsingin kaupunginhallitus

Sipoon kunnanhallitus

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä (HSY)

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Ympäristö ja luonnonvarat, sähköisesti

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, sähköisesti
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

ARS

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaan-
nista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>